

VLAAMS PARLEMENT

vergadering 6
zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 28 oktober 2009

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	7
VERONTSCHULDIGINGEN	7
MOTIE VAN ORDE	7
Opheldering over de stand van zaken	
BOODSCHAPPEN	8
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	8
ACTUELE VRAAG van de heer Veli Yüksel tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de recente regeringsbeslissing betreffende de multifunctionele voetbalstadions	
ACTUELE VRAAG van de heer Wim Wienen tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de recente regeringsbeslissing betreffende de multifunctionele voetbalstadions	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Mercedes Van Volcem tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de recente regeringsbeslissing betreffende de multifunctionele voetbalstadions en de gevolgen ervan voor het nieuwe Brugse stadion	8
ACTUELE VRAAG van de heer Lode Ceyskens tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de houding van de administratie tegenover de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening	14
ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de handhaving inzake milieumisdrijven	
ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de handhaving inzake milieumisdrijven	
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de handhaving inzake milieumisdrijven	17
MOTIE VAN ORDE	
Persoonlijk feit	22
ACTUELE VRAAG van de heer Hermes Sanctorum tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over een mogelijk overschot inzake afvalverbrandingscapaciteit	23
ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Celis tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de aanpak van schoolachterstand	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Irina De Knop tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het voorstel om een taaltoets in te voeren voor 6- en 12-jarigen	26
ACTUELE VRAAG van de heer Tom Dehaene tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het wapenen van jongeren tegen misleidende reclame	32

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over inburgering in het land van herkomst	34
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over een nieuwe gedragscode voor dienstreizen van ambtenaren naar het buitenland	39
ACTUELE VRAAG van de heer Lode Vereeck tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de opmerkingen van het Rekenhof bij het personeelsbeleid van de Vlaamse overheid	41
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	45
MOTIE van de heer Dirk Peeters, mevrouw Mieke Vogels en de heren Filip Watteuw en Hermes Sanctorum tot uitoefening van het recht van onderzoek naar de werking van de nv van publiek recht BAM met betrekking tot de realisatie van het Masterplan Antwerpen en de daarin begrepen Oosterweelverbinding en de aansturing en opvolging ervan door de Vlaamse Regering – 164 (2009-2010) – Nr. 1	
MOTIE van de heren Filip Dewinter, Jan Penris en Wim Wienen tot uitoefening van het recht van onderzoek naar de werking van de nv van publiek recht BAM met betrekking tot de realisatie van het Masterplan Antwerpen in het algemeen en de daarin begrepen Oosterweelverbinding in het bijzonder en het toezicht en de aansturing ervan door de Vlaamse Regering. – 167 (2009-2010) – Nr. 1	
MOTIE van de heren Lode Vereeck en Boudewijn Bouckaert, mevrouw Patricia De Waele, de heer Peter Reekmans, mevrouw Ulla Werbrouck en de heer Jurgen Verstrepen tot uitoefening van het recht van onderzoek met betrekking tot de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (BAM) – 168 (2009-2010) – Nr. 1	
Bespreking	46
MEDEDELING VAN DE VOORZITTER	63
MOTIE van de heer Dirk Peeters, mevrouw Mieke Vogels en de heren Filip Watteuw en Hermes Sanctorum tot uitoefening van het recht van onderzoek naar de werking van de nv van publiek recht BAM met betrekking tot de realisatie van het Masterplan Antwerpen en de daarin begrepen Oosterweelverbinding en de aansturing en opvolging ervan door de Vlaamse Regering – 164 (2009-2010) – Nr. 1	
MOTIE van de heren Filip Dewinter, Jan Penris en Wim Wienen tot uitoefening van het recht van onderzoek naar de werking van de nv van publiek recht BAM met betrekking tot de realisatie van het Masterplan Antwerpen in het algemeen en de daarin begrepen Oosterweelverbinding in het bijzonder en het toezicht en de aansturing ervan door de Vlaamse Regering – 167 (2009-2010) – Nr. 1	
MOTIE van de heren Lode Vereeck en Boudewijn Bouckaert, mevrouw Patricia De Waele, de heer Peter Reekmans, mevrouw Ulla Werbrouck en de heer Jurgen Verstrepen tot uitoefening van het recht van onderzoek met betrekking tot de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (BAM) – 168 (2009-2010) – Nr. 1	
Bespreking (<i>Voortzetting</i>)	64

- MOTIE van de heer Dirk Peeters, mevrouw Mieke Vogels en de heren Filip Watteeuw en Hermes Sanctorum tot uitoefening van het recht van onderzoek naar de werking van de nv van publiek recht BAM met betrekking tot de realisatie van het Masterplan Antwerpen en de daarin begrepen Oosterweelverbinding en de aansturing en opvolging ervan door de Vlaamse Regering
– 164 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 70
- MOTIE van de heren Filip Dewinter, Jan Penris en Wim Wienen tot uitoefening van het recht van onderzoek naar de werking van de nv van publiek recht BAM met betrekking tot de realisatie van het Masterplan Antwerpen in het algemeen en de daarin begrepen Oosterweelverbinding in het bijzonder en het toezicht en de aansturing ervan door de Vlaamse Regering.
– 167 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 70
- MOTIE van de heren Lode Vereeck en Boudewijn Bouckaert, mevrouw Patricia De Waele, de heer Peter Reekmans, mevrouw Ulla Werbrouck en de heer Jurgen Verstrepen tot uitoefening van het recht van onderzoek met betrekking tot de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (BAM)
– 168 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 71
- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Patricia De Waele en de heer Peter Reekmans tot besluit van de op 15 oktober 2009 door de heer Peter Reekmans in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over onregelmatigheden bij de erkende kredietmaatschappijen
– 176 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 71
- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Michèle Hostekint en Veerle Heeren, de heer Marc Hendrickx, mevrouw Liesbeth Homans en de heer Bart Martens tot besluit van de op 15 oktober 2009 door de heer Peter Reekmans in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over onregelmatigheden bij de erkende kredietmaatschappijen
– 166 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 73
- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Peter Reekmans en Hermes Sanctorum tot besluit van de op 15 oktober 2009 door de heer Peter Reekmans in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het beleid van netbeheerders inzake distributienettarieven
– 177 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 73
- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jan Penris, mevrouw Marleen Van den Eynde en de heren Wim Wienen en Chris Janssens tot besluit van de op 15 oktober 2009 door de heer Peter Reekmans in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het beleid van netbeheerders inzake distributienettarieven
– 165 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 75

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Matthias Diependaele, mevrouw Helga Stevens, de heren Koen Van den Heuvel, Jan Laurys en Bart Van Malderen en mevrouw Güler Turan tot besluit van de op 22 oktober 2009 door de heer Bart Van Malderen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de hervorming van de banenplannen door federaal minister van Werk Joëlle Milquet en de opvolging van het belangenconflict van het Vlaams Parlement tegen de afschaffing van doelgroepenmaatregelen – 206 (2009-2010) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	75
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Deckmyn, Frank Creyelman en Chris Janssens tot besluit van de op 22 oktober 2009 door de heer Bart Van Malderen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de hervorming van de banenplannen door federaal minister van Werk Joëlle Milquet en de opvolging van het belangenconflict van het Vlaams Parlement tegen de afschaffing van doelgroepenmaatregelen – 182 (2009-2010) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	79
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	80
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	82
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	82

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.07 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Erik Arckens, Gwenny De Vroe, Sophie De Wit: gezondheidsredenen;

Jurgen Verstrepen: familieplichtingen.

Mevrouw De Vroe is vorige week moeder geworden, mevrouw De Wit al enkele weken geleden. (*Applaus. Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen*)

Mijnheer Penris, proficiat: voor de vijfde keer vader! (*Applaus*)

■

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Dewinter bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de voorzitter, ik heb uit de media vernomen dat u ostentatief zult wegblijven als voorzitter van het Vlaams Parlement op het feest van de Duitstalige Gemeenschap. Ik wil u daarvoor feliciteren, want de Flamenpolitiek van de Duitstalige Gemeenschap herinnert mij aan andere tijden, waarin men ons ook een paar keer de les is komen spellen.

Tegelijk vind ik het spijtig dat we de kans gemist hebben om u hier vorige week, naar aanleiding van het voorstel dat wij hebben gedaan, namens het parlement een schrijven te laten richten aan de voorzitter van het parlement van de Duitstalige Gemeenschap. Dat is toen niet gebeurd, hoewel dat misschien een nog veel krachtiger signaal zou zijn geweest dan uw beslissing om weg te blijven.

Ik heb overigens gelezen dat het feest van de Duitstalige Gemeenschap plaatsvindt op 15 november. Het zou dus een ideaal alibi zijn geweest om op andere plaatsen in dit land niet aan protocollaire verplichtingen te moeten tegemoetkomen. Ik weet niet wat u daar zult doen, maar dat zullen we ongetwijfeld in de loop van de komende dagen vernemen in de media. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mijnheer Dewinter, ik heb de heer Louis Siquet, de voorzitter van het Parlement der Deutschsprachigen Gemeinschaft, gezien op de CALRE. Ik heb hem dat daar nog eens duidelijk gezegd.

Ik heb hem ook gevraagd of hij zo vriendelijk zou willen zijn om een grote den vanuit de Oostkantons naar dit parlement te laten brengen, zodat we met Kerstmis ook een heel duidelijk signaal hebben van de Duitstalige Gemeenschap. Wij hebben heel veel respect en waardering voor hen, maar zijn het niet eens met hun standpunt in deze kwestie.

Ik heb niet meer of niet minder gezegd dan dat. Had het Vlaams Parlement mij die opdracht gegeven, dan had ik dat gedaan. Maar ik heb die opdracht dus niet gekregen.

Het incident is gesloten.

■

BOODSCHAPPEN

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 21 oktober 2009 deelt de voorzitter van het Brussels Hoofdstedelijk Parlement mee dat dat parlement ter vergadering van die dag voor wettig en voltallig is verklaard.

Bij brief van 22 oktober 2009 deelt de voorzitter van de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie mee dat die vergadering ter vergadering van die dag voor wettig en voltallig is verklaard.

Bij brief van 23 oktober 2009 deelt de voorzitter van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie mee dat die raad zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

Bij brief van 23 oktober 2009 deelt de voorzitter van de Assemblée de la Commission communautaire française mee dat die assemblee zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

■

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St.* VI. Parl. 2009-10, nr. 60/5)

■

ACTUELE VRAAG van de heer Veli Yüksel tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de recente regeringsbeslissing betreffende de multifunctionele voetbalstadions

ACTUELE VRAAG van de heer Wim Wienen tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de recente regeringsbeslissing betreffende de multifunctionele voetbalstadions

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mercedes Van Volcem tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de recente regeringsbeslissing betreffende de multifunctionele voetbalstadions en de gevolgen ervan voor het nieuwe Brugse stadion

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vorige vrijdag heeft de Vlaamse Regering een beslissing genomen om de nieuwe procedures vast te leggen met betrekking tot de multifunctionele stadions. De regering heeft het engagement van de vorige regering bevestigd en een koppeling gemaakt met een nieuw feit, het WK 2018.

We weten allemaal dat België samen met Nederland in 2018 of 2022 het WK wil organiseren. De wereldvoetbalbond FIFA legt voorwaarden op aan landen die het WK willen organiseren. Een belangrijke voorwaarde is de capaciteit van nieuwe voetbalstadions. Het land moet een aantal stadions hebben van een bepaalde capaciteit, 40.000 zitjes. In België hebben we zes, zeven stadions nodig van een dergelijke capaciteit. Dat betekent dat wij op dit

moment niet over de infrastructuur beschikken om het WK te organiseren. Wij moeten nieuwe stadions bouwen of bestaande verbouwen. Die stadions moeten klaar zijn tegen 2016.

Mijnheer de minister, de stappen die u tijdens deze legislatuur zult zetten, zullen grotendeels bepalen of we zullen kunnen meedingen naar het WK in 2018. Er zijn andere kapers op de kust, zoals Australië, Japan, Mexico en Rusland.

De Vlaamse Regering maakt via de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) 50 miljoen euro vrij voor dit project: 20 miljoen euro voor voetbalstadions en 30 miljoen euro voor oefenstadions. Twee stadions zullen 20 miljoen euro krijgen en zes stadions 30 miljoen euro. De clubs en de steden die het WK willen organiseren, moeten tegen eind november hun kandidatuur bij u indienen. Uiteindelijk zal de Vlaamse Regering tegen 15 december de knoop doorhakken en twee clubs selecteren.

Voor de bouw van een multifunctioneel en modern stadion is 60 tot 100 miljoen euro nodig, mijnheer de minister. Dat geld is er niet. We hebben maar 50 miljoen euro. Volstaat die 50 miljoen euro om de doelstelling van het organiseren van het WK, een belangrijke ambitie van deze Vlaamse Regering, te realiseren? Bent u desnoods bereid om bijkomende middelen vrij te maken?

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Mijnheer de voorzitter, collega's, mijnheer de minister, ik zal het gemakkelijk maken. Mijnheer de minister, u moet op basis van de ingediende kandidaturen twee stadions kiezen als wedstrijdstadion. Het staat buiten kijf dat Antwerpen een stadion moet krijgen als grootste en zo niet belangrijkste stad van Vlaanderen. (*Rumoer*)

Alle gekheid op een stokje. Mijnheer de minister, er is eindelijk een besluit gekomen van de Vlaamse Regering. Eindelijk, want deze Vlaamse Regering is al benoemd sinds half juli en we weten allemaal dat dit dossier snel zijn beslag moet krijgen. Nu komt u met een beslissing waarin u de procedure een beetje wijzigt en waarin de steden betrokken worden. Zij moeten hun kandidatuur indienen. De steden en gemeenten hebben amper een maand de tijd om hun dossier bij u binnen te brengen.

In de regeringsbeslissing heb ik gelezen dat er onmiddellijk communicatie ging komen naar de steden en de clubs. Maandagavond kon ik vaststellen dat die communicatie nog niet of toch niet volledig was doorgedrongen bij de stad Antwerpen. Schepen van Sport Van Campenhout kon me vertellen dat hij niet echt wist wat voor soort dossier moest worden ingediend en wat er juist in moest staan. Dat is slecht voor de gemoedsrust van schepen Van Campenhout en ik ben uiteraard zeer bezorgd om zijn gemoedsrust.

Maar er is meer. We komen er niet alleen met een bid book waarin staat waar stadions zullen worden neergepoot. Daarin zullen ook zaken aan bod moeten komen inzake mobiliteit, openbaar vervoer en de accommodatie en dergelijke. Als we het over Brugge en Antwerpen hebben, gaat het over volledig nieuwe sportinfrastructuur. De Vlaamse Regering heeft dus nog heel wat belangrijke knopen door te hakken.

U moet op 31 december aan Holland-Belgium Bid uw informatie doorgeven. Ik vraag me dan ook af hoe u in dit kort tijdsbestek al die knopen zult kunnen doorhakken. Welke maatregelen zult u nemen om die deadline te respecteren?

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, men zou zich hier bijna gaan verontschuldigen omdat men niet uit Antwerpen komt, maar wel uit West-Vlaanderen. (*Applaus*)

In West-Vlaanderen zijn er vijf clubs die in eerste klasse spelen. Brugge huisvest één topploeg, die op dit moment het klassement aanvoert. Los van de sportieve prestaties, wil ik het over het volgende hebben. In Brugge zeggen we 'zieje van Brugge, zetje vanachter'.

Begrijpt u me? Ook in de commissie Ruimtelijke Ordening zet u mezelf, mijn ploeg en mijn stad steeds op de achterste bank.

Veertien dagen geleden stelde ik u een vraag om uitleg waarin ik u vroeg wanneer de afbakening van het regionaal-stedelijke gebied zou plaatsvinden. Sinds de mededeling van toenmalig minister Van Mechelen, in mei, is op dat vlak geen vooruitgang meer geboekt. U antwoordde me dat het een moeilijk dossier is, en dat u dat niet snelsnel wilt afhandelen. Ik heb daar alle begrip voor, maar ik stel nu vast dat u snelsnel de oproep voor kandidaatstelling van de steden wilt afhandelen.

Ik vind het zeer goed dat u de ambitie hebt om Vlaanderen als organisator van het WK te positioneren en een oproep doet tot kandidaten om zich melden. Maar in welke ruimtelijke context wilt u dat realiseren? Mijn stad en de club werden in de eindconclusies van mei 2009 genoemd als de indieners van het beste dossier. Vandaag is er een nieuwe oproep. Ik hoop dat uw getalm bij de afbakening van het regionaal-stedelijk gebied Brugge geen proactief selectiemechanisme is. Ik bedoel daarmee dat ik hoop dat u de ruimtelijkeprocesgangen niet vertraagt opdat Club Brugge geen kandidaat kan zijn.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Het verbaast me dat er slechts drie sprekers zijn, en dat niemand van een bepaalde provincie heeft gesproken. Maar dat kan nog komen.

Er zijn drie vragen gesteld. Een: volstaat 50 miljoen euro? De procedure is tijdens de vorige legislatuur opgestart, en houdt verband met de beslissing om een aantal voetbalstadions op te kalefateren. Toen is een oproep tot de clubs uit eerste en tweede klasse gericht om bij PMV een goedkope lening aan te gaan om hun stadion op te kalefateren. Die oproep had niets te maken met de organisatie van het WK 2018. De oproep kan moeilijk worden opgevat als een vraag aan de clubs om zich voor dat WK kandidaat te stellen. Dat laatste is iets dat trouwens moet gebeuren in overleg met de steden, en dat was in de oproep van 2008 niet het geval.

Of dit voldoende is, zal blijken uit de interesse die we zullen opwekken. De voetbalclubs en gemeenten zijn op de hoogte gebracht van het aanbod van de Vlaamse Regering, met name voor de wedstrijdstadions de mogelijkheid om bij PMV 10 miljoen euro te lenen aan een goedkope rentevoet, en voor de oefenstadions 5 miljoen euro aan een goedkope rentevoet.

We zullen wachten op de indiening. Vandaag is de indicatie dat dit zal volstaan, afgaande op de interesse van verschillende steden en voetbalclubs. De clubs en de steden wisten dat dit er zou aankomen: het stond in het regeerakkoord. De meeste van de clubs die waarschijnlijk interesse zullen hebben om kandidaat te zijn voor 2018, hadden al plannen voor uitbreiding klaarliggen.

Niet wij, maar degenen die dit moeten indienen, hebben de deadline bepaald. Op 15 december moeten we geen gedetailleerd voorstel uitwerken, wel kenbaar maken in welke stad en op welke plaats de voetbalstadions zullen komen voor de wedstrijden van 2018.

Mevrouw Van Volcem, ik zou niet zeggen dat de Vlaamse Regering heeft getalmd. Je moet beginnen bij het begin. Het begin is dat er plaatselijk problemen waren om een plaats te kiezen voor een nieuw stadion. De vorige Vlaamse Regering heeft net voor het zomerreces de knoop doorgehakt en één plaats gekozen. Daarna is de planologische weg gevolgd. Er moest onder meer een plenaire vergadering worden gehouden. Daarvan zijn de resultaten nu bekend. Ze worden nu verwerkt, en zullen in de Vlaamse Regering worden besproken, allicht in overleg met de plaatselijke betrokkenen. Dan kunnen de volgende stappen worden gezet. Ik zie geen enkele hindernis om de kandidatuurstelling van welke ploeg, stadion of stad ook in de problemen te brengen.

De heer Veli Yüksel: Mijnheer de minister, u zegt dat 50 miljoen euro zal volstaan. Als ik de steden en clubs optel – Gent, Brugge, Antwerpen, Grobbendonk, Genk – dan vraag ik me af of u met dat geld zult toekomen. Wat gaat u aan die mensen geven? Waarom maakt u een

opdeling in wedstrijd- en oefenstadions als u zo weinig geld hebt? Op welke raming baseert u zich als u zegt dat dit zal volstaan? Een modern stadion van 40.000 zitjes kost tussen 60 en 100 miljoen euro. Hoe geloofwaardig bent u als u zegt dat u erin gelooft, dat u het WK in 2018 wilt binnenhalen? Als u dat meet, moet u daarvoor meer geld durven uittrekken. Het kan niet dat u 5 miljoen euro voor één club hebt, en 3 miljoen euro voor een andere. Met die bedragen kunnen die clubs nauwelijks hun studiewerk betalen.

Voor studiewerk van de Lange Wapper hebben we 100 miljoen euro uitgetrokken. Dit is een concreet project waarmee we de uitstraling van Vlaanderen in de wereld kunnen verwezenlijken. Een voetbalstadion dient niet alleen voor voetbal, die infrastructuur kan worden gebruikt voor veel activiteiten. U moet dat serieus nemen.

De heer Wim Wienen: Ik wil beginnen met de minister te helpen bij het antwoord op de vraag van de heer Yüksel waarom er een onderscheid is tussen wedstrijd- en oefenstadions. Dat is omdat de FIFA dat heeft bepaald. Zo gaat dat nu eenmaal bij wereldkampioenschappen voetbal.

Mijnheer de minister, u zegt dat het allemaal niet zo haastig moet, dat de steden en gemeenten tijd genoeg hebben. Ik ben daar niet van overtuigd, want er zijn heel wat andere maatregelen. Het gaat om nieuwe infrastructuur die moet worden ontsloten. De Vlaamse Regering moet heel wat knopen doorhakken, onder meer inzake mobiliteit rond de stadions, inzake openbaar vervoer, parkeergelegenheid enzovoort. Daarom mag er niet getalmd worden.

Het bid book dat bij de FIFA moet worden ingediend, is wel heel concreet. Al die facetten moeten daarin worden opgenomen. Mijnheer de minister, ik lees in de beslissing van de Vlaamse Regering dat de parkeergelegenheid niet mee zal worden opgenomen in de steun die aan de stadions zal worden gegeven. Ik wil erop wijzen dat wat die parkeergelegenheid en mobiliteit betreft, Antwerpen met de Vlaamse Regering was overeengekomen om Petroleum-Zuid als locatie te kiezen voor de bouw van een nieuw stadion. Kunt u daar nog wat inlichtingen over geven?

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Mijnheer de minister, de beslissing van de gemeenteraad waarbij advies is geformuleerd aan de Vlaamse Regering dateert al van februari. Hij heeft zich tijdens een stemming uitgesproken voor het project dat Club Brugge voorlegt in Loppem. In mei is in de ruimte voorzien. Ik vraag me dan ook af waar u op wacht. Wij vragen zelfs geen geld.

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Mijnheer de minister, u stelt dat alles er tot op vandaag op wijst dat de voorziene envelop van 50 miljoen euro zal volstaan. Ik heb daar mijn twijfels bij. Stel dat dit niet voldoende is, zijn er dan andere steunmaatregelen voor die ploegen die uit de boot zullen vallen voor die subsidiëring?

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Mijnheer de minister, in oktober 2008 heeft de heer Courtois op een hoorzitting verduidelijking gegeven over de wijze waarop we ons best kandidaat kunnen stellen voor het Wereldkampioenschap Voetbal. Er werd ook een procedure opgenomen over wanneer de steden best hun kandidatuur kunnen indienen. Die procedure moet nu ongeveer worden afgerond zodat samen met Nederland een bid book kan worden opgesteld. Ook daar was duidelijk dat Brugge niet vroeg naar bijkomende financiering. Mijnheer de minister, vaak ontstaat de indruk dat de inplanting van voetbalstadions druk uitoefent op de omgeving en aanleiding geeft tot mobiliteitsproblemen. Er is toen gesuggereerd dat de Vlaamse Regering het advies zou inwinnen van de Vlaamse Bouwmeester omdat de inplanting van voetbalstadions een uitdaging is voor stedelijke vernieuwingsprojecten.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de afgelopen twee weken heb ik vragen om uitleg ingediend over hetzelfde onderwerp. Mijn vragen zijn echter onontvankelijk verklaard. Ik ben dan ook verbaasd dat er vandaag drie actuele vragen over dit onderwerp zijn geagendeerd. Hier wordt met twee maten en gewichten gemeten.

Bovendien hebben wij de nota te laat ontvangen, vanmiddag om 12 uur en niet afgelopen vrijdag.

Ik heb gelezen dat alles nog moet worden beslist. Mijnheer de minister, ik heb u al een aantal keren gezegd dat sport niet wacht. Ik denk dat we voor 2018 al rijkelijk laat zijn. Gaan wij nu eigenlijk voor de kandidatuurstelling voor 2018 of voor die van 2022, zoals in de nota vermeld staat? Als we opteren voor 2022, moet u een nieuwe bid maken. Ik stel me dan de vraag of dit geen vorm van verdoken subsidie is voor de voetbal.

De voorzitter: De heer Anthuenis heeft het woord.

De heer Filip Anthuenis: Ik sluit me aan bij wat mevrouw Werbrouck zegt. Het gaat hier over een hele organisatie. Nu zijn we nog bezig met het selecteren van stadions. Ik wil daarbij even waarschuwen voor de gelijke behandeling van de steden. Ik zie de heer Janssens met zijn vinger in de lucht zitten. Antwerpen wil waarschijnlijk een nieuw stadion op kosten van de Vlaamse Gemeenschap. *(Opmerkingen)*

Ze zijn het in Antwerpen nog niet eens over de Lange Wapper, maar blijkbaar lukt dat ook niet voor de stadions: de supporters van Beerschot willen niet samen in een stadion met de supporters van Antwerp.

Ik pleit voor een gelijke behandeling van de verschillende steden en gemeenten. Ik kom van Lokeren. Ik wil ook een stadion in mijn stad op kosten van de Vlaamse Gemeenschap. Bij het selecteren van die stadia moeten we toch het nodige realisme aan de dag leggen. Antwerpen lijkt me op dit moment geen realistische keuze. Dat geldt ook voor het stadion van Gent. Het zal gaan om Genk en Brugge. Ik dring erop aan snel een beslissing te nemen. Er moet immers nog veel gebeuren voor 2018.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, ik ben een rechtgeaard voetballiefhebber, maar ik heb toch heel grote vragen bij wat hier allemaal gebeurt. Laten we elkaar eerlijk in de ogen kijken. Wat willen we? Willen we redelijk behoorlijke voetbalstadions voor onze ploegen en onze supporters? Ja, ik denk dat dat het geval is. Maar hoe hoog leggen we de lat? Welke prijs willen we betalen om 'koning Voetbal' naar hier te halen? Is dat in deze tijd de maatschappelijke prioriteit nummer één? Moeten we daarvoor gaan? Zijn dat de zaken die ons werk zullen opleveren en de problemen in de samenleving oplossen?

De heer Yüksel zegt dat 50 miljoen euro veel te weinig is. Van mij mogen die clubs goede stadions hebben. Het is echter toch een kwalijke zaak. In dit wereldje gaan fortuinen om. De overheid mag de lasten dragen in verband met de stadions, het verkeer, de ruimtelijke ordening. In Brugge moet er zelfs een open ruimte voor worden opgeofferd. De privésector en een hele kleine krans goedbetaalde voetballers daarentegen gaan met fortuinen lopen. We moeten de vraag vanuit maatschappelijk oogpunt durven stellen of dat nu de prioriteit is.

Mijnheer de minister, als u een keuze maakt, stellen we voor dat u kiest voor redelijkheid, dat u kiest voor duurzame projecten, die goed geïntegreerd zijn, en niet voor een soort onbereikbare ambitie, alsof we niet alleen het WK zullen organiseren, maar ook winnen. Daarvoor moeten we nog een andere generatie voetballers hebben.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Patrick Janssens: Mijnheer de voorzitter, samen met u neem ik met verbazing kennis van het feit dat mensen vinden dat ik te veel het woord neem in deze vergadering. Het is ooit anders geweest.

Mijnheer de minister, hoe zal de beslissing genomen worden over de wedstrijdstadions? Het organisatiecomité heeft daarover immers ook wat te zeggen. Hoe verhouden de beslissingen van de Vlaamse Regering zich tot die van het organisatiecomité, dat het laatste woord wil hebben?

De voorzitter: Collega's, binnenkort zal ik spreken met de zeven fractievoorzitters om een en ander duidelijk af te spreken. In principe mogen maar vijf mensen zich aansluiten bij de vraagstellers. Het is eigenlijk de bedoeling dat alleen mensen van een fractie het woord nemen die geen vertegenwoordiger hebben achter het spreekgestoelte. Nu waren er zelfs twee sprekers van Open Vld, terwijl mevrouw Van Volcem de vraag stelt.

Mevrouw Werbrouck, de regering heeft afgelopen vrijdag een beslissing genomen. Het is naar aanleiding van die beslissing dat deze actuele vragen toegelaten zijn. Mijnheer Wienen had oorspronkelijk een interpellatie ingediend, die door het Uitgebreid Bureau was aangenomen. Hij mag die echter omzetten tot een actuele vraag.

Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik denk dat er een misverstand bestaat. Het bedrag van 50 miljoen euro dient niet om nieuwe voetbalstadions te bouwen. Het dient ter ondersteuning van mensen die een voetbalstadion willen bouwen. Waarschijnlijk doen ze dat vanuit een commerciële achtergrond en met de wil om iets te bereiken. Het gaat om een extra steun.

We hebben een voetballoket dat advies zal uitbrengen. Daarna zal het overlegcomité van de voetbalinfrastructuur een advies uitbrengen. Het advies en de beslissing gaan over wie een beroep kan doen op gelden, de goedkope leningen van de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV).

U hebt natuurlijk gelijk dat het organisatiecomité uiteindelijk beslist. Iemand die zich tekort gedaan voelt, kan rechtstreeks bij het organisatiecomité zijn kandidatuur indienen. Het is echter de Vlaamse Regering die beslist waar de gelden van PMV naartoe gaan. Die beslissing zullen we nemen op 11 december.

De procedure is zo opgesteld dat alle stappen kunnen worden gezet met het oog op 11 december. Midden mei 2010 zal uiteindelijk de beslissing worden genomen op basis van concrete plannen, ook wat betreft infrastructuur en alles wat daarmee te maken heeft.

Op de vraag naar de noodzaak kan ik moeilijk ingaan. De beslissing werd genomen tijdens de regeringsonderhandelingen. Uit de tussenkomsten en de interesse voor dit dossier heb ik begrepen dat veel mensen die filosofie steunen. Het is onze bedoeling om onze kandidatuur voor 2018 te stellen. We zullen dan kijken waar we staan en of dat eventueel kan of moet uitgesteld worden.

De heer Veli Yüksel: Mijnheer de minister, u zegt dat de 50 miljoen euro dient om dat te vergemakkelijken. Wallonië en Brussel hebben honderden miljoenen in hun voetbalinfrastructuur gepompt zonder een tegenprestatie te vragen. Dat is, om in voetbaltermen te spreken, competitievervalsing ten aanzien van de Vlaamse clubs.

We moeten dit dossier loskoppelen van het WK want u weet ook dat op dit moment geen enkele club over een stadion beschikt dat beantwoordt aan de internationale normen van de Fédération Internationale de Football Association (FIFA) en de Union of European Football Associations (UEFA). Dat zou betekenen dat over anderhalf jaar geen enkele Belgische club op eigen bodem een Europese wedstrijd kan spelen.

Die twee zaken moeten we uit elkaar halen. De infrastructuurwerken en de modernisering van onze stadions zijn meer dan nodig.

De heer Wim Wienen: Mijnheer de voorzitter, ik wil een einde maken aan de stemmingmakerij. Alsof de Vlaamse Regering plots nieuwe stadions gaat bouwen. Mijnheer Anthuenis, dat is niet het geval. En zelfs al zou de Vlaamse Regering effectief 50 miljoen euro investeren in de bouw van een stadion, daarmee heb je maar een half stadion. Daarom vind ik dat die stemmingmakerij moet stoppen.

Mevrouw Werbrouck, er moet voor 2022 geen nieuw bid book komen omdat de FIFA voor beide wereldkampioenschappen in één keer zal beslissen waar ze zullen plaatsvinden.

Mijnheer de minister, ik hoop dat het waar is dat het tijdschema kan worden aangehouden en dat u er ook in zult slagen de mobiliteitsproblemen rond die stadions op te lossen. Ik vrees van niet. Ik vrees dat we nu te laat komen en dat we de zaak achterna hollen. Ik vrees dat de Vlaamse Regering door pas nu met deze beslissing te komen, eigenlijk al de kandidatuurstelling voor het WK 2018 heeft gehypothekeerd.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Ik heb geen antwoord op mijn vraag gekregen.

De voorzitter: De minister mag niet meer repliceren. Ik veronderstel dat dit in de bevoegde commissie nog uitgebreid aan bod zal komen.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Lode Ceyskens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de houding van de administratie tegenover de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens: Mijnheer de voorzitter, sta mij toe dat ik een vraag stel die geen verdeeldheid zaait tussen de Vlaamse steden.

Mijnheer de minister, op 18 maart 2009 keurden we in dit Vlaams Parlement het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening goed. Aan dat decreet werd de hele legislatuur gewerkt. De Vlaamse Regering heeft onder impuls van de bevoegde minister heel veel voorbereidend werk geleverd. Er waren de discussies die daarover gevoerd werden in de bevoegde commissie en de uitgebreide hoorzittingen met alle betrokken spelers die we daarover hebben georganiseerd. Het finale eindstuk was de stemming in dit parlement.

Maar dat eindstuk vormde slechts het begin van het toepassen van het nieuwe decreet Ruimtelijke Ordening. We voerden daarover in de commissie nog een geanimeerde discussie. We zijn het onderling niet allemaal eens over de modaliteiten en over de snelheid waarmee we het moeten invoeren. Maar we zijn het wel allemaal eens dat het zo snel en efficiënt mogelijk moet gebeuren.

Het verontrust me echter dat de raadsman van het intern verzelfstandigd agentschap dat de bouwinspectie uitvoert, sinds 1 september 2009 het Grondwettelijk Hof een aantal prejudiciële vragen heeft gesteld. Door middel van die vragen wordt het decreet in feite gedeeltelijk weer in twijfel getrokken.

Het is zeker niet mijn bedoeling het autonoom functioneren van de bouwinspectie in vraag te stellen. Dit lijkt me absoluut nodig om een goed handhavingsbeleid te voeren. Wat me stoort, is het feit dat onze eigen administratie het hier goedgekeurde decreet betreffende de ruimtelijke ordening in twijfel trekt.

Ik wil hier nog even verwijzen naar wat er in 2003 met het zogenaamde handhavingsdecreet is gebeurd. De Vlaamse bouwinspectie is toen in beroep en zelfs in cassatie gegaan. Door die door onze eigen administratie aangespannen procedures is de bodem uit het

handhavingsdecreet geslagen. Het gaat hier nochtans om een decreet dat in het Vlaams Parlement is goedgekeurd.

Mijnheer de minister, bent u het eens met de stelling dat deze handelwijze van onze eigen administratie niet correct is? Wat wilt u hier desgevallend aan doen?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer de voorzitter, de heer Ceyskens heeft net zelf al aangehaald dat het departement tijdens de vorige legislatuur prejudiciële vragen heeft gesteld. Dit heeft uiteindelijk tot de vernietiging van de betrokken artikelen of stukken geleid.

Nu heeft men vanuit de inspectie geoordeeld dat het beter is voorafgaand aan of zo dicht mogelijk bij de eerste rechtspraak al een aantal vragen te stellen. Een toetsing aan de Grondwet blijft immers altijd mogelijk. Het is beter vanaf het begin al over rechtszekerheid te beschikken. Jaren later kunnen nog steeds vragen worden gesteld. Die procedures kunnen gevolgen met terugwerkende kracht hebben. Om die reden heeft men dit dus gedaan. Dit is een manier om meer rechtszekerheid over bepaalde artikelen te verkrijgen.

Ik heb met mijn departement afspraken gemaakt. In de toekomst zal over dergelijke vragen minstens overleg worden gepleegd. Op die manier zullen we steeds weten hoe en waarom bepaalde stappen worden gezet.

De heer Lode Ceyskens: Ik stel me nog steeds de vraag of het daadwerkelijk de bedoeling is rechtszekerheid te krijgen. Ik stel immers vast dat diezelfde stedenbouwkundige inspectie zich in verband met een aantal misdrijven waarvoor de verjaring is ingetreden op de staking van het gebruik baseert. Dit is een aanfluiting van het handhavingsbeleid in het huidige decreet. Ik heb het gevoel dat het om een andere intentie gaat, namelijk een aantal beslissingen weer onderuit halen.

De minister beweert dat dit niet het geval is. Ik hoop dat hij dit duidelijk met zijn diensten heeft besproken. Ik maak me immers zorgen. Ik zou dan ook duidelijk willen horen hoe de minister in de toekomst met de stedenbouwkundige inspectie wil omgaan. Ik denk hierbij ook aan andere aspecten van de zaak, bijvoorbeeld het strijdig gebruik.

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, ik heb over dit onderwerp een schriftelijke vraag gesteld. Misschien moet ik eerst even een en ander verduidelijken. Het Vlaams Parlement heeft een decreet betreffende de ruimtelijke ordening goedgekeurd. Volgens dit decreet worden bouw misdrijven in woonzones na vijf jaar, in open ruimte na tien jaar en in kwetsbare gebieden nooit gedepenaliseerd. Dezelfde regeling en dezelfde termijnen zijn van toepassing voor de herstellvorderingen. Na een discussie die vier of vijf jaar heeft geduurd, heeft het Vlaams Parlement dit bijna unaniem goedgekeurd. Ik stel vast dat de stedenbouwkundige inspectie deze regeling door middel van prejudiciële vragen onderuit tracht te halen bij het Arbitragehof.

Mijnheer de minister, tenzij ik me vergis, mag de stedenbouwkundige inspectie zich zonder toestemming van de bevoegde minister niet tot het Arbitragehof of tot het Grondwettelijk Hof wenden. Hebt u daar toestemming toe gegeven?

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, vorige week is er hier een motie goedgekeurd, onder meer omdat verschillende specialisten ons hadden gewezen op enkele zaken in het decreet die technisch moesten worden verfijnd. De meerderheid heeft dit goedgekeurd. Ik denk dat het een goede zaak is dat we deze reparaties nog konden doen.

Het zou niet slecht zijn dat de ambtenaren – die ook specialisten zijn – zouden kunnen zeggen wat er volgens hen ook nog best zou worden verfijnd in het decreet. Zo zouden zij een inbreng hebben in de oefening die de regering de komende tijd gaat doen.

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het stoort me een beetje dat hier de laatste weken al enkele keren iets is gezegd met een ondertoon van 'we hebben last van onze eigen administratie'.

Ruimtelijke ordening is een heel technische materie, dat is deze voormiddag ook nog eens gebleken in de commissie Ruimtelijke Ordening. De inbreng van ambtenaren vooraf zou heel veel problemen kunnen oplossen. Ik zou er willen voor pleiten dat, als we morrelen aan de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, we dit doen in overleg met onze eigen administratie. Achteraf moeten ingrijpen is geen meerwaarde voor de wetgeving en ook niet voor de burger die de rechtsonzekerheid moet ondergaan.

Ik hou niet van het toontje van: 'Mijnheer de minister, wat vindt u van uw eigen administratie?' Ik ken er mensen en ik weet dat ze gewoon de Vlaamse wetgeving toepassen. Ze doen hun job.

Minister Philippe Muylers: Ik heb een gesprek gevoerd met de mensen van de inspectie. Ze hebben benadrukt dat het helemaal hun intentie niet was om de wet uit te hollen. Ik ga ervan uit dat ze eerlijk en juist hebben geantwoord.

Ze hebben geen vraag gesteld aan het Grondwettelijk Hof. Ze hebben in de hangende rechtsgeschillen vragen gesteld aan de rechter. Ze hebben hem gevraagd of het opportuun was om een vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof. Ik heb daarvoor geen toestemming gegeven.

U kunt ervan op aan dat ik voor mijn bevoegdheden de administratie heel sterk betrek: in het voorbereidend werk en in het besluitvormingsproces. Op een bepaald moment zijn het natuurlijk de minister en de regering of het parlement die een beslissing nemen en dan moet men zich daar ook aan houden. Ik steun u zelfs als u zegt dat de meeste ambtenaren de wetgeving uitvoeren en dat het geen zin heeft om een heksenjacht te organiseren, maar ik heb de vraag ook zo niet begrepen. De vraag is wat er kan en wat niet en wanneer dit gebeurt en of dit in overleg is met de minister. Ik denk dat ik hierop heb geantwoord.

De heer Lode Ceysens: Mijnheer de minister, ik ben blij dat u de heer Peeters corrigeert. Ik stel een vraag en ik snap niet hoe hij erbij komt om te zeggen dat ik het heb over 'lastige ambtenaren'. Ik denk dat ik me heel moeilijk uitdruk als ik dit hoor.

Mijnheer Vandaele, ik ga akkoord als u het hebt over input van de administratie – graag zelfs. Ik denk echter dat dit niet de juiste manier is om dit te doen. Mijnheer de minister, ik denk dat wij dezelfde bezorgdheid delen als we zeggen dat onze administratie versterkend kan werken in functie van wetgevend werk, maar niet achteraf, zodat de autoriteit van het Vlaams Parlement onderuit wordt gehaald. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de handhaving inzake milieumisdrijven

ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de handhaving inzake milieumisdrijven

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de handhaving inzake milieumisdrijven

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, de voorbije dagen is bekend geworden dat het aantal inbreuken op de milieuwetgeving de voorbije jaren drastisch is gestegen. De cijfers van het aantal dagvaardingen en vervolgingen zijn echter niet gestegen en schommelen amper rond 10 procent. In 2007 waren er 1557 dossiers en slechts 120 veroordelingen. Heel veel zaken worden geseponeerd.

Ik weet dat justitie federale materie is, maar aan de overkant van de straat hoort men vaak zeggen dat de justitie niet werkt. Ik deel die bekommernis, maar ik moet toch zeggen dat wat de milieumisdrijven betreft, het merendeel van de parketten blijkbaar heel veel gezond verstand heeft. Ze seponeren terecht. Ik zal aantonen met enkele voorbeelden hoe het komt dat er zulke grote verschillen zijn. Dat komt omdat de wetgeving veel te ingewikkeld is, mevrouw de minister. De wetgeving die we vandaag kennen, staat ook veel te ver af van het algemeen rechtvaardigheidsgevoel.

Ik geef een voorbeeld van een dossier dat ik de voorbije dagen op mijn bureau heb gekregen. Een vleesverwerkend bedrijf vroeg een milieuvergunning aan en wilde zich aansluiten op de riolering. Op de plaats waar het bedrijf is gelokaliseerd, in een ambachtelijke zone, perfect vergund, ligt er geen riolering. Dus moet het bedrijf wachten tot er riolering ligt, want eerder krijgt het geen milieuvergunning. Ondertussen heeft het bedrijf al wel drie keer een pv van de milieu-inspectie gekregen omdat het afvalwater in de riolering loost. Dat is een voorbeeld gelijkaardig met een burger die eenmaal per jaar zijn aardappelloof opstookt en daarvoor een pv krijgt.

We moeten effectief de mensen aanpakken die gif lozen in natuurgebied en die andere smeerlapperij in de natuur dumpen. Daar ben ik het volledig mee eens. Daarvoor moeten we wetgeving hebben. Mevrouw de minister, hoe evalueert u deze cijfers? Wat zult u doen om onze milieuwetgeving efficiënter, beter en veel doorzichtiger te maken?

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Het is een oud zeer dat mondjesmaat bestraffingen worden uitgevoerd in milieumisdrijven. Het heeft te maken met het feit dat het milieubeleid en een deel van de handhaving inderdaad een Vlaamse materie is, terwijl de strafrechtelijke sanctionering federaal zit bij de parketten en de rechtbanken. Het Milieuhandavingsdecreet dat in mei van dit jaar in werking is getreden, heeft daar een en ander aan veranderd. Er is een verschil tussen inbreuken en misdrijven. Inbreuken zijn niet zo erg en kunnen op een administratieve manier op het Vlaamse niveau worden gesanctioneerd terwijl de misdrijven nog altijd op het federale bord komen. Het gaat dan over meer ernstige inbreuken.

We horen van de federale minister dat die de parketten extra mensen en inzichten – men gaat ze bijscholen – zal geven. U begrijpt dat de N-VA geen onomstootbaar vertrouwen heeft in de verklaringen van Justitie. Hoe zult u, uiteraard rekening houdend met het Milieuhandavingsdecreet dat nieuw is en nu volop in werking zal treden, een extra tandje bij steken om die misdrijven te sanctioneren? Wat gaat u doen met de dossiers die er al liggen

van voor het nieuwe decreet? Gaat u de federale niveaus extra aanporren om daar werk van te maken?

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, beste collega's, ik denk dat de cijfers die ons begin deze week bereikten, eigenlijk geen nieuws waren. De situatie blijft wat ze is: een enorm hoge seponeringsgraad door Justitie. Dat is zeer jammer want dat creëert problemen op het vlak van rechtszekerheid. Het kan toch niet dat mensen, afhankelijk van het gerechtelijk arrondissement waarin ze wonen, meer of minder beschermd worden tegen het overtreden van de milieuwetgeving, tegen milieuverontreiniging en noem maar op.

Mijnheer Reekmans, de complexiteit van de milieuwetgeving is misschien een verklaring, maar dat kan niet verklaren waarom er zulke grote verschillen tussen de arrondissementen zijn. Milieumisdrijven in het arrondissement Hasselt worden bijna voor de helft geseponerd, terwijl in het arrondissement Gent, waar de milieuwetgeving even complex is, maar 3 procent van de milieumisdrijven effectief tot seponering leidt.

Het leeuwendeel van de oplossingen moeten we zoeken op het federale vlak. Er moeten aparte milieukamers komen bij de verschillende gerechtelijke arrondissementen, er moeten aparte milieumagistraten komen. Rechter Jan Van den Berghe in Gent bijvoorbeeld bewijst dat je op die manier voor een goede vervolging kunt zorgen. Langs de andere kant hebben we inderdaad sinds 2007, sinds ons Milieuhandavingsdecreet werd goedgekeurd, een administratiefrechtelijk spoor dat naast het strafrechtelijk spoor bestaat en waarin we de kleinere inbreuken via een exclusieve administratieve geldboete kunnen laten beteugelen maar waarin we ook de parketten de kans geven, als ze dat wensen, om de zwaardere misdrijven via de alternatieve geldboete te laten beteugelen door het gewestelijk milieuhandavingscollege.

Mevrouw de minister, hoe ver staat het nu met de uitvoering van dat Milieuhandavingsdecreet? Er werd toen voorzien in een Hoge Raad voor de Milieuhandhaving, waarin afspraken konden worden gemaakt tussen de parketten en de toezichthouders, om onder meer dat systeem van alternatieve administratieve geldboetes toe te passen. Ondertussen is er twee jaar verstreken sinds de invoering van het decreet. Hoe ver staat het daar nu mee? De natuur en de Vlaming hebben recht op recht. Alle overtredingen van de milieuwetgeving moeten kordaat kunnen worden aangepakt.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, als we ons leefmilieu willen beschermen, moeten we inderdaad niet alleen decreten, wetten, richtlijnen en besluiten maken, we moeten er ook voor zorgen dat ze worden nageleefd. Die handhaving is dus heel belangrijk.

De cijfers die begin deze week zijn vrijgegeven, zijn inderdaad niet nieuw. De parketten klasseren inderdaad nogal wat processen-verbaal zonder gevolg. Daarom zijn er ook al een aantal maatregelen genomen. De vraagstellers hebben het ook al aangehaald. We hebben ons nieuwe Milieuhandavingsdecreet, dat vanaf 1 mei van dit jaar in werking is getreden. Het decreet voorziet inderdaad in de mogelijkheid om aan bestuurlijke handhaving te doen. Daarbij wordt een onderscheid gemaakt tussen milieu-inbreuken, die administratief kunnen worden bestraft, en zwaardere milieumisdrijven, die aan een strafsancie onderworpen blijven. Zo kunnen we ervoor zorgen dat de parketten minder werk krijgen. Die kleinere inbreuken gaan niet meer naar de parketten, zodat die zich kunnen concentreren op die zware milieumisdrijven.

Ik heb ook de indruk dat het werkt, als ik naar de cijfers kijk. Dit is pas op 1 mei in werking getreden, maar momenteel zijn er in Vlaanderen 14 inbreuken en 155 misdrijven voorgelegd

aan de leefmilieuadministratie. Als de parketten binnen een termijn van 188 dagen aan die administratie laten weten niet te willen optreden tegen een milieumisdrijf; is er de mogelijkheid dat wij administratief optreden. Zo kunnen er al 155 van die dossiers in Vlaanderen worden behandeld. Het Milieuhandhavingsdecreet werkt dus zeker op dat vlak. We zien dat ter zake een stroomversnelling op gang is gebracht.

Dan is er natuurlijk ook onze Hoge Raad voor de Milieuhandhaving. We hebben ervoor gekozen iedereen die bezig is met handhaving rond de tafel te brengen, om te bekijken hoe we daar beter werk van kunnen maken. Mijnheer Martens, ook de parketten zijn daar aanwezig. Momenteel is daarin een werkgroep actief, die bekijkt hoe belangrijke, zware milieumisdrijven vlotter kunnen worden aangepakt door de parketten. Die nota is zo goed als rond. Ze zal zeer snel worden voorgelegd aan de raad, zodat er prioriteiten kunnen worden vastgelegd.

Dit is dus van kracht sinds 1 mei. Het heeft al tot resultaten geleid. Ook is onze Hoge Raad voor de Milieuhandhaving volop aan het werk om die prioriteiten vast te leggen.

Zelf kan ik natuurlijk geen instructies geven aan de parketten. Daarvoor ben ik absoluut niet bevoegd. Mijnheer Martens, u wees op de grote verschillen tussen de diverse parketten. Dat klopt. Als we de cijfers bekijken, zien we dat specialisering werkt. Daarbij wordt ervoor gezorgd dat er mensen voor die parketten werken die de materie beheersen. Ik kan ter zake federaal moeilijk ingrijpen. Wel kan ik er via de Hoge Raad op aandringen dat daar werk van wordt gemaakt.

De heer Peter Reekmans: Mevrouw de minister, ik weet wel dat vooral de zware zaken worden doorgestuurd naar de parketten, maar ik verwijs naar de twee concrete voorbeelden die ik net aanhaalde. Er is het vleesverwerkend bedrijf dat afvalwater moet lozen in de gracht, omdat het niet kan aansluiten op de riolering en geen milieuvergunning krijgt. In dit dossier is er driemaal een proces-verbaal opgesteld en doorgestuurd naar het parket. Ik noem dat geen zwaar milieumisdrijf.

Ik weet van iemand die zijn aardappelloof verbrandde en dat feit werd doorgestuurd naar het parket. Men moet toch geen pv opstellen voor een veeleer onschuldige handeling als het verbranden van aardappelloof, terwijl er in natuurgebied nog volop gif en andere smeerlapperij wordt geloosd! We hebben in de vorige legislatuur gezien dat de parketten massaal seponerden bij bouwovertradingen. De vorige minister van Ruimtelijke Ordening, de heer Van Mechelen, ere wie ere toekomt, heeft die wetgeving aangepast. Daarna is het aantal seponeringen echt verminderd. Er is werk aan de winkel, mevrouw de minister. Begin met de VLAREM-wetgeving. Maak VLAREM efficiënter en eenvoudiger, want nu is het helemaal ondoorzichtig! Vandaag zijn er inspecteurs van uw diensten die VLAREM niet goed toepassen!

De voorzitter: Mijnheer Reekmans, met alle respect, u herhaalt precies wat u in uw vraagstelling ook al zei. U mag zeggen wat u wilt, maar u moet binnen uw tijd blijven. *(Opmerkingen van de heer Peter Reekmans)*

De heer Wilfried Vandaele: Mijnheer de voorzitter, wij zijn ervan overtuigd dat het nieuwe Milieuhandhavingsdecreet een grote stap in de goede richting is. Wij geloven daarin. We willen dat wat tijd geven. Ik wil herinneren aan een van de fameuze vijf resoluties die hier in 1999 werden goedgekeurd. Daar stond in dat het Vlaamse niveau meer impact wou op de sanctionering van de milieumisdrijven.

De heer Bart Martens: Ik dank u voor uw antwoord, mevrouw de minister. Het doet me deugd dat er inderdaad wordt vervolgd. Op administratief vlak krijgt de handhaving stilaan vorm. Maar toch zijn veertien vastgestelde milieu-inbreuken zeer weinig.

We hebben de discussie in de commissie al gehad, ik denk dat we de gemeentebesturen de kans moeten geven om een gemeentelijke toezichthouder aan te duiden. Elke gemeente moet

er minstens één hebben op 1 mei van volgend jaar. Ik geloof dat de gemeenten terecht vragen dat het Vlaamse Gewest hen daarin zou ondersteunen met opleiding, financiering en dergelijke, zodat de toezichthouders in heel Vlaanderen hun oren en ogen wijd open kunnen houden om milieu-inbreuken en -misdrijven vast te stellen. Ik hoop, mevrouw de minister, dat er binnen de Hoge Raad voor Milieuhandhaving echt harde afspraken kunnen worden gemaakt met het parket over het soort misdrijven dat prioritair moet worden aangepakt. De huidige straffeloosheid mag niet voortduren.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, de collega heeft aangetoond dat dit land niet werkt. Vlaanderen voert een handhavingsbeleid maar de federale Justitie seponereert de vastgestelde misdrijven. Dat is niet nieuw. Dat konden we elk jaar opnieuw lezen in het milieuhandhavingsrapport. Ik hoop dat het Milieuhandhavingsdecreet ertoe zal leiden dat voor kleinere misdrijven onmiddellijk kan worden opgetreden, en dat het milieuhandhavingscollege dit op een degelijke manier kan doen. Ik hoop dat inzake de grotere misdrijven het parket zijn werk goed kan doen.

Ik zit nog met problemen op het vlak van het milieutoezicht in de gemeenten. Ik heb u er meermaals op gewezen dat er in Vlaanderen gemeenten zijn, zonder ze bij naam te noemen, waarvan de VLAREM-ambtenaar geen toezicht heeft, zodat ze niet over een lokale toezichthouder beschikken. Bovendien beschikt de politiezone niet over een VLAREM-ambtenaar waardoor er in die gemeenten totaal geen milieuhandhavingsbeleid bestaat. Het nieuwe decreet voorziet niet in sancties voor gemeenten die er niet aan voldoen. Op welke manier wilt u optreden in deze gemeenten om een degelijk milieutoezicht en -handhaving te organiseren zodat de milieuvervuilers in die gemeenten niet langer vrijuit gaan?

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde, met alle respect, het heeft geen zin om teksten voor te lezen. U bent al lang genoeg lid van de commissie voor Leefmilieu. *(Opmerkingen van mevrouw Marleen Van den Eynde)*

Ik zie wat ik zie.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mijnheer de voorzitter, ik ken mijn materie, hoor.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik lees niet voor.

Mevrouw de minister, uw antwoord stelt me toch enigszins teleur. U geeft een beetje een dorre opsomming van alle regels die daarover bestaan en van alle initiatieven die genomen werden en goedgekeurd zijn in het parlement. Dat kunnen we met googelen ook te weten komen.

In uw antwoord zat weinig beleidsvisie. U hebt zelf deel uitgemaakt van de commissie Decreetsevaluatie en u weet dat handhaving van reguleringen iets kost. De parlementen moeten van de mentaliteit af om regels goed te keuren en daarna de handhaving over te laten aan allerlei handhavingsinstellingen zonder zich daarbij af te vragen wat het gewenste handhavingsniveau is en hoeveel dat zal kosten, en om pas wanneer dat kostenplaatje te hoog blijkt te zijn, eventueel naar andere oplossingen te kijken. Op die manier komen we natuurlijk aan deze verbazingwekkende cijfers. Dat het aantal gevallen dat wordt vervolgd, enorm laag is, is niet te verwonderen.

Ik verwacht van u, mevrouw de minister, dat u bijvoorbeeld de reguleringssimpactanalyses, de RIA's, die gemaakt worden bij de komende regelgeving, ernstig neemt en dat de handhavingsparagrafen die erin staan, goed worden uitgebouwd, waardoor het parlement zicht krijgt op de kosten voor handhaving en het aan de hand van dat kostenplaatje eventueel zijn beslissingen zal nemen.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Mijnheer de voorzitter, uit het onderzoek van onze federale collega Stefaan Van Hecke – ere wie ere toekomt – blijkt dat er meer samenwerking moet komen tussen het gewest en de federale regering.

In elk geval is het zo dat dit thema in het verleden ook werd besproken, onder meer in dit parlement, in een plenaire zitting van 12 december 2007, een tweetal jaar geleden. Toen zei toenmalig bevoegd minister Crevits dat ze een belangrijke taak weggelegd zag voor de Vlaamse Raad voor Milieuhandhaving. Ik citeer: “Deze raad zal een stuwende motor moeten zijn in het gestructureerd overleg tussen alle bevoegde handhavingsactoren, inspectiediensten, de parketten en de politiediensten. De afspraken die uit dat overleg zullen volgen, kunnen worden vastgelegd in zeer goed opvolgbare protocols. We verwachten daar heel wat van in de toekomst.”

We zijn twee jaar later en een goede maand geleden werd hierover een schriftelijke vraag gesteld. De huidige minister van Leefmilieu, mevrouw Schauvliege, antwoordde dat ze heil zag in de protocollen. Ik citeer: “In de schoot van de Raad voor Milieuhandhaving kunnen protocols opgesteld worden.” Dat betekent dat we twee jaar verder zijn en dat er nog niet erg veel is gebeurd. Mijn vraag is dus: hoe zit het nu eigenlijk met die protocollen?

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Reekmans, u geeft een aantal heel specifieke voorbeelden, maar ik kan moeilijk ingaan op individuele dossiers, ik ben ook de minister van Justitie niet. Het is moeilijk om er van hieruit uitspraken over te doen. Het spreekt voor zich dat waar het kan, er wel een vereenvoudiging kan komen, maar ik heb erop gewezen – en u verwijst naar oude pv’s die toch nog voor inbreuken zouden worden opgemaakt – dat het nog maar sinds 1 mei is dat het nieuwe Handhavingsdecreet in werking is getreden. Uiteraard werden er voor de voorbeelden die u aanhaalt, nog pv’s opgemaakt en werden er geen administratieve sancties opgelegd.

Mijnheer Martens, u merkte op dat er nog maar veertien inbreuken werden voorgelegd, dat klopt, maar u vergeet daarbij te vermelden dat we ook heel sterk werk maken van preventief werken. Er zijn een aantal mogelijkheden, onder meer de aanmaning en die werkt heel goed. De milieu-inspectie heeft die methode al vaak toegepast en ze werkt goed: bedrijven geven snel opvolging aan de opmerkingen die werden gemaakt.

De heren Martens en Sanctorum hebben verwezen naar de Hoge Raad voor de Milieuhandhaving. Mijnheer Sanctorum, u zou moeten weten dat de Hoge Raad pas in april is opgericht. Het is dus normaal dat die protocollen nog niet allemaal rond zijn. Men werkt daar nog aan. Er is een werkgroep opgericht in de schoot van de Hoge Raad voor de Milieuhandhaving, en men is intussen al vrij ver gevorderd.

Mevrouw Van den Eynde, we hebben in de commissie al van gedachten gewisseld over de toezichthouders bij de gemeenten. Ik heb toen gezegd dat wij de gemeenten ten volle zouden ondersteunen om de toezichthouders in te zetten en aan te duiden. Er is ook een mogelijkheid tot samenwerking tussen gemeentebesturen. Ik denk dat gemeentebesturen voldoende ondersteund zullen worden vanuit Vlaanderen.

Mijnheer Bouckaert, u verwees naar de reguleringsimpactanalyse (RIA), die voldoende aandacht zou moeten hebben voor de manier waarop aan handhaving zal worden gedaan. Het is natuurlijk het parlement dat de decreten goedkeurt en dat de RIA moet hanteren, om ervoor te zorgen dat er op een goede manier aan handhaving kan worden gedaan. Ik reken dan ook op dit parlement om dat op die manier op te volgen.

De heer Peter Reekmans: Mevrouw de minister, u hebt het wel degelijk verkeerd. De voorvallen waar ik het over heb, zijn recente dossiers van amper een maand oud. Het gebeurt dus nog altijd. LDD is daarom ook vragende partij om te gaan naar een aangepaste milieuwetgeving, nieuwe decreten en een vereenvoudiging van VLAREM, die de afvalmaffia effectief keihard gaat aanpakken en de burger die even buiten de lijntjes kleurt, met rust zal laten. Want dat is het beleid dat vandaag nog altijd gevoerd wordt, en dat is de reden waarom

de parketten massaal seponeren. U mag ‘nee’ knikken, de cijfers bewijzen het tegendeel. (*Applaus bij LDD*)

De heer Wilfried Vandaele: Mijnheer de voorzitter, ik heb het er moeilijk mee dat de collega zo kort door de bocht gaat en het voorstelt alsof een vereenvoudiging de oplossing is voor alles. (*Applaus bij de meerderheid*)

Het zijn zulke complexe materies dat we ze niet op die manier kunnen behandelen. We moeten daar echt goed over nadenken. We geven u in elk geval nog wat tijd, mevrouw de minister, om verder te gaan op de ingeslagen weg.

De heer Bart Martens: Mevrouw de minister, ik hoop dat de Hoge Raad voor de Milieuhandhaving inderdaad snel tot bindende afspraken komt met de parketten. Ik heb gisteren professor Faure, de voorzitter van de Hoge Raad, in het nieuws horen zeggen dat we het allemaal met een korreltje zout moeten nemen en dat veel van die zaken die geseponeerd worden, tot minnelijke schikkingen leiden. Uit een grondige analyse van de gegevens blijkt echter dat bijvoorbeeld in het arrondissement Mechelen er welgeteld nul minnelijke schikkingen zijn getroffen in de periode 2005-2007. Het instrument van de minnelijke schikking is een goed instrument, maar het kan niet verbergen dat er wel degelijk iets fout is met het milieuhandavingsbeleid. We zullen echt op het terrein moeten optreden en bindende afspraken maken tussen de toezichthouders en de verschillende parketten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

MOTIE VAN ORDE

Persoonlijk feit

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Vereeck bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de voorzitter, ik heb via uw kabinetschef vernomen dat u sommige van mijn interventies een beetje scherp vindt. Dat is niet de bedoeling, maar soms geeft u daar ook wel aanleiding toe.

De voorzitter: Mijnheer Vereeck, als iedereen in de plenaire vergadering vragen gaat stellen over afgewezen vragen, hebben we een en ander aan de hand.

De heer Lode Vereeck: Daar gaat het niet over, mijnheer de voorzitter. Ik vind namelijk niet dat het aan de voorzitter is om commentaar te geven op de inhoud van een repliek. Het staat de interveniënt, in dit geval de heer Reekmans, volledig vrij om zelf te kiezen wat hij als repliek geeft aan de minister. Als hij dan zin heeft om iets te herhalen, dan mag hij dat gerust doen. De redenen daarvoor kan hij zelf inschatten. Misschien heeft hij daar gewoon zin in, of misschien vindt hij dat de minister onvoldoende geantwoord heeft. Ik hoop niet dat we in de toekomst zo ver moeten gaan dat we ook onze repliek eerst aan u moeten voorleggen.

De voorzitter: Dat laatste is wat kort door de bocht. Het is aan mij om orde te houden in de plenaire vergadering. Er zijn leden die drie keer dezelfde vraag stellen in één debat en dat is niet de bedoeling. Luistert u ook even, mijnheer Vereeck? U kunt mij ook recht in de ogen kijken.

Als men een vraag herhaalt, maak ik er een opmerking over. Dat moet het debat ten goede komen. Ik ga van nu af aan wanneer sommige van uw mensen tussenkomen, ervoor zorgen dat ze zich aan de twee minuten houden. Ik ga het reglement strikt toepassen. Ik ben er tolerant in geweest, maar daar maakt u geen opmerking over. Als de heer Reekmans drie keer

hetzelfde wil vertellen, is dat zijn goed recht. Maar of dat het debat ten goed komt? Daar zet ik vraagtekens bij.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Hermes Sanctorum tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over een mogelijk overschot inzake afvalverbrandingscapaciteit

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Mevrouw de minister, het is al langer dan vandaag geweten dat de overcapaciteit van verbrandingsovens een bedreiging vormt voor afvalrecyclage in Vlaanderen. De Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) trekt vandaag terecht aan de alarmbel.

Er zijn zes lopende dossiers, dossiers die zullen worden ingediend of al zijn ingediend, in verband met bijkomende capaciteit voor afvalverbranding. Er is trouwens één concreet dossier, namelijk de uitbreiding van Indaver in Beveren, waarmee u waarschijnlijk binnenkort te maken zult krijgen, als men in beroep gaat tegen een eventuele beslissing van de bestendige deputatie. Ongetwijfeld kunt u een belangrijke rol spelen bij de vraag of er een milieuvergunning zal komen voor een bijkomende afvalverbrandingsoven.

De overcapaciteit van die eventuele bijkomende afvalverbrandingsovens zorgt voor problemen en negatieve effecten. Ten eerste is er de vervuiling. Ik heb zelf jarenlang onderzoek gedaan naar dioxines. Mevrouw de minister, in navolging van wat u deze ochtend in een interview zei, ik weet wel degelijk waarover ik het heb. De afvalverbrandingsovens zijn qua dioxine-uitstoot enorm verbeterd. De nieuwe installaties zijn veel beter dan de oude. Maar is er nog altijd een probleem van fijn stof, bijvoorbeeld.

Twee, de hoge investeringskosten van die bijkomende afvalverbrandingsovens worden vaak doorgerekend aan de afvalintercommunales en komen dus uiteindelijk terecht bij de burger.

Drie, bijkomende afvalverbrandingsovens doen de tarieven kelderen. Daardoor wordt afvalrecyclage ontmoedigd. Dat staat in schril contrast met datgene waar we allemaal achter staan en dat u ook stelt in het regeerakkoord, namelijk het cradle-to-cradleprincipe. Afval wordt grondstof en het verbranden van nuttig afval is verspilling.

Mevrouw de minister, wat gaat u daarmee doen? Gaat u een eventueel voorlopig moratorium afkondigen voor bijkomende capaciteit voor afvalverbrandingsovens in Vlaanderen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Sanctorum, als ik een vraag krijg voor een milieuvergunning voor bijkomende capaciteit voor verbranding van huishoudelijke afvalstoffen, zijn er criteria op basis waarvan wij daarover moeten oordelen. Er is een uitvoeringsplan betreffende het milieuvriendelijk omgaan met huishoudelijke afvalstoffen. Het is goedgekeurd op 14 december 2007. Daarin staan duidelijke criteria. Die criteria zijn meegenomen en versterkt – dat wil ik benadrukken – in het regeerakkoord en in mijn beleidsnota.

Welke zijn de criteria ter beoordeling van een aanvraag? Eerst en vooral is dat de milieu-impact op de omgeving. De beste beschikbare technieken moeten worden toegepast. Een tweede aspect is het transport van de afvalstoffen en de impact op de omgeving. Verder is er de vraag of de vrijgekomen warmte en energie nuttig kunnen worden aangewend. We willen ook monopolievorming voorkomen. En natuurlijk willen we alles met respect voor het Europese kader inzake afvalverbranding realiseren.

Het uitvoeringsplan dateert van 2007. In dat plan is sprake van een mogelijke extra uitbreidingscapaciteit van 300.000 ton. Er staat wel uitdrukkelijk bij dat dit moet worden geëvalueerd en opgevolgd. Op dit ogenblik is er één aanvraag, van Indaver. Ik ken er geen andere. Indaver heeft bij de provincie Oost-Vlaanderen een aanvraag ingediend. De deputatie moet daar een uitspraak over doen. Als er een beroepsprocedure wordt opgestart, zal ik door dat dossier worden gevat. Als beroepsinstantie zal ik daarover dan een uitspraak moeten doen, en ik kan nu dus moeilijk daarop vooruitlopen.

Die criteria zijn de eerste toetsstenen, maar ik zal verder ook voldoende aandacht besteden aan het feit dat we volledig moeten inzetten op preventie: op het voorkomen van afval en duurzaam materiaalbeheer. U had het daar ook over, toen u het over het cradle-to-cradleprincipe had. Dat zijn dus de criteria die ik zal hanteren als ik door het dossier zal worden gevat.

De heer Hermes Sanctorum: Mevrouw de minister, ik heb hier niets nieuws gehoord. Ik ken de inhoud van het uitvoeringsbesluit over huishoudelijke afvalstoffen. Ik wil vooraf toch benadrukken dat het eigenlijk verouderd is, want het cradle-to-cradleprincipe is daarin niet geïntegreerd. De hoeveelheid te verbranden afval is dus fel overschat.

Ik verwacht van u iets concreets. U zegt, zoals ook in het Vlaams regeerakkoord en in uw beleidsnota staat, dat u achter het cradle-to-cradleprincipe staat. Maar dat is onvoldoende. De vraag is wat u gaat doen. De vraag is heel concreet of u de extra capaciteit aan afvalverbrandingsovens zal tegenhouden. Wij vragen dat u concrete maatregelen neemt.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Ik ben erg blij dat de collega dit probleem aankaart. In de commissie is al verscheidene keren de zaak besproken. U zegt dat u inmiddels één aanvraag hebt ontvangen. U weet echter ook dat verschillende verbrandingsovens van plan zijn een nieuwe milieuvergunning aan te vragen. ISVAG, Bionerga in Houthalen en de oven in Kampenhout willen een nieuwe vergunning. Voor al die plannen is geen maatschappelijk draagvlak. De recyclagesector luidt de alarmbel – bij ons, maar ook in Nederland. De sector meldt dat er een overcapaciteit is, waardoor het verbranden van afval goedkoper wordt dan het recycleren ervan.

Gisteren hebt u in antwoord op mijn vraag over het recycleren van luierafval gezegd dat momenteel geen systeem bestaat om luiers selectief in te zamelen. Nochtans bestaat 10 percent van ons restafval uit luiers. Zo'n systeem is nodig, want wat vandaag gebeurt, staat haaks op de principes van de Ladder van Lansink – principes die de opeenvolgende Vlaamse regeringen hebben nagestreefd en waarbij men eerst denkt aan preventie, dan hergebruik en recyclage, en ten slotte verbranden en storten. Als deze Vlaamse Regering geen moedig initiatief neemt, dan zal deze aanpak waar we al zo lang aan werken, onderuit worden gehaald.

Mijn vraag is deze. U spreekt over één oven. Als nu blijkt dat er toch een overcapaciteit inzake verbranding is, zult u dan toch een milieuvergunning toestaan voor bijkomende ovens?

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marcus Vanden Bussche: Ik wil even meekwelen met de heer Sanctorum. Ik sta volledig achter zijn vraag. We hebben de plicht om na te gaan of die capaciteit in kaart wordt gebracht. Er is een capaciteitsgebrek in de verschillende intercommunales, want de gemeenten moeten ervoor betalen. In de intercommunale van de verbrandingsoven in de Westhoek is er overcapaciteit. Het zou nuttig zijn om afspraken te maken om na te gaan hoe dat kan worden opgevuld.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mevrouw de minister, als u antwoordt op de vraag over bijkomende verbrandingsafvalinstallaties, dan hoor ik u graag zeggen dat u rekening moet houden met een aantal criteria. Die slaan hoofdzakelijk op het milieu. Wat ik mis in uw antwoord, is het criterium economie. Als er een vraag wordt gesteld over overcapaciteit van een of ander bedrijf of een industrie, dan moet het onmiddellijke antwoord zijn dat u een heel ernstige studie maakt om te vermijden dat we iets subsidiëren dat voor de helft stilligt. Dat zijn centen van onze mensen. Ik zou willen dat u ook rekening houdt met het economische principe van mogelijke toelatingen.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mevrouw de minister, u verwijst naar het uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen, waarin een tekort aan verwerkingscapaciteit van zo'n 270.000 ton vooropgesteld wordt. We moeten die zaak herbekijken. De VVSG luidt de alarmklok en zegt dat er een sluipmoord bezig is op de afvalrecyclage wegens de overcapaciteit. Als de economie heropleeft, in welke mate zal het afval dan terugkomen? Wat zal het effect zijn van de omzetting van de Europese kaderrichtlijn Afval? Met die richtlijn voor de secundaire brandstoffen, die na voorbehandeling van huishoudelijk afval kunnen ontstaan, zal de Europese markt opengaan. Misschien zullen we met enorme lekstromen zitten naar het buitenland, dat ook met een overcapaciteit aan verbrandingsinstallaties zit. In het licht van die factoren moeten we de capaciteitsberekening van het uitvoeringsplan herbekijken.

Mevrouw de minister, hoe zult u sturend kunnen werken? OVAM heeft een negatief advies gegeven voor de verbrandingsinstallatie van Indaver, maar de provinciale milieuvergunningcommissie, die de verschillende adviezen overkoepelt, zal een positief advies afleveren. Als er niemand in beroep gaat tegen de vergunning die de bestendige deputatie van Oost-Vlaanderen straks misschien zal afleveren, dan hebt u niets in handen om die zaak tegen te houden of aan te sturen. Hoe gaat u dat bemeesteren?

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: De heer Decaluwe en ik hebben een paar weken geleden in Oostende kennisgemaakt met een nieuw initiatief waar afval wordt verbrand, zij het met een heel hoog rendement. Dat werd alom geprezen als groene energie. Dat roept toch vragen op, want dat afval moet eerst gedroogd worden in de Kempen – of all places –, en wordt dan naar Oostende gebracht. Blijkbaar zou men ook in Bree zo'n centrale willen bouwen. De filosofie is hier dat afval brandstof is. Er zijn dus blijkbaar heel verschillende invalshoeken. Het evolueert ook snel.

Mevrouw de minister, we willen vragen dat u de afweging over wel of geen nieuwe verbrandingsovens grondig gebeurt en dat u goed kijkt naar de best beschikbare technologieën en de wetenschappelijke onderbouwing daarvan. Het zou mij verbazen als de aloude logica, eerst voorkomen, dan recycleren en pas dan verbranden, nu plots onderuit zou worden gehaald.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Sanctorum, ik herhaal wat ik daarnet al zei. Het getal van 300.000 ton capaciteit die er zou kunnen bijkomen, zoals vermeld in het uitvoeringsplan, is aan een actualisatie toe. Dat moet dus geëvalueerd worden. Als ik word gevat door de milieuaanvraag, zal ik daar een actualisatie op toepassen. Dat is zeker en vast een van mijn aandachtspunten.

Mijnheer Sanctorum, als ik een beslissing moet nemen in dit dossier, zal het aspect van duurzaam materialenbeheer zeker een criterium zijn waarop ik die aanvraag zal afdruipen.

Mevrouw Van den Eynde, u vraagt hoe ik een aantal concrete dossiers zal beoordelen. Wanneer de aanvraag die nu bij de deputatie van Oost-Vlaanderen ligt, aan het Vlaams niveau wordt voorgelegd, dan zal met al die afwegingen rekening worden gehouden. Er zal dan ook een uitspraak gedaan worden over de actualisatie van de bijkomende capaciteit die

nodig is in Vlaanderen. Dit is ook een antwoord op de andere aanvragen. Ik kan echter onmogelijk als minister van Leefmilieu die eventueel te maken krijgt met een beroepsprocedure, uitspraak doen over heel specifieke dossiers. Dat zou niet verstandig zijn. Ik heb u echt meegedeeld welke toetsstenen ik zal hanteren om die aanvraag te beoordelen.

Mijnheer Martens, op een aantal van uw vragen heb ik al geantwoord. De actualisatie komt er zeker. Uiteraard is er ook de Europese richtlijn die in Vlaanderen nog moet worden omgezet.

Ongeacht de uitspraak op het vlak van de deputatie verwacht ik dat iemand in beroep zal gaan en dat het dan toch op het Vlaamse niveau zal belanden.

De heer Hermes Sanctorum: Mevrouw de minister, u antwoordt eigenlijk niet op mijn vraag. Ik vroeg of u op dit moment achter een moratorium staat voor bijkomende afvalverbrandingsovens. U spreekt altijd over het reageren op een milieuvergunningsaanvraag. Heel dit halfroond verwacht van u een proactieve aanpak in deze materie.

De groenestroomcertificaten moeten dringend worden uitgezuiverd. Op dit moment gaat nog altijd een deel van de groenestroomcertificaten naar afvalverbrandingsinstallaties. Dat is eigenlijk het omgekeerde van wat we willen bereiken. Op die manier wordt afvalverbranding gestimuleerd en gesubsidieerd. Dit is een van de concrete zaken die u kunt aanpakken. Dat heb ik echter niet teruggevonden in het Vlaams regeerakkoord, noch in uw beleidsnota. *(Applaus bij Groen!)*

De voorzitter: Mevrouw de minister, ik zie dat u nog wilt reageren maar het reglement laat dat niet toe.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Celis tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de aanpak van schoolachterstand

ACTUELE VRAAG van mevrouw Irina De Knop tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het voorstel om een taaltoets in te voeren voor 6- en 12-jarigen

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de leerachterstand bij studenten is niet nieuw. Toch blijkt uit de recente cijfers van Onderwijs dat gemiddeld drie op tien leerlingen binnen het secundair onderwijs een leerachterstand hebben van minimum een jaar. Wanneer de cijfers worden uitgesplitst voor tso en bso, zal dat aantal een stuk hoger liggen. Wanneer we ze echter verfijnen naar de leerlingen die niet van Belgische afkomst zijn, dan loopt dat cijfer op naar zeven op tien. Zeven studenten op tien hebben dus een leerachterstand van een jaar. Wij weten dat het doorgaans om gezinnen gaat waar het Nederlands geen thuistaal is en waar eventueel een financiële problematiek meespeelt. Ik was echter het meest verbaasd over het feit dat tussen de Belgische en niet-Belgische leerlingen de kloof nog groeit. Dat betekent dat alle tot nu toe genomen maatregelen, zoals Onthaalklassen voor Anderstalige Nieuwkomers (OKAN), begeleiding bij huiswerk en surplusuren, niet voldoende zijn geweest. We zullen dan ook een tandje moeten bijsteken. We moeten een versnelling hoger gaan.

– *De heer Carl Decaluwe, ondervoorzitter, treedt als waarnemend voorzitter op.*

Nu lees ik in de pers dat u voorstelt om een taaltoets te organiseren voor kinderen van zes en twaalf jaar, dat u een verhoging van het aantal uren Nederlands wilt, dat u zelfs een centrum wenst op te richten dat de leervorderingen van allochtone studenten opneemt.

Mijnheer de minister, hoe gebeurt de concrete invulling daarvan? Ik denk dan aan een tijdspad en de praktische realisatie. Hoe ziet u deze en/of andere maatregelen?

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Mijnheer de minister, collega's, op 1 september lazen we in tal van kranten en interviews dat we zeker en vast geen besparingen mochten doorvoeren waarvan de kinderen het slachtoffer zouden zijn. U zei ook dat u niet zou besparen op een blinde manier omdat het onderwijs en de kinderen net de toekomst van onze samenleving zijn.

Een aantal dagen geleden hebben we gelezen hoe groot de school- en taalachterstand is bij onze kinderen. Mevrouw Celis heeft daarnet al de cijfers gegeven. Het zijn toch wel onthutsende cijfers. Ze bevestigen dat we het gelijkekansenbeleid zouden moeten versterken. Maar wat doet u? U stelt voor een kenniscentrum op te richten. U stelt voor een taaltest in te voeren. U zegt ook iets over screening van de resultaten van allochtone leerlingen. Volgens een persbericht van Belga bent u niet helemaal zeker of die taaltest nu al dan niet zal doorgaan.

We weten vandaag in welke mate we u op uw woord kunnen geloven. Wat hebben we immers vernomen? U zult het Steunpunt Gelijke Onderwijskansen (GOK) afschaffen. Op een ogenblik dat gelijke kansen net versterkt moeten worden, op een ogenblik dat we daarin moeten investeren, gaat u het centrum, dat daarvan zijn corebusiness heeft gemaakt, onderuit halen. Ik was toch wel redelijk onthutst toen ik dat vernam. In de plaats komt er een kenniscentrum, waarvan het helemaal niet duidelijk is welke expertise het zal hebben. Het centrum dat wel die expertise bezit, gaat u zonder enige vorm van evaluatie afschaffen.

Over de invoering van een taaltest wordt al lang nagedacht. Voor onze fractie moeten we twee zaken zeker in overweging nemen. Die taaltest mag geen uitsluitingscriterium vormen. U kunt schoolachterstand evenmin gelijkstellen met taalachterstand. We vrezen dat dat met die taaltest zal gebeuren.

Mijnheer de minister, het is belangrijk dat een dergelijke taaltest een barometer is. Het is belangrijk hoe u zult zorgen voor de uitvoering; welke beleidsopties u daaraan zult koppelen. Alle elementen zijn daarbij belangrijk: wie gaat die test uitvoeren, hoe en welke beleidsopties zult u eraan koppelen?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Mevrouw De Knop, de vorige keer heb ik mijn antwoord besloten met te zeggen dat er bij Open Vld elke dag een ander idee is. Dat is wel een beetje zo. Vorige week werd ik geïnterpelleerd door uw fractie met juist de vraag een test in te voeren. Herinnert u zich de vraag naar een oriëntatietest voor de hogeschoolstudenten? (*Opmerkingen van mevrouw Irina De Knop*)

U zegt dat een test een barometer is. Voor het ene zou dat het geval zijn en voor het andere niet.

Laten we alles eens op een rijtje zetten. De cijfers zijn inderdaad bekend. In het lager onderwijs heeft een op zeven leerlingen een schoolse achterstand. In het secundair onderwijs is dat een op drie. Het gaat vooral om jongens, om kinderen in het beroepssecundair onderwijs, om kinderen en jongens in het technisch secundair onderwijs, en vooral om nieuwe Belgen, nieuwe Vlamingen.

Schoolse achterstand mag je niet gelijkstellen met overzitten. Iedereen weet dat het ook kan door het later instappen in een schoolloopbaan, door een ziekte, door een andere oorzaak. Op zich hoeft schoolse achterstand ook niet problematisch te zijn. Het kan in bepaalde gevallen zelfs heilzaam zijn.

Waarover gaat nu die taalttest? We hebben al een beetje ervaring met taaltesten. U weet dat er nu een maatregel is ingevoerd die stelt dat kinderen in de derde klas van het kleuteronderwijs 220 halve dagen les moeten volgen om dan naar het eerste leerjaar van het lager onderwijs te kunnen gaan. Als ze dat niet doen, moeten ze een taaltoets ondergaan. Dat is vooral een luistertoets, die moet uitmaken of ze kunnen volgen. Dat is beslist beleid.

We hebben in het lager onderwijs ook de SALTO-toets. Ook dat is een luistertoets. Scholen krijgen een instrument om de talenkennis van leerlingen na te gaan. We hebben het leerlingenvolgsysteem in het lager onderwijs. Ook dat is voor scholen een instrument om voor de hele periode na te gaan hoe een kind al of niet goed evolueert op het vlak van talenkennis.

Mevrouw De Knop, er is nog iets wat u goed moet bekijken. Alle experts zijn het er op dit ogenblik over eens dat een van de goede redenen waarom we een schoolse achterstand hebben, juist het feit is dat veel van die kinderen niet beginnen met een goede kennis van het Nederlands en dat ze in hun hele schoolse loopbaan nooit die achterstand inhalen. Iedereen, en ook u neem ik aan, zal het er over eens zijn dat je op zes- en op twaalfjarige leeftijd twee sleutelmomenten hebt: het moment dat een kind naar het lager onderwijs gaat en het moment dat een kind naar het secundair onderwijs gaat. In mijn door de regering goedgekeurde beleidsverklaring hebben we heel nadrukkelijk gesteld dat we een momentopname willen doen, dat we willen een toets overwegen, dat het wenselijk is dat we onderzoeken of die kleine in staat is om op een normale manier de lessen te volgen. Kent hij voldoende Nederlands? Zo ja, dan is er geen enkel probleem. Kan hij het via de normale lessen bijschaven? Geen enkel probleem. Maar kent hij of zij het niet, dan moeten we dat extra ondersteuning geven. Natuurlijk is die taaltoets niet bedoeld om te bestraffen of in de hoek te zetten. De bedoeling is om die kleine te helpen en gelijke kansen te geven.

Mevrouw De Knop, u zegt dat ik niet zo coherent ben. U zegt dat ik het over gelijke kansen heb en dat u tegelijk vandaag in de krant leest dat ik het Steunpunt Gelijke Kansen wil afschaffen. Laat mij u heel duidelijk zeggen, mevrouw De Knop: deze Vlaamse Regering zal minstens 208 miljoen euro blijven investeren in het gelijkekansenonderwijsbeleid. Ikzelf ben een product van het gelijkekansenonderwijs. Ik zal niet dulden dat we daar ook maar 1 euro van afnemen. Wat we wel doen, is besparen op een structuur, een steunpunt – waarbij je overigens de vraag moet stellen of dat niet beter in een administratie zou zitten, wat we gaan doen. Dit om te verhinderen dat we moeten besparen in de klas, bij de kinderen, in de scholen. We zullen 1,7 miljoen euro minder besteden. Dat geld verdwijnt niet zomaar. We zullen dat integreren in de pedagogische begeleidingsdiensten, in het departement, in het ministerie. Alle beschikbare kennis zal worden voortgezet.

Toen ik vandaag het Belgabericht las, zag ik dat u zei dat Smet woordbreuk pleegt en van de zwakste kinderen slachtoffers maakt. Mevrouw De Knop, dat vond ik ongelooflijk plat demagogisch. Eigenlijk zegt Open Vld dat als de moeder het kookboek uitleent aan de buurvrouw, haar kinderen voortaan honger zullen lijden. Dat is niet het geval. Het is niet omdat de moeder het kookboek aan de buurvrouw uitleent dat haar kinderen geen eten meer krijgen. Wij integreren het Steunpunt Gelijke Kansen in de administratie en in de pedagogische begeleidingsdiensten. We zullen een beroep blijven doen op de kennis van de universiteiten om beleidsondersteunend te werken. Ik vind dat het ver gekomen is als u structuren verdedigt en niet de kinderen. (*Applaus bij sp.a en N-VA*)

Mevrouw Vera Celis: Mijnheer de minister, dank u voor het antwoord. Ik heb heel goed geluisterd naar de argumenten die u aanhaalt. Daar valt mij één element bij op. De pers stelt dat het Steunpunt GOK is drooggelegd. Het Centrum voor Taal en Onderwijs had heel wat expertise en trekt terecht aan de noodrem. Het zou toch bijzonder spijtig zijn indien die expertise niet kan worden voortgezet. Zij kan uitgebreid worden naar alle bso- en tso-scholen in heel Vlaanderen. U moet daar toch iets mee doen. U mag absoluut niet alles op een hoopje

gooien. U hoeft absoluut geen nieuwe initiatieven uit te vinden wanneer er bestaande structuren zijn waarmee perfect kan worden voortgewerkt.

Mevrouw Irina De Knop: Ik vind het geweldig dat de meerderheid en de oppositie elkaar langs deze kant van de tafel kunnen vinden.

Mijnheer de minister, ik wil graag repliceren op wat u net hebt gezegd. Volgens u dreigt de expertise niet verloren te gaan. Ik begrijp dat niet goed. Indien er problemen met het Steunpunt GOK zouden zijn of indien u niet tevreden zou zijn met de performantie van het Steunpunt GOK, vraag ik me af waarom u niet tot een evaluatie overgaat. Op die manier zou u ervoor kunnen zorgen dat deze jarenlang opgebouwde expertise wordt gewaardeerd.

U hebt verklaard dat er nog steeds de begeleidingsdiensten zullen zijn. Net als de leerkrachten, vragen de begeleidingsdiensten om de expertise van en de begeleiding door het Steunpunt GOK. Dit lijkt me bijgevolg een gemiste kans. Dit steunpunt heeft gedurende jaren expertise opgebouwd. We zouden het moeten inzetten voor wat we nodig hebben. In dit geval gaat het dan om het nastreven van gelijke kansen.

Ik heb in een of ander artikel gelezen dat u zichzelf als de minister van de toekomst bestempelt. U moet echter heel goed opletten dat u die toekomst niet als de minister van gemiste kansen ingaat. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: Mevrouw Pehlivan heeft het woord.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Mijnheer de voorzitter, de minister heeft in de pers al veel verklaringen afgelegd. Ik zou naar een van die uitspraken willen verwijzen. Alles staat of valt met de taal. Ik leid hieruit af dat hij heel veel belang aan de beheersing van het Nederlands hecht. Vanuit mijn persoonlijke en mijn professionele ervaringen kan ik hem op dit vlak alvast volledig steunen. Ten gevolge van de taalachterstand gaan veel talenten in ons onderwijs verloren. De leerlingen die de taal niet beheersen, lopen ook een leerachterstand op.

Ik begrijp dat we instrumenten nodig hebben om op cruciale momenten, zoals de overgang van het kleuteronderwijs naar het lager onderwijs of van het lager onderwijs naar het middelbaar onderwijs, bepaalde metingen te verrichten. De taaltoets is in de commissie Onderwijs al meermaals besproken. Ik vraag me echter af wat de minister met de resultaten van die toets zou willen doen. Is het de bedoeling dat de leerlingen meer taalbegeleiding krijgen? Zullen ook andere actoren hierbij worden betrokken?

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Mijnheer de voorzitter, dit is een zeer interessant debat. Ik wil het nog even over de terminologie hebben. Vooral met betrekking tot termen als leer- en schoolachterstand blijkt enige spraakverwarring te bestaan. Onlangs heeft de minister in de commissie verklaard dat de schoolachterstand in Brussel hoger ligt dan in de andere Vlaamse steden. Ik ben het hiermee eens. De minister heeft toen trouwens bepaalde percentages aangehaald. De heer Vanraes, lid van het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, bevoegd voor Onderwijs, blijft echter stellig beweren dat de schoolachterstand in Brussel minder groot is dan in andere steden, zoals Antwerpen, Genk en Gent. Het lijkt me bijgevolg goed eens tot een meer sluitende definitie te komen. Hierdoor zou iedereen misschien op dezelfde golflengte komen te zitten.

Mevrouw Celis heeft verwezen naar een aantal instrumenten die worden gebruikt om de kloof tussen bepaalde leerlingen weg te werken. Eigenlijk bevinden we ons hier in het debat over het GOK-decreet. Ik vraag me dan ook af of het niet nuttig zou zijn dit decreet eens te evalueren. We zouden eens moeten nagaan of dit decreet beantwoordt aan de doelstellingen waarvoor het is gecreëerd.

Ik heb met belangstelling geluisterd naar het antwoord van de minister over het kenniscentrum en over het Steunpunt GOK. In dit verband zullen we nog even moeten afwachten.

Mijn laatste vraag houdt verband met de taaltoets. In de commissie Onderwijs heeft mevrouw Helsens onlangs een vraag om uitleg over dit onderwerp gesteld. Uit het antwoord van de minister is gebleken dat er nog vragen zijn over de voorbereidingen en over de organisatie. Het is nog niet duidelijk wie de taaltoets zal afnemen en hoe alles zal verlopen. Ik vraag me af welke link er zal zijn tussen de door de minister aangehaalde taaltoets en de taaltoets die kinderen moet afleggen om, indien ze niet voorafgaandelijk Nederlandstalig kleuteronderwijs hebben gevolgd, tot het eerste jaar van het lager onderwijs in Vlaanderen te worden toegelaten. Gaat het om dezelfde of om een andere taaltoets? Ik stel me hier nog een paar vragen bij.

De voorzitter: Mevrouw Michiels heeft het woord.

Mevrouw An Michiels: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik vertel niets nieuws wanneer ik zeg dat wij het volledig met u eens zijn dat taal zeer belangrijk is. Wij herhalen dit al geruime tijd. Wij steunen u dan ook in uw voornemen om taaltoetsen te doen. Wij hebben hierover een voorstel van resolutie klaar dat we binnenkort zullen indienen.

Mijnheer de minister, u zult het ook wel met me eens zijn dat naast taal, er nog een ander heel belangrijk facet is in de studieloopbaan van kinderen, en dat is hun attitude, hun motivatie, hun studiehouding. Dit wordt in het verhaal van achterstand en van het belang dat we hechten aan taal, iets te weinig benadrukt.

De vorige legislatuur is er een engagementsverklaring ingevoerd. Mijn fractie heeft altijd gezegd dat dit een lege doos zou zijn. Mijnheer de minister, gaat u naast uw voornemen om taaltoetsen in te voeren, ook maatregelen nemen om het engagement dat vooral van ouders wordt verwacht, nog te versterken?

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik wil me aansluiten bij de vorige sprekers en de vragenstellers. Ik kan de logica niet helemaal volgen als u het ene expertisecentrum afschaft om een nieuw expertisecentrum op te bouwen, als u de expertise van het Centrum voor Taal en Onderwijs verloren laat gaan om nieuwe expertise te gaan opbouwen. Als dit een besparingsmaatregel is, dan vraag ik me af of we besparen als we alles opnieuw moeten opbouwen. Of is er een zeker wantrouwen tegenover de onderzoekswereld en de hogere onderwijsinstellingen?

Mijnheer de minister, ik begrijp het niet en ik vraag verdere verduidelijking.

De voorzitter: Mevrouw Moerman heeft het woord.

Mevrouw Fientje Moerman: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik vraag me af met wat we hier te maken hebben. Ik twijfel niet aan uw goede bedoelingen: u wilt gelijke kansen promoten en u wilt er ook veel geld in investeren.

Maar iedereen heeft het hier al gezegd: u gaat een bestaand iets dat onderzoek doet, afschaffen en een nieuw kenniscentrum oprichten. Het bestaande Steunpunt Gelijke Onderwijskansen (Steunpunt GOK) doet momenteel onderzoek. Er zijn projecten bezig die nagaan wat de beste manier is waarop kinderen aan taalverwerving kunnen doen wanneer ze een anderstalige achtergrond hebben. Die onderzoeksresultaten zullen ofwel blijven liggen ofwel zal men een creatieve oplossing vinden zodat anderen dit zullen financieren.

Het totale bedrag dat u wilt uitgeven aan gelijke kansen, is belangrijk. Maar wat nog veel belangrijker is, is dat het op de meest efficiënte manier wordt ingezet en dat u niet dingen die al bestaan, gaat afschaffen.

U zegt dat u het in de administratie zult onderbrengen. Onderzoekswerk en administratie hebben een andere opdracht. Onderzoekswerk past niet in een administratie. Dat is een tang op een varken.

Ik heb een heel interessant boek dat net verschenen is: 'De klank van de stad'. Er hebben medewerkers van het GOK aan meegewerkt. Het boek gaat vooral over taal. Verwerving van het Nederlands is superbelangrijk, maar nog belangrijker is de manier waarop die verwerving plaatsvindt. Dan moet er aandacht zijn voor de methodes en moet het onderzoekswerk worden gevaloriseerd.

Minister Pascal Smet: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, wanneer ik sommigen hoor, dan moet het wel heel droevig gesteld zijn met het gelijkeonderwijskansenbeleid in Vlaanderen. Als het gelijkekansenonderwijs in Vlaanderen staat of valt met de afschaffing van een steunpunt, dan hebben we echt wel een reden om ons zorgen te maken.

Het is ook een ongelooflijke blamage voor al die mensen in de pedagogische begeleidingsdiensten, voor al die mensen die dag in dag uit in de scholen bezig zijn en hier ook heel wat ervaring mee hebben.

Waarover gaat het? Het steunpunt bestaat inderdaad uit professoren die met een aantal assistenten – samen 20 mensen – onderzoek doen en 2500 scholen proberen te bedienen. 20 en 2500 lijkt een wanverhouding. Ze proberen inderdaad expertise te vinden. Soms is dit heel goed gelukt. Nu willen we die expertise centraal onderbrengen bij het ministerie en ze ook ter beschikking stellen van de pedagogische begeleidingsdiensten die net als opdracht hebben om scholen te ondersteunen, ook in het gelijkeonderwijskansenbeleid. Dat is hun opdracht.

Het is niet omdat we een steunpunt afschaffen dat die expertise, die overigens eigendom is van de overheid, verdwijnt. Mevrouw De Knop, die expertise is eigendom van de overheid want ze heeft die betaald. We zullen in de toekomst nog verder een beroep blijven doen op universiteiten om projectmatig beleidsondersteunend werk te doen. We zullen ervoor zorgen dat dat verder verwerkt wordt.

Er is een misverstand. Dat kenniscentrum zal het steunpunt niet vervangen. We hebben heel wat data in het departement en in de agentschappen, die gevraagd worden aan de scholen, de hogescholen en de universiteiten. Die data worden niet altijd ontgonnen. We willen die data veel beter ontginnen en op die manier ook nagaan hoe bijvoorbeeld jonge nieuwe Belgen zich gedragen in de scholen. We weten dat op dit moment niet. Mevrouw Celis heeft daarstraks gewezen op de cijfers van de achterstand van mensen met een vreemde nationaliteit. Maar we spreken niet over Marokkaanse of Turkse Vlamingen, het gaat over 20.000 mensen. We moeten de cijfers dus relativeren.

Doe nu niet, omdat we een steunpunt, een structuur afschaffen, alsof heel het gelijkeonderwijskansenbeleid in elkaar zal stuiken. Dat is niet zo. Ik krijg bovendien mails van schooldirecteuren die zeggen dat het goed is dat ik dat doe. Ik kan het u voorlezen. Dat gebeurt ook op dit moment. Maak er geen misplaatst drama van. Het enige wat we doen, mevrouw Moerman, is wat u zegt: overheidsmiddelen efficiënt inzetten. We gaan dat niet in structuren doen, maar in begeleiding van kinderen.

Tot slot is er de taaltest. Wat is de bedoeling van die taaltest? Dat is niet straffen, niet de kinderen in een hoek zetten, maar wel verhinderen dat die kinderen in de toekomst geen diploma zullen halen. We willen op jonge leeftijd het probleem detecteren en dan inzetten op bijkomende ondersteuning. We moeten dat met de partners doen. Een van de belangrijke principes in mijn beleidsverklaring is dat we samen grenzen willen verleggen voor elk talent, met de nadruk op samen. Als je dat wilt invoeren, moet je dat met alle betrokken partners doen. Dat gaan we de komende weken en maanden doen.

Mevrouw Vera Celis: Mijnheer de minister, de discussie kan natuurlijk niet ten gronde worden gevoerd in een minuut tijd. Dit zal in het lang en het breed nog in de commissie

gebeuren, daar ben ik zeker van. In het regeerakkoord is er enorm ingezet op het stimuleren van alles wat binnen de mogelijkheden ligt om te investeren in de Nederlandse taal. Ik hoop dat u daar ver in wilt gaan. Onze fractie zal u wat dat betreft bijzonder goed in het oog houden.

Mevrouw Irina De Knop: Mijnheer de minister ik heb nog twee bemerkingen. U zegt dat onze reactie over het Steunpunt GOK misplaatst en overdreven is want het steunpunt kan evengoed opgaan in de administratie. Het concept van het Steunpunt GOK is redelijk uniek. Het feit dat het onderzoek combineert met ondersteuningsmaatregelen en daadwerkelijk het onderzoek toepast in de praktijk, maakt dat het hands-on is. Ik ben er niet van overtuigd dat iets gelijkaardigs in een administratie mogelijk is.

Wij hebben niet gezegd dat we helemaal tegen een taaltest zouden zijn. Ik heb alleen gezegd dat u enorm moet opletten met de randvoorwaarden en ik was benieuwd naar de consequenties in uw beleid die u daaraan zult koppelen. U zegt dat u ze meer ondersteuning zult geven. Hebben we daar een taaltest voor nodig?

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Tom Dehaene tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het wapenen van jongeren tegen misleidende reclame

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

– *De heer Jan Peumans treedt opnieuw als voorzitter op.*

De heer Tom Dehaene: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de voorbije dagen is er zeer veel aandacht geweest voor de problematiek van schulden in het bijzonder en misleidende reclame bij uitbreiding. In dit parlement hebben we al meermaals aandacht gevraagd voor die schuldenproblematiek, ook vanwege Onderwijs.

Ik moet zeggen dat ik licht euforisch was toen u in de kranten verklaarde dat u het probleem erkent en vindt dat ook het onderwijs ter zake een belangrijke rol te vervullen heeft. Ik had in eerste instantie gedacht dat u specifiek naar het budgetbeheer had verwezen, maar toen ik uw reacties er nauwgezetter op nalas, moest ik vaststellen dat u het vooral over de eindtermen had. Toen was ik wel wat ontgoocheld. Ik heb dus hoogten en laagten moeten meemaken wat dit betreft. Toen uw voorganger in 2007 een vraag kreeg over dezelfde problematiek van de schuldbemiddeling, stelde hij over de eindtermen: “We hebben een brede strategie om jongeren te wapenen. Ze leren vaardigheden die algemeen inzetbaar zijn. Ik denk dan aan kritisch zijn, opkomen voor zichzelf, neen durven zeggen, zich informeren, keuzes maken en de gevolgen daarvan inschatten.” Volgens de toenmalige minister zijn dat zaken die al in de eindtermen zitten.

Ik weet dus niet wat u wilt doen en wat uw boodschap precies was. Ik hoop dat we niet nog eens die eindtermen gaan aanpassen. Ik heb begrepen dat ze pas zijn aangepast en dat de nieuwe eindtermen pas in september 2010 in voege zullen treden. Ik durf ervoor pleiten niet meer te wachten op nog eens nieuwe eindtermen, maar werk te maken van het weerbaar maken van onze studenten. Ik pleit ervoor de scholen te vragen de instrumenten te geven om te werken met betrekking tot de vraag hoe men een budget beheert en omgaat met schulden. Die instrumenten bestaan: laten we ze alstublieft aan alle scholen bezorgen, zodat ze er vandaag mee kunnen beginnen te werken.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Het gaat wel over meer dan omgaan met budgetten en kredieten. Ik heb ook heel specifiek gesproken over reclame. Reclame kan misleidend zijn, en is soms

manipulatief. Het is belangrijk dat kinderen, die toch niet het onderscheid maken tussen informatie en reclame, dat onderscheid kunnen maken. We zullen dat tegen 1 september 2010 in de eindtermen opnemen. Het is immers belangrijk dat op te nemen in de vakoverschrijdende eindtermen.

Mijnheer Dehaene, ondertussen is de tijd natuurlijk niet stil blijven staan. Zo is er bijvoorbeeld het Vlaams Centrum Schuldbemiddeling. Dat centrum zal weldra een educatief pakket voor de scholen uitbrengen, om heel specifiek over budgetbeheer informatie te geven.

Ook heeft volksvertegenwoordiger Kurt De Loor, die OCMW-voorzitter is in Zottegem, in die gemeente initiatieven genomen om heel specifiek de scholen te ondersteunen met betrekking tot de vraag hoe er moet worden omgegaan met kredieten, schuldbemiddeling enzovoort. Dat zijn prachtige praktijken die bestaan. We zullen ze centraliseren, maar we zullen ze nog een beetje uitbreiden. Ik vind het heel belangrijk dat kinderen weten hoe ze met publiciteit moeten omgaan. Ook veel ouders vinden dat. Als we de internetpeilingen mogen geloven, vinden momenteel ook veel ouders het belangrijk dat we dat doen. Maak u niet te veel zorgen: het is niet omdat we vakoverschrijdende eindtermen maken op dit vlak, dat er voor scholen dan plots ongelooflijk veel organisatie komt bij kijken.

De heer Tom Dehaene: Dat laatste heb ik zeker niet gezegd. Ik ben me zeer goed bewust van de initiatieven die het Vlaams Centrum Schuldbemiddeling neemt. Ik heb trouwens mee het voorstel van decreet ingediend dat de taken van het centrum omschrijft. Mijnheer de minister, het probleem is net dat er vandaag instrumenten bestaan, maar dat die niet aan de scholen worden bezorgd. In de vorige legislatuur heeft de minister van Welzijn die brochures bezorgd aan een aantal scholen. Ik wil u vragen dat u niet opnieuw zou wachten op de eindtermen of wat dan ook. Gebruik de middelen die binnen Onderwijs zijn vrijgekomen omdat de loonbrieven elektronisch worden bezorgd, om die schoolpakketten aan de scholen te bezorgen, zodat ze ermee kunnen beginnen te werken. Het materieel is beschikbaar. Als dit via de post wordt verstuurd, kunnen scholen er morgen of overmorgen mee beginnen te werken.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de voorzitter, ik heb een suggestie voor minister Smet. In de vorige legislatuur, en die daarvoor, heeft CD&V twee voorstellen van resolutie ingediend. Daarin deden we suggesties over de link tussen media en opvoeding of mediaopvoeding. Ze zijn opgenomen in de beleidsnota van de minister van Media. We stelden voor om een Vlaams kenniscentrum voor mediawijsheid op te richten. Ik ben heel blij dat dit gaat lukken. Het kenniscentrum en eventueel andere initiatieven van u of uw administratie moeten ervoor zorgen dat alle beschikbare methodieken en de expertise gebundeld worden. Bezorg ze via een portaalsite of een elektronische nieuwsbrief aan de scholen zodat zij over die methodieken en informatie beschikken.

De voorzitter: Mevrouw Deckx heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Deckx: De heer Dehaene maant u aan tot spoed. Dat is terecht, maar ik bedenk ook dat u nog maar pas minister bent. U hebt al heel snel initiatief genomen. Dat is lovenswaardig.

Kinderen leren ‘neen’ zeggen, is erg belangrijk, niet alleen tegen misleidende reclame, maar ook op andere vlakken. Het is positief dat u daar de nodige aandacht aan schenkt. Ga zo snel mogelijk aan tafel zitten met alle mogelijke partners zodat er een draagvlak wordt gecreëerd om dit te integreren in het leerpakket.

De initiatieven van de heer De Loor in Zottegem zijn inderdaad zeer positief. Wellicht bestaan er nog zulke initiatieven in Vlaanderen. Het is belangrijk om die hierbij te betrekken.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wiene: Mijnheer de voorzitter, ik ben een beetje geschrokken omdat mevrouw Poleyn blijkbaar gedachten kan lezen, maar net zoals zij wil ik de nadruk leggen op het kenniscentrum voor de media. We weten allemaal dat niet alleen reclame, maar ook de media misleidend zijn. De media zijn een zeer breed begrip: audiovisuele media, tv-zenders, kranten en ook internet. Dat laatste bulkt van de informatie die er geen is. Het is essentieel kinderen daarvan bewust te maken.

Via dat kenniscentrum kunnen de nodige middelen worden aangereikt aan het onderwijs om de leerkrachten en de leerlingen een degelijke mediaopleiding te geven. Ze moeten het verschil tussen manipulatie en informatie leren onderscheiden.

Minister Pascal Smet: Ik heb een goede verstandhouding met minister Lieten, daar is geen enkel probleem. Wat in mijn beleidsnota staat, staat ook in de hare. We hebben dat op elkaar afgestemd. Het klopt dat we daar heel nauw gaan samenwerken.

Mijnheer Dehaene, de materialen van het Vlaams Centrum voor Schuldbemiddeling zijn pas volgende week volledig klaar en ter beschikking. Ze kunnen dan pas aan de scholen worden overgemaakt. Men heeft mij verteld dat men, omwille van de pedagogische vrijheid van de scholen, niet graag heeft dat de minister vanuit het departement inhoudelijke pakketten ter beschikking begint te stellen. Het gaat dan om materiaal over schuldbemiddeling en omgaan met publiciteit. Ik hoor hier veel pleidooien in die richting. Voor mij niet gelaten, maar ik geloof dat men zal schrikken als men verneemt dat het parlement mij de opdracht wil geven om pakketten ter beschikking te stellen en bijna te verplichten. Zo werkt het niet in het Vlaams onderwijssysteem. We zouden Klasse kunnen gebruiken om de informatie en het materiaal van het Vlaams Centrum voor Schuldbemiddeling aan de leerkrachten te bezorgen.

Het is heel goed om dit te doen, maar niet alleen inzake schuldbemiddeling. We moeten ook jonge kinderen leren omgaan met publiciteit. We moeten dat in de eindtermen zetten zodat de scholen aan de slag kunnen gaan. Dat komt in de vakoverschrijdende eindtermen. Kinderen moeten leren dat ze zich niet mogen laten misleiden door reclame.

De heer Tom Dehaene: Er bestaan pakketten en ze werden naar scholen gestuurd in 2007. Het ging om een heel specifieke groep scholen, maar we kunnen dit perfect uitbreiden naar alle scholen. Er zit onder andere een deel in over 'hoe omgaan met reclame'. Het materiaal is dus beschikbaar, maar het moet misschien nog wat verfijnd worden.

Ik hoor u graag zeggen dat u wel de instrumenten wilt gebruiken om de nodige stimulansen te geven. Zeggen dat u niets naar de scholen kunt sturen, is niet juist, want de Vlaamse overheid heeft dat al gedaan. Als u het zelf niet wilt doen, ben ik ervan overtuigd dat het Vlaams Centrum Schuldbemiddeling alle scholen zal willen aanschrijven met de publicatie 'Op eigen benen', waarin alle informatie staat die ze vanaf overmorgen kunnen beginnen te gebruiken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over inburgering in het land van herkomst

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het zal u verrassen, maar ik ben een koele minnaar van het voorstel dat u hebt geformuleerd en dat trouwens ook in het regeerakkoord staat. Maar ik vind de omstandigheden en het moment verkeerd. De omstandigheden, kosteloos, vrijblijvend en niet gekoppeld aan een verblijfsvergunning, daar kunt u niets aan doen, dat is een federale aangelegenheid. Maar het moment is verkeerd gekozen vanwege het simpele feit dat we dit voorstel lanceren net op het moment dat de

regularisatieprocedure loopt. De aantrekkingskracht van die regularisatieprocedure valt niet te onderschatten en ook de mogelijke aanzuigkracht van een dergelijk voorstel, het organiseren van inburgering in het land van herkomst, zou bijzonder groot kunnen zijn.

Ik vind daarom dat de klemtoon verkeerd ligt. De klemtoon moet niet liggen op een boodschap waarbij wordt gesteld ‘burger u maar in in het land van herkomst’, want dat lijkt op nog meer faciliteiten geven aan vreemdelingen om nog sneller naar hier te komen. De klemtoon moet liggen op het ontraden van immigratie en op een immigratiestop, en daarin schiet u tekort. Ik vind dat het lanceren van een dergelijk voorstel zonder omkadering, zonder de boodschap dat immigratie wordt ontraden en zonder die van een immigratiestop, net het verkeerde effect zal sorteren, met alle gevolgen van dien.

Mijn vraag aan u is dan ook heel duidelijk. Ik weet dat het uw bedoeling is om de immigratie hiermee voor een stuk af te remmen, maar denkt u niet dat door dit net nu te doen en door het niet in te passen in een ruimere campagne, u in feite net het omgekeerde zult bereiken?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Dewinter, ik ben blij om te horen dat u toch al een koele minnaar van het voorstel bent, alleen hebt u het over de timing. Ik heb de indruk dat de geest van mevrouw Morel dan toch een beetje rondwaart in de partij. U bent al een koele minnaar van het voorstel om in te burgeren in het land van herkomst, we zijn dus al halverwege.

U hebt kritiek op de timing, maar het is natuurlijk niet zo dat dit een opportunistisch voorstel van het moment is, dit maakt deel uit van het regeerakkoord. Het is een beleid dat de Vlaamse Regering op termijn wil voeren, over de volle bestuursperiode. Uw kritiek luidt dat er te veel mensen binnenkomen op een manier die wij met een heel grote meerderheid in Vlaanderen niet willen en dat is juist: de federale poort staat te wijd open, we hebben de nationaliteitswetgeving die geen integratievereiste stelt, we hebben gezinshereniging en we hebben de gezinsvorming.

In Vlaanderen komt 60 à 70 percent van de mensen binnen via gezinshereniging en gezinsvorming. Het zijn mensen van wie we weten waar ze zullen terechtkomen, want als ze uit het buitenland komen weten we perfect wie in Vlaanderen, wie in Wallonië en wie in Brussel gaat wonen. Wat wil ons beleid nu? Als die mensen komen, in acht genomen dat wij die poortopening niet nauwer kunnen maken – en de poort staat heel wijd open, maar dat is federale materie – en we enkel kunnen ontraden, zullen wij een brede campagne voeren waarin we zullen ontraden.

We zullen de mensen ontraden om op die manier aan gezinsvorming te doen. We zullen ontraden om te trouwen via gemakelde huwelijken, die toch vaak mislukken. We zijn daar echter niet voor bevoegd, dus wat zeggen wij dan? We zeggen absoluut niet: “Kom maar af, dit is een migratieland.” Integendeel, we zullen zeggen: “We weten dat u naar Vlaanderen komt, mevrouw, mijnheer, wel, weet dan dat u in Vlaanderen moet inburgeren. We zullen u confronteren met wat hier de normen en waarden zijn en we zullen u een basispakket maatschappelijke oriëntatie geven, allemaal op vrijwillige basis, want we kunnen u niet verplichten. En we zullen u ook een talenpakket aanbieden.”

Is dat de ideale formule? Neen, want ik zei het al, we kunnen niet verplichten zoals in Nederland. Is het een goede formule? Ja, ik denk het wel.

Kijk naar het rapport-Van der Laan in Nederland. Daaruit blijkt dat sinds Nederland dat doet, weliswaar op verplichte basis, 96 percent van die mensen in een examen slagen in het buitenland. Dat leidt tot positieve resultaten, want die mensen komen binnen met een basiskennis Nederlands. Het leidt er bovendien toe dat er jongere mensen en hoger geschoolde mensen binnenkomen.

Uit mijn korte ervaring als minister van Inburgering leer ik uit tal van getuigenissen van mensen die ook in hun land van herkomst Nederlands geleerd hebben, dat die mensen klaar zijn om hier op de arbeidsmarkt te komen. Vaak hebben die mensen snel werk, een aantal van hen zit al meteen heel hoog in het inburgeringstraject. Die mensen integreren zich en kunnen participeren aan de samenleving. Dat is dus een heel goed beleid.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister, u haalt Nederland aan. We zouden ook Australië kunnen aanhalen, waar dit systeem ook reeds bestaat. Het grote verschil is echter dat het verplicht en betalend is en dat het gekoppeld is aan een verblijfsvergunning. Hier is het vrijblijvend en gratis en het wordt niet gekoppeld aan een verblijfsvergunning. Dat zorgt er ook voor dat het effect dat gesorteerd zal worden, net het omgekeerde is van wat u wilt bereiken. Dit soort inburgering in het buitenland zal door de betrokkenen eerder beschouwd worden als een extra faciliteit die men krijgt om naar hier af te reizen, veeleer dan als een bijkomende verplichting waaraan moet worden voldaan vooraleer men naar hier kan komen. Dat is nu net het grote verschil, en dat wilt u blijkbaar niet begrijpen.

We moeten zeer goed opletten dat dit soort goed bedoelde voorstellen niet het omgekeerde effect sorteren en dat die inburgeringscursussen in het buitenland niet de rol gaan spelen van de immigratiekantoren in de jaren zestig. Dat kan toch niet de bedoeling zijn.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Mijnheer de minister, het gaat inderdaad om de uitvoering van het regeerakkoord. U hebt erop gewezen dat de verblijfsvergunning federaal geregeld is, dus daar kunnen wij op Vlaams niveau niet op ingaan.

Naar aanleiding van de beleidsnota zullen we dit dossier veel dieper en intenser kunnen uitspitten. Een actuele vraag leent zich daar niet echt toe.

Ook voor de doelgroepen van mensen die in vluchtelingenkampen zitten en naar een ander land kunnen doorstromen, zal het zeker een geschikt instrument zijn. Het is uiteraard niet de bedoeling dat dit de migratie zou aanmoedigen of bevorderen. Dit moet een migratieneutraal instrument worden. Er zal zeker ook aandacht zijn voor de ontrading, zodat mensen geen vals beeld van Vlaanderen voorgespiegeld krijgen. Het is belangrijk dat mensen niets wordt wijsgemaakt, en dat de migratieneutraliteit van dit instrument bewaakt wordt.

Ik hoop dat we in de commissie verder kunnen bespreken in welke talen dit pakket ter beschikking zal worden gesteld, welke afspraken er worden gemaakt met de Belgische ambassades in het buitenland en hoe we dit nog meer kunnen concretiseren.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Mijnheer de minister, ik geloof in uw goede bedoelingen om met deze inburgeringscursussen in het land van herkomst een eerlijker migratie te verkrijgen, zodat de potentiële migranten een beter zicht hebben op onze samenleving en onze waarden. Maar u weet best dat goede bedoelingen andere effecten kunnen hebben. We noemen dat perverse effecten. Het zou wel eens kunnen dat uw beleid geen inburgeringsbeleid wordt, maar dat het evolueert naar een rekruteringsbeleid.

In dat verband wil ik een studie citeren over de onthaalbureaus in Vlaanderen: “Met de inwerkingtreding van het aangepaste Inburgeringsdecreet is een versnelling vast te stellen in het aantal aanmeldingen bij de onthaalbureaus. In 2007 waren er 16.484 aanmeldingen, tegenover 12.452 in 2006 en 12.216 in 2005. Het aantal aanmeldingen in 2007 steeg dus met 32 percent ten opzichte van het jaar ervoor. Deze groei is enerzijds toe te schrijven aan de opgedreven inspanningen van de onthaalbureaus om de gemeenten te informeren over en te ondersteunen bij hun doorverwijzingstaak en anderzijds aan de uitbreiding van de doelgroep.”

Hier wordt zeer duidelijk aangetoond dat er een aanzuigeffect kan zijn. Ik citeer deze cijfers uit een rapport van een zekere N-VA, Nieuw-Vlaams Alternatief.

De voorzitter: De heer Anthuenis heeft het woord.

De heer Filip Anthuenis: Mijnheer de minister, Open Vld heeft uiteraard geen probleem met inburgering en inburgeringscursussen, laat dat duidelijk zijn. De heer Keulen was als minister in de vorige legislatuur de motor van het inburgeringsbeleid.

Wij waren wel een beetje verwonderd over uw actie deze week. Wij willen erop aandringen toe te zien op de betaalbaarheid van dit verhaal. In Nederland komt men ervan terug. De baten wegen niet op tegen de kosten, stellen een aantal parlementairen in Nederland.

Enkele weken geleden hebt u uitspraken gedaan over het federale regularisatiebeleid, mijnheer de minister. U komt er vandaag op terug dat dat nefast zou zijn voor de Vlaamse financiën, omdat al die geregulariseerden een inburgeringscursus moeten volgen. Er waren zelfs parlementsleden, onder wie de heer Dewinter, die een belangenconflict in het leven wilden roepen.

De vraag is of het nefast is. Ik heb de cijfers opgevraagd in mijn stad. Het gaat over acht aanvragen. Voor mijn stad en mijn streek valt het dus wel mee. Ik kan niet spreken over Antwerpen. Die cijfers moeten we nog krijgen. Maar ik heb de indruk dat het niet zal gaan over een migratiegolf, zoals de heer Dewinter heeft gezegd in de commissie. Het betreft trouwens allemaal mensen die hier nu al zijn.

Mijnheer de minister, vindt u niet dat u zichzelf een beetje tegenspreekt? Enerzijds klaagt u over de stijgende kostprijs door het federale migratiebeleid. Overigens heeft de federale overheid nieuwe maatregelen aangekondigd. Er zijn wijzigingen bij gezinshereniging en naturalisatie. We wachten best even af wat het effect daarvan zal zijn. Anderzijds organiseert u nu zelf cursussen in het buitenland, waarvan men in Nederland beseft dat ze te duur zijn.

De voorzitter: Mijnheer Anthuenis, mag ik u vragen uw punt te maken? U bent al bijna twee minuten over tijd. Als iedereen drie, vier minuten spreekt, loopt het veel te lang uit.

De heer Filip Anthuenis: Ik heb mijn punt gemaakt, mijnheer de voorzitter. Excuseer, ik zal het nooit meer doen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Het is een vreemd debat. Mijnheer de minister, u schrijft in een opiniestuk dat u gezinshereniging of het huwen met een partner uit het land van herkomst wilt afremmen. Ik twijfel niet aan uw goede bedoelingen, maar impliciet zegt u wel dat u deze vorm van migratie wilt afremmen.

Mijnheer Dewinter, u bent een koele minnaar van het initiatief van de minister, maar u zegt dat het een recruitersbureau voor migranten zal worden – wat een vreemde omkering van de rollen moet ik vaststellen in dit halfroond.

Mijnheer de minister, ik wil u uitnodigen om dit debat grondig te voeren. Wij willen elke poging tot een beter inburgeringsbeleid ondersteunen. U hebt enkele pijnpunten aangeraakt die juist zijn en die we niet moeten ontkennen. Maar de vraag is: is dit het goede instrument? Kunnen we het massaal inzetten? Landen waar er relatief kleine aantallen migranten zijn en taalgebieden zoals Armenië, hoe ga je dat oplossen?

De voorzitter: De heer De Wever heeft het woord.

De heer Bart De Wever: Ik hoor dat het Vlaams Belang een koele minnaar is van het inburgeringsbeleid. Ik geloof dat eigenlijk niet. Volgens mij bent u gewoon geen minnaar van dat beleid. Destijds zat ik in die commissie. Uw parlements lid was daar toen Rob Verreycken. Ik heb hem nooit enig initiatief weten nemen, tenzij om te zeggen dat hij er allemaal tegen was. Ik heb vernomen dat zijn opvolger dezelfde houding aanneemt.

Ik denk dat u tegen inburgeringsbeleid bent, omdat het de voedingsbodem zou wegnemen voor heel wat problemen die u graag hebt. Als u het in een persbericht voorstelt alsof wij nu

heel de derde wereld gaan voorlichten over onze samenleving, verdenk ik u ervan dat u weet dat dat niet waar is.

Eenzelfde opmerking aan LDD. Mijnheer Bouckaert, om uw fractieleider te parafraseren, ik begrijp het niet. Als u zegt dat de stijgende cijfers bij de onthaalbureaus het aanzuigeffect bewijzen, hoop ik dat u toch beseft dat dat niet waar is. Wat u vertelt, is gewoon onzin.

Dat betekent gewoon dat het inburgeringsbeleid versnelt. We breiden de lijst uit van de groepen die verplicht participeren, en we staan daar allemaal achter. Uw eigen fractie heeft aan het einde van de vorige legislatuur het voorstel dat destijds door de heer Demesmaeker is ingediend, met groot enthousiasme verdedigd. Vandaag lees ik op de weblog van de heer Gino De Craemer, uw eminent partijlid en oud-parlementslid, dat hij kwaad is dat we niet vermelden dat hij dit als eerste heeft bedacht. Volgens hem hebben we dit beleid van LDD gepikt! Maar hier zegt u dat er perverse effecten zijn. U moet toch eens eindelijk het boeltje in uw partij opruimen.

Ten slotte noteer ik dat Open Vld een minnaar van de collectieve regularisatie is geworden. Ik heb dat nooit in uw programma gelezen, maar vandaag verneem ik uit de mond van de heer Anthuenis dat zoiets allemaal wel meevalt. *(Opmerkingen bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Men mag hier een punt maken via een aantal beschouwingen, en men kan dat ook doen door een vraag te stellen. Nergens in het reglement staat dat men verplicht is een vraag aan de minister te stellen. *(Opmerkingen van de heer Jan Penris)*

Mijnheer Penris, in de vorige legislatuur heb ik geregeld gesproken en ik heb niet altijd vragen gesteld.

Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Er is al veel gezegd. Het is evident dat dit geen pervers aanzuigeffect heeft. De instroom is een federale bevoegdheid. Mijnheer Bouckaert, ik weet niet wat u met het Nieuw-Vlaams Alternatief bedoelt. In elk geval betekent het feit dat meer mensen naar een onthaalbureau komen en een inburgeringscursus volgen, niet dat ook meer mensen migreren.

De poort staat inderdaad te wijd open, mijnheer Anthuenis. Mensen van alle partijen zeggen dat. Ik heb Dalila Douifi en Wouter Beke horen zeggen dat dit het geval is. Wij hebben daar echter niets aan te zeggen. Wat kunnen we dan beter doen dan de mensen voorbereiden die toch via gezinsvorming naar hier komen? Dat creëert geen enkele migrant extra.

Ik heb het over gezinsvorming gehad, waarvan iedereen – ook mensen van uw overtuiging, mijnheer Caron – zegt dat de federale wetgeving veel te laks is, en dat er veel gemakelde huwelijken zijn, ook tussen neven en nichten. Vervolgens mislukken die dan. Maar dat zijn federale bevoegdheden. Maar wie dan toch komt, willen we erop wijzen dat Vlaanderen een samenleving met rechten en plichten is en dat men zich daaraan moet conformeren. We willen hen de kans geven daar kennis mee te maken en hen al een initiële cursus Nederlands aanbieden.

Dat zal niet veel geld kosten, want we beschikken over dvd-pakketten en we zullen zaken online aanbieden. We zullen daarvoor een beroep doen op de consulaten en de ambassades, die we de boodschap zullen geven dat ze de mensen die naar hier komen moeten informeren, zodat ze hier met enige voorsprong toekomen en we hier een meer harmonieuzere samenleving kunnen realiseren. *(Applaus bij de N-VA)*

De heer Filip Dewinter: Dit is breaking news, want de heer De Wever heeft hier verklaard dat hij iets niet begrijpt. Ik dacht dat de heer De Wever niet alleen alles begrijpt, maar ook alles weet. Dat is dus niet waar, en we nemen daar akte van. Omdat hij het niet begrijpt, zal ik het nogmaals uitleggen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Wij zijn een koele minnar van dit voorstel. We hebben het ooit zelf nog gelanceerd, maar het moet wel migratieremmend zijn. Het moet dus gekoppeld worden aan een verblijfsvergunning en verplicht worden gevolgd vooraleer men naar hier komt. Wij zijn er voorstanders van als men daar inburgert en daar de taal leert. En men moet de kandidaat-migranten ook laten betalen voor de kosten ervan.

Als de maatregel echter verwordt tot een bijkomende faciliteit die men geeft aan iedereen die in elk geval naar hier komt, dan wordt de maatregel niet migratieremmend, maar migratiestimulerend. In plaats van vreemdelingen integreren doen we dan het omgekeerde: vreemdelingen mobiliseren om naar hier te komen. Maar de minister van N-VA, de heer Bourgeois, heeft dat blijkbaar nog altijd niet begrepen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over een nieuwe gedragscode voor dienstreizen van ambtenaren naar het buitenland

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in september 2006 zijn een vijftal mensen van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW) naar Peking getrokken om aldaar een congres bij te wonen van de International Water Association of iets dergelijks – het had iets met water te maken. Ze zijn er alleszins gaan onderzoeken of het water ook in China van boven naar beneden loopt, en ook belangrijker zaken dan dat.

Belangrijker dan het feit dat er twee bestuurders en drie technici naar dat congres zijn gegaan, was dat ze daaraan een achtdaagse trip hebben gebreed, die de belastingsbetaler heel wat geld heeft gekost. De VMW had oorspronkelijk per deelnemer een budget van 3.500 euro gepland, wat een totaal van 17.500 zou moeten maken. Ik ben minister Muylers niet, maar die rekening zal ongeveer kloppen.

Op het einde van de rit bleek heel dat reisje – er waren ook enkele partners bij, wettelijke of niet, dat laat ik buiten beschouwing – de belastingbetaler 44.000 euro te hebben gekost. Mijn fractie heeft een aantal vakministers in de vorige regering op die mogelijke wantoestanden gewezen. Het is de verdienste van minister Crevits dat ze onze boodschap heeft begrepen en een onderzoek heeft ingesteld. Ze heeft met ons moeten vaststellen dat deze reis buitenissige proporties had aangenomen en dat er kosten waren gemaakt die niet te verantwoorden waren.

Er is nu een compromis gesloten. De partners hebben hun eindrekening moeten betalen, 1.313 euro per meereizende persoon, wat voor een twaalfdaagse trip naar China heel goedkoop is, dunkt me. Minister Crevits heeft ook voorgesteld, en haar opvolger heeft daar werk van gemaakt in de praktijk, dat de VMW minstens een intern reglement zou opstellen waardoor dit soort misbruiken in die organisatie niet meer kan voorkomen.

Nu komt de kat op de koord. Ook voor andere ambtenaren zou het wenselijk en nuttig zijn dat er richtlijnen worden geformuleerd die dit soort misbruiken van buitenlandse dienstreizen onmogelijk zou maken.

Mevrouw de minister, in hoeverre hebt u de deontologische code van alle ambtenaren in Vlaanderen, ook van dit soort neveninstellingen, aangepast? Zal daarmee rekening worden gehouden? Zullen er sancties volgen voor mensen die deze deontologie niet willen naleven?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Wat de grond van de zaak betreft, verwijs ik naar de functioneel bevoegde minister Schauvliege. Waar het gaat over de algemene omkadering van dienstreizen verwacht u twee zaken. Dit heeft niets te maken met de deontologische code. Die bepaalt niets over dienstreizen. Hoogstens staan er algemene principes in over zuinigheid en efficiëntie, maar niet over de kostprijs.

Mijnheer Penris, u hebt het ongetwijfeld over de omzendbrief inzake dienstreizen. Die is per definitie alleen toepasselijk op alle entiteiten die vallen onder het Vlaams Personeelsstatuut (VPS), dus niet op de VMW. Daarom kondigt de minister een initiatief aan. Ik heb contact genomen met de functionele minister, ik mag namens haar antwoorden dat ze via de regeringscommissaris dit punt op de agenda van de VMW zal brengen. In de VMW heeft de Vlaamse overheid maar 25 percent van de aandelen. Dat is een hybride situatie. We moeten erop rekenen dat de andere aandeelhouders bereid zijn om dit akkoord te implementeren.

Ik heb gedaan wat ik reglementair kan doen: nagaan of er voor andere entiteiten die buiten het VPS vallen, een algemene maatregel zou kunnen worden genomen. Dat is zeer moeilijk want dat zijn telkens aparte structuren. Er zijn VOI's, nv's, nv's van publiek recht enzovoort. Kunnen we maatregelen nemen waarbij we die zaken via de bevoegde minister initiëren, rekening houdend met de eigenheid, en wetend dat er een aantal entiteiten zijn die de regeling van het VPS overnemen? Zoals het geval was met de VRT dat dit als nv van publiek recht deed naar aanleiding van een incident.

Ik zal nagaan of we daar generiek nog iets meer kunnen doen. Minister Schauvliege zal dit punt in elk geval initiëren op de raad van bestuur van VMW.

De heer Jan Penris: Dit is alvast goed nieuws, mijnheer de minister, want in dit dossier is er nog een bijkomend pijnlijk verhaal. De klokkenluider die deze feiten heeft uitgebracht, is namelijk gesanctioneerd. Hij werd eerst bedreigd met een inhouding van tien percent op zijn wedde. Hij heeft uiteindelijk een blaam gekregen, die is bevestigd in hoger beroep, wat ik heel pijnlijk vind. Die man heeft per slot van rekening zijn plicht gedaan. In de deontologische code van de ambtenaren staat immers dat ze niet alleen spreekrecht maar in sommige gevallen, wanneer ze misbruiken vaststellen, ook spreekplicht hebben. Dit is een voorbeeld waarin een ambtenaar spreekplicht heeft. Wanneer een vijftal mensen die een belangrijke functie invullen in zo'n organisatie misbruik maken van overheidsgeld, dan denk ik dat elke ambtenaar die daar weet van heeft, het recht en de plicht heeft om daar melding van te maken aan de hogere overheden.

Wat de deontologische code in deze subentiteit betreft, kan een en ander worden veranderd. Het goede nieuws is dat de vakminister daaraan zal verhelpen.

Ik ben het eens met uw opmerking dat deontologie generiek zou moeten kunnen worden toegepast. Ik hoop dat we voor alle Vlaamse overheidsinstellingen eenvormige gedragsregels kunnen invoeren waaraan iedereen zich moet houden en waarvan duidelijk is dat diegene die zich daar niet aan houdt, te gepasten tijde ter verantwoording zal worden geroepen en daar eventueel zelfs voor gestraft kan worden.

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marcus Vanden Bussche: Ik sluit me aan bij de heer Penris. Het lijkt me inderdaad belangrijk dat de klokkenluider een zeer goed beschermd statuut krijgt. Het is een van de beste manieren om misbruiken aan te klagen. Ik hecht daar veel belang aan.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Penris, het heeft niets te maken met de deontologische code, het heeft alles te maken met de omzendbrief over buitenlandse dienstreizen die van toepassing gemaakt moet worden.

Wat de klokkenluiders betreft, ga ik niet op deze concrete situatie in. Dat is ook niet uw bedoeling. Ik heb tijdens de vorige regeerperiode een protocol gesloten met de ombudsman waardoor Vlaanderen een van de beste beschermingen heeft van de klokkenluiders. We

hebben dit onderwerp al in de commissie behandeld. Er zijn vragen of dit statuut niet moet worden verbeterd. We zullen dat bekijken. We wachten ook de aanbevelingen van de ombudsman af. Ontslag en sanctie wegens die aangelegenheden kan echter niet. Ik weet niet of we het statuut nog kunnen verbeteren. We zullen dat bekijken zodra we het rapport daarover hebben.

De heer Jan Penris: Mijnheer de minister, u hebt bevestigd wat wij bevestigd wilden zien.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Lode Vereeck tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de opmerkingen van het Rekenhof bij het personeelsbeleid van de Vlaamse overheid

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik vertel niets nieuws wanneer ik zeg dat de overheden in dit land niet echt efficiënt zijn. Daar zijn heel wat studies over, onder andere van de OESO. Er zijn ook nationale studies, bijvoorbeeld van professor Moesen over het overheidsbeslag. Er is een Commissie Efficiënte en Effectieve Overheid die al heel wat aanbevelingen naar voren heeft geschoven.

De meeste ambtenaren werken hard maar we laten ze soms onzinnige dingen doen. Dat is jammer. Bovendien is het ambtenarenaantal ondanks een stop sinds 2003, nog gegroeid. Er waren eind 2007 616.000 ambtenaren bij alle Vlaamse overheden. Dat is een stijging met 12 percent of 72.000 eenheden in zes jaar tijd. Specifiek voor de Vlaamse overheid, waren er in 2003 42.484 ambtenaren. In 2007 waren het er al 46.749.

Iedereen die kan tellen, weet dat dat een verschil is van 4265, of een stijging met 10 percent.

In de bestuursliteratuur zijn er heel wat leuke verklaringen waarom die overheid maar blijft groeien. Belangengroepen schermen hun regulering af. Als een bepaald takenpakket wegvalt, vindt een administratie wel een nieuwe taak voor zichzelf uit. Daar zijn tig voorbeelden van te verzinnen.

Los van de theorie weten we sinds het rapport van het Rekenhof dat de ongebreidelde groei van de administratie en personeel in Vlaanderen ook te maken heeft met een falend personeelsbeleid. Sinds halverwege de jaren negentig maken we gebruik van personeelsplannen. Die plannen zijn gebaseerd op procesplannen. Men gaat eerst na wat die bedrijfsmatige processen zijn in de overheid. Daarna poogt men daar een correcte personeelsbezetting tegenover te zetten.

Dat is niet zo'n eenvoudige opdracht. Er werden externe consultants voor ingehuurd. Ondertussen heeft dat 7 miljoen euro gekost. Op zich is dat geen groot probleem, als er maar resultaat is. Maar dat is niet zo. Uit het rapport van het Rekenhof blijkt dat de meeste plannen van povere kwaliteit zijn, dat het verband met die processen in die overheid en wat daar als personeel tegenover staat, niet wordt gelegd, dat er ook geen efficiëntiewinsten worden geboekt via een procesoptimalisatie, dat het systeem niet gedragen wordt door de leidend ambtenaren en dat er eigenlijk geen langetermijnvisie is.

Mijnheer de minister, dat rapport is nogal wat. Het laat in feite niets heel van het personeelsbeleid. Daar komt nog bij dat, ondanks die status quo en die personeelsstop, er uiteindelijk een stijging is van 10 percent sinds 2003. Erkent u de problemen zoals die geschetst worden in het rapport van het Rekenhof? Welke beleidsconclusies verbindt u eraan?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, collega's, van de 62 entiteiten zijn er maar 38 die een personeelsplan hebben. De kwaliteit van die plannen varieert ook sterk.

Ter verduidelijking moet ik eraan toevoegen dat het beter bestuurlijk beleid (BBB) is ingevoerd in 2006. We zien dat de meeste personeelsplannen bestaan in die entiteiten die ongewijzigd gebleven zijn na BBB. Er zijn heel wat Vlaamse openbare instellingen (VOI's), al dan niet onder een andere rechtsvorm, gewoon blijven voortbestaan, met behoud van hun personeel. Andere zijn volledig door elkaar geschud. Er zijn fusies en splitsingen gebeurd. Van zeven administraties in Vlaanderen zijn we naar dertien administraties gegaan. Dat heeft heel wat voeten in de aarde gehad.

Ik voeg eraan toe dat het volgens BBB om een volle verantwoordelijkheid van de leidend ambtenaar gaat. Geen enkele minister valideert personeelsplannen. Dat is zo gewild door BBB. De leidend ambtenaren hebben een bevoegdheid, maar ook een verantwoordelijkheid. Aan de hand van het rapport van het Rekenhof zal ik aan de collega's in de regering voorstellen om bij de evaluatie van de leidend ambtenaren ook rekening te houden met hun resultaten met betrekking tot de personeelsplannen.

Mijnheer Vereeck, u hebt het over de stijging van het aantal personeelsleden. Ik moet dat toch enigszins relativiseren. Het Rekenhof heeft het niet over een aantal personeelsleden, maar over koppen. Er zijn heel wat deeltijdse personeelsleden bijgekomen. Het Rekenhof zegt dat het over 10 procent gaat. Mijn administratie stelt dat het om 8,27 procent gaat. De cijfers van de Vlaamse Regionale Indicatoren (VRIND) bevatten niet alle entiteiten. Sinds 2004 is er toch een knik. De groei bedroeg maar 1,5 procent per jaar, terwijl dat in de vorige periode nog 4 procent per jaar was. Ik voeg eraan toe dat er ook nieuw beleid is gevoerd. Bij de VDAB is er een heel sterk arbeidsbemiddelingsbeleid opgezet. Dat heeft ertoe geleid dat er minder werklozen waren. Er is nieuw beleid gevoerd inzake inburgering, inzake wonen. Dat vergt natuurlijk bijkomend personeel.

Deze regering heeft gesteld dat we het probleem zullen aanpakken. U kent het regeerakkoord. We zijn overeengekomen dat vanaf volgend jaar recurrent 5 procent moet worden bespaard op de werkingskosten en de 2,5 procent op de personeelskosten. Het college van ambtenaren-generaal heeft daartoe de opdracht gekregen. Het moet eind dit jaar een plan voorleggen. Dat plan moet bovendien voorzien in een verder efficiëntiepad in de loop van de volgende vier jaar. Het moet ook auditeerbaar zijn en er moet een benchmark mogelijk zijn met de andere regio's in Europa. We zullen daar dus werk van maken.

We zijn er ons van bewust dat de efficiëntie van en de kwaliteit bij de overheid bijzonder belangrijk zijn.

Ik ben ook blij dat u zegt dat we heel wat ambtenaren hebben die puik werk verrichten. Maar we kunnen efficiënter werken, door informatisering, e-government, administratieve vereenvoudiging, mobiliteit in het personeel, enzovoort. We zullen daar werk van maken. Het regeerakkoord is heel duidelijk.

De heer Lode Vereeck: Ik erken natuurlijk wel dat er een nieuw beleid is gevoerd. In sommige gevallen zou dat inderdaad tot nieuw personeel kunnen leiden. Maar het rapport zegt toch heel duidelijk dat de hele oefening, die nu toch al bijna vijftien jaar duurt, nooit nuttig is gebruikt om tot een procesoptimalisatie te komen. Ik zou daarvoor de schuld, of de zwartepiet, niet helemaal naar die leidend ambtenaren willen doorschuiven. Het is correct dat het niet gedragen wordt. Dat blijkt ook uit het rapport van het Rekenhof. Dat kan aan twee dingen liggen. Het kan enerzijds liggen, zoals we daarnet hebben gezien, aan het feit dat misschien de methodiek toch niet zo handig is om te werken. Anderzijds zijn er nog wel meer aanbevelingen in het rapport van het Rekenhof. De Vlaamse Regering heeft er bijvoorbeeld voor gekozen om het jaarondernemingsplan niet in te voeren. Daar had ik toch nog graag enige bijkomende uitleg over gekregen.

Tot slot nog even dit: wij hebben het over een moeilijke methodiek, want werken met procesplannen en personeelsplannen is niet iets wat je op een halve middag uit je mouw schudt. Maar ondertussen is er in uw eigen administratie daarvoor een dienst opgericht: het Agentschap voor Overheidspersoneel (AgO). Die stelt interne consultants ter beschikking. Ik blijf mij toch afvragen waarom sinds de oprichting van die dienst nog altijd zes entiteiten blijven werken met externe consultants.

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, niet alleen de heer Vereeck was onthutst toen wij via de media moesten vernemen dat Vlaanderen voor efficiëntie zakt. Het was ook voor onze partij een donderslag bij heldere hemel. Volgens het Rekenhof zijn de pogingen om efficiënter te werken in de plannen nauwelijks terug te vinden. De Vlaamse Regering probeert sinds 1999 inspanningen te doen om met haar personeelsbeleid de juiste man of de juiste vrouw op de juiste plaats te zetten. Dat is niet zo eenvoudig, maar het is toch wel zeer belangrijk om een efficiënter ambtenarenkorps te hebben.

Centraal in dit efficiëntere personeelsbeleid staat een soepeler en werkbaarder mobiliteitsregeling. Een aantal maanden geleden heb ik de minister-president nog ondervraagd, toen hij de bevoegdheid had over bestuurszaken, over de soepeler mobiliteitsregeling tussen enerzijds de diensten van de Vlaamse administratie zelf, en anderzijds tussen de IVA's en de EVA's en de andere autonome instellingen van de Vlaamse overheid. Ik heb dat ook aangehaald tijdens mijn vraag over de spectaculaire personeelsaan groei bij De Lijn en de VDAB.

Ik heb een concrete vraag. Zal de Vlaamse Regering werk maken van een soepeler en werkbaarder mobiliteitsregeling tussen de Vlaamse entiteiten? Dit is cruciaal als de Vlaamse overheid efficiënter wil zijn.

Mijnheer de minister, wij hebben een en ander nu via de media moeten vernemen. Kan het verslag van het Rekenhof in de toekomst in de commissie Bestuurszaken en in deze plenaire zitting worden besproken?

De voorzitter: Mevrouw Vissers heeft het woord.

Mevrouw Linda Vissers: Mijnheer de voorzitter, ik kan spijtig genoeg niet inhoudelijk ingaan op de vraag omdat het rapport waarover de heer Vereeck het heeft, niet in ons bezit is. Wij hebben dit ook via de pers moeten vernemen en ik ben blij dat de heer De Meulemeester hetzelfde zegt. Mijnheer de voorzitter, ik dacht dat het een normale gang van zaken was dat een rapport van het Rekenhof eerst naar de voorzitter van het parlement zou worden gestuurd, dat het daarna zou worden verdeeld onder de fracties, om het nadien te bespreken in de commissies, zoals ook de heer De Meulemeester vraagt.

Wij hebben vandaag in de krant gelezen dat het rapport van het Rekenhof anoniem naar één politieke partij zou zijn gestuurd. Blijkbaar is de minister op de hoogte van het rapport. Dat hij op de hoogte is, tot daar toe. Maar dat één politieke partij hier op dit moment op de hoogte is, kan niet. Het Rekenhof is een gedegen instelling waarin we vertrouwen zouden moeten hebben.

Indien een dergelijke instelling anoniem een rapport naar een bepaalde politieke partij stuurt, stellen wij ons daar bepaalde vragen bij. Ik kan hier echter niet verder op de inhoud van het rapport ingaan.

Minister Geert Bourgeois: Het Rekenhof is een collaterale instelling van het parlement. Niemand hoeft me hier vragen over het Rekenhof te stellen. Het rapport zal hier toekomen. Het Vlaams Parlement is meester van zijn eigen werkzaamheden. Dit rapport zal hier dan ook worden besproken.

Ik zal even overlopen wat er is gebeurd. Dit is in feite de normale gang van zaken. Het Rekenhof heeft een rapport opgesteld. Dit rapport is naar de ambtenaren gestuurd. Zij hebben

hun opmerkingen geformuleerd. Het Rekenhof heeft dit allemaal verwerkt. Vervolgens heeft het Rekenhof het rapport voor verdere opmerkingen naar de minister gestuurd. Aangezien ik op dat ogenblik net opnieuw minister was geworden, heb ik verklaard dat ik me bij de opmerkingen van de administratie aansloot en dat ik de aanbevelingen in het rapport zou behartigen. Het eindrapport zal uiteindelijk hier toekomen.

Hoe dit rapport is gelekt, weet ik niet. Dat moet het Vlaams Parlement zelf onderzoeken. Het belangrijkste is dat we tijd hebben om dit rapport in de marge van de behandeling van de beleidsnota of tijdens een aparte discussie ten gronde te bespreken.

De Vlaamse Regering zal werk maken van de efficiëntie van de overheid. Bepaalde zaken konden in het verleden beter en kunnen in de toekomst beter. De leidende ambtenaren moeten op dit vlak worden geresponsabiliseerd. De beleidmakers moeten bepalen welke normen moeten worden gehaald. We hebben dit in het Vlaams regeerakkoord duidelijk omschreven.

In mijn ogen moeten we hiervoor geen beroep op externe consultants doen. Die consultants gaan toch allemaal eerst te rade bij de administratie. Op die manier ontdekken ze wat ze moeten aanbevelen.

Ik heb, binnen het Agentschap voor het Overheidspersoneel (AgO), een dienst uitgewerkt die alle entiteiten kan bijstaan. De leidende ambtenaren moeten hun verantwoordelijkheid ten aanzien van het personeelsplan opnemen. De politiek heeft ervoor gekozen efficiënter te werken. We streven naar efficiëntiewinsten van 5 percent van de apparaatskosten en 2,5 percent van de personeelskosten.

De heer Lode Vereeck: Ik heb dat rapport gisteren ontvangen en gelezen. Ik stel daar nu een actuele vraag over. Ik vind het naast de kwestie hoe dat rapport naar buiten is gebracht. (*Opmerkingen*)

Ik weet niet wie het rapport heeft ontvangen. Misschien hebben andere partijen het ook gekregen. Ik heb het in ieder geval gelezen. Meer moet men daar niet achter zoeken.

De inhoud is natuurlijk het belangrijkste. We spreken hier vaak over een efficiënte overheid. Dat leidt vaak tot wollige woorden over de optimalisatie van bedrijfsprocessen. Dat is echt managementjargon. We zien nu voor het eerst duidelijk wat er precies misloopt. De Vlaamse administratie voert geen ernstig personeelsbeleid. De minister heeft nu beloofd dit wel te zullen doen. Ik wil niet cynisch zijn en verklaren dat we dit al eerder hebben gehoord, maar we hebben dit echter al eerder gehoord. We zullen dit de komende weken, maanden en jaren dan ook nauwlettend blijven opvolgen.

De voorzitter: Mevrouw Vissers, mijnheer De Meulemeester, officieel hebben wij dat rapport nog niet ontvangen. Ik heb een drietal weken geleden een onderhoud met de heer Van Stapel, de eerste voorzitter van het Rekenhof, gehad. Aangezien de heer Van Stapel binnenkort met pensioen gaat, zullen nieuwe afspraken met de nieuwe eerste voorzitter moeten worden gemaakt. Aangezien dit een Franstalige zal worden, zal ik me tot de Nederlandstalige voorzitter wenden. We zullen in elk geval een aantal verdere afspraken maken.

Een van de afspraken die momenteel al zijn gemaakt, houdt in dat een rapport van het Rekenhof dat het Vlaams Parlement bereikt onmiddellijk op het intranet zal worden geplaatst. Vroeger ging dat eerst naar bepaalde diensten en werd het eerst gedrukt voor het onder de Vlaamse volksvertegenwoordigers werd verspreid. In dit tijdperk kan elk rapport onmiddellijk op het intranet worden geplaatst.

De vraag hoe dit rapport uiteindelijk bij een bepaalde politieke partij is terechtgekomen, kan ik niet beantwoorden. Dat zal de toekomst uitwijzen. Ik denk dat de heer Van Stapel die vraag al evenmin zal kunnen beantwoorden.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer de voorzitter, ik begrijp de commotie niet. Blijkbaar is toevallig een document aan LDD bezorgd. Alle fracties worden hier wild van. Ik heb de

indruk dat alle partijen zijn vergeten dat de heer Decaluwe tijdens de vorige vergadering van de commissie Woonbeleid met inspectieverslagen zat te pronken. Hij had toen al 20 van de 39 inspectieverslagen van de sociale kredietmaatschappijen in zijn bezit.

Ik moet hier vandaag door middel van een met redenen omklede motie inzage in die inspectieverslagen vragen. Een lid van de meerderheid heeft tijdens de commissievergadering echter letterlijk verklaard er al twintig in zijn bezit te hebben.

Daar heeft niemand moeilijk over gedaan, ook het Vlaams Belang niet. Ik begrijp niet dat, als iemand aan LDD een document bezorgt, dit hier voor grote commotie zorgt. Als iemand van de meerheid in de commissie komt pronken met inspectieverslagen vol pure corruptie- en wantoestanden, waarin het parlement geen inzage krijgt en die de minister weigert te geven, dan geeft men daar geen krimp over.

Ik stel vast: twee maten, twee gewichten.

De voorzitter: De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Ik stel vast dat de heer Reekmans, voor de zoveelste keer, alles op één hoopje gooit.

Er is enerzijds een rapport van het Rekenhof dat op de een of andere manier gelekt is. Anderzijds zijn er de rapporten van de Sociale Huisvestingsmaatschappijen (SHM) die ik heb verkregen via mijn connecties en mijn persoonlijke contacten. Niet meer of niet minder. *(Opmerkingen van de heer Peter Reekmans)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

- *De vergadering wordt geschorst om 16.58 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 17.17 uur.*

■

MOTIE van de heer Dirk Peeters, mevrouw Mieke Vogels en de heren Filip Watteuw en Hermes Sanctorum tot uitoefening van het recht van onderzoek naar de werking van de nv van publiek recht BAM met betrekking tot de realisatie van het Masterplan Antwerpen en de daarin begrepen Oosterweelverbinding en de aansturing en opvolging ervan door de Vlaamse Regering
– 164 (2009-2010) – Nr. 1

MOTIE van de heren Filip Dewinter, Jan Penris en Wim Wienen tot uitoefening van het recht van onderzoek naar de werking van de nv van publiek recht BAM met betrekking tot de realisatie van het Masterplan Antwerpen in het algemeen en de daarin begrepen Oosterweelverbinding in het bijzonder en het toezicht en de aansturing ervan door de Vlaamse Regering.
– 167 (2009-2010) – Nr. 1

MOTIE van de heren Lode Vereeck en Boudewijn Bouckaert, mevrouw Patricia De Waele, de heer Peter Reekmans, mevrouw Ulla Werbrouck en de heer Jurgen Verstrepen tot uitoefening van het recht van onderzoek met betrekking tot de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (BAM)
– 168 (2009-2010) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de moties tot uitoefening van het recht van onderzoek.

Ik stel voor de besprekingen van de drie moties samen te voegen tot één enkele bespreking. (*Instemming*)

De bespreking is geopend.

De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, Groen! had al voor het referendum in Antwerpen en ongeacht wat de uitslag zou zijn, beslist om de vorming van deze commissie voor te stellen.

Er zijn twaalf voortgangsrapporten geweest, en er zijn verschillende vergaderingen van de ad-hoccommissie geweest. De uitslag van het referendum was voor ons geen accident de parcours, maar stemde echt wel tot nadenken. Dit alles noopt ons ertoe om de werking van de BAM en de besluitvorming over de Oosterweelverbinding even on hold te zetten. On hold, niet om de zaak af te blazen maar wel om eens te kijken naar de toekomst, om geen tijd te verliezen en om gemaakte fouten niet te herhalen.

Waarom concreet een onderzoekscommissie? De voorgeschiedenis zoals we ze gekend hebben in de werkzaamheden met het parlement, is duidelijk. Het zat eraan te komen dat het fout ging. Er waren verschillende klachten van burgers, Ademloos, Het Pomphuis en noem maar op. Er zijn op dit moment nog burgerlijke klachten in behandeling tegen de procedure en gang van zaken omtrent de BAM.

Een ander aspect dat voor ons doorslaggevend was, is de gebrekkige wetgeving die er op dit moment bestaat en de weinige ervaring die we hebben met de werking van het referendum, zeker wanneer het gaat over de inzet van campagnemiddelen en budgetten. Mevrouw Vogels heeft minister Bourgeois daarover ondervraagd in de commissie. Hij was op dat moment niet bij machte om nog een en ander bij te sturen. De zaak was te ver gevorderd.

Een derde reden waarom we intern tot het besluit zijn gekomen waarom we hierop moeten terugkomen, nadenken en ons bezinnen in een onderzoekscommissie, zijn de technische aspecten van het dossier. Niet alleen het deel mobiliteit in al zijn differentiële aspecten en zijn techniciteit, maar ook het deel financiering en de Europese context, zetten ons ertoe aan om de denkoefening over te doen. Als we het over financiering hebben, is de kostprijs van het

hele ding, de inzet van de financiële middelen voor bijvoorbeeld de campagne en de inzet van gemeenschapsgelden door de BAM als Vlaamse overheidsinstelling, toch wel belangrijk en heeft elk parlementslid de plicht en de opdracht om zoveel geldstromen te kunnen nakijken.

De commissie Openbare Werken heeft het voornemen om een dertiende voortgangsrapportage aan te vatten. De Vlaamse Regering start een werkgroepenwerking op. In dat verband kom ik terug op een uitspraak van onze voorzitter in 'De zevende dag', waar hij terugblijkt op zijn tijd in de vorige bestuursperiode en zei dat de Vlaamse Regering beter had moeten luisteren naar het parlement en de twaalf voortgangsrapportages. Wat dat betreft, ben ik het met hem eens. Ons vroeger parlementslid, de heer Daems, heeft zich toen verdienstelijk gemaakt. We vinden dat het aan het parlement toekomt om dit onderzoek te voeren. Wanneer nu de regering ingrijpt en het dossier naar zich toetrekt in zeven werkgroepen, wordt het parlement deels buitenspel gezet en worden we deels onbekwaam geacht om ons te kunnen uitspreken over het besteden van zoveel overheidsmiddelen.

De geschiedenis is wat dat betreft duidelijk, maar voor ons niet voor herhaling vatbaar. We willen leren uit onze fouten, als we intellectueel eerlijk zijn, en het gaat over de partijgrenzen heen. Ik doe een appel aan meerderheid en oppositie om die oefening eens te maken en om te kijken of we door goed parlementair werk geen kwaliteit kunnen leveren en kunnen terugkijken op een werking waarvan iedereen het erover eens is dat die niet goed is geweest.

We stellen voor dat de onderzoekscommissie zich wijdt aan een zestal opdrachten en klaar is met haar werkzaamheden volgend jaar maart. Ik som de zes taken op die we haar willen toebedelen. Een eerste taak is het onderzoek naar de beslissingen die werden getroffen in de raad van bestuur van de BAM over doelstellingen, procedures, keuzes, financiering en de te voeren communicatie- en informatieverstrekking met betrekking tot het masterplan en de Oosterweelverbinding in het bijzonder.

Een tweede taak is te onderzoeken waarom het alternatief van de tunnelverbinding van meet af aan in verschillende MER-procedures zonder veel onderzoek en zonder veel motivatie werd afgedaan als niet-haalbaar, niet-betaalbaar en onveilig.

We willen een derde aspect onderzoeken in samenwerking met de cel Mobiliteit van de Vlaamse administratie, namelijk hoe in de toekomst dergelijke grote planningsprocessen meer open en doeltreffend kunnen worden gevoerd om een breed draagvlak bij de bevolking, een beheersbaar uitgavenpatroon en een beter bestuurlijk beleid te verkrijgen.

Een vierde opdracht voor de commissie is om in het kader van een overleg met het stadsbestuur en met de actiegroepen stRaten-generaal en Ademloos, te onderzoeken hoe vroeger in de planningsprocedures beleidskeuzes kunnen worden gemaakt op basis van een structurele samenwerking.

Een vijfde opdracht is te onderzoeken hoe we het decreet voor de oprichting van de BAM en de kaderovereenkomst kunnen bijsturen en eventueel aanpassen aan een meer moderne werking.

Een zesde en laatste punt is te onderzoeken hoe het Gemeentedecreet kan worden bijgestuurd in verband met de gemeentelijke volksraadpleging en op het vlak van aanwending van publicitaire middelen voor de campagne. We willen dat dit volgend jaar op 31 maart kan worden afgerond.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mijn betoog zal niet al te lang zijn, omdat ik weet dat de hele BAM-kwestie buiten de grote mooie Antwerpse regio op verveling begin te stuiten. (*Applaus*)

We moeten echter toch op een of andere manier zachtjes kunnen landen in die kwestie.

Het is jammer genoeg niet het eerste dossier, en jammer genoeg ook niet het eerste Antwerpse dossier, waarin de politiek fouten, of mogelijk fouten, heeft gemaakt. We hebben het verhaal van het Deurganckdok gehad. We dachten toen dat we daaruit hadden geleerd, maar dat is jammer genoeg niet het geval. De Antwerpenaar heeft nog niet zo heel lang geleden ook de visie van de BAM met een massale meerderheid verworpen.

Dat moet ons als politici bescheiden stemmen en aan het denken zetten. Na het BAM-debacle hebben we, of we dat nu graag hebben of niet, het Lange Wapperdebacle. Dat moet ons nederig stemmen, maar tegelijk ook leergierig. Hoe gaan we dit soort mislukkingen – want dit is een mislukking voor mij – in de toekomst nu eens eindelijk op een goede manier aanpakken? Laten we lering trekken uit deze kwestie. Hoe kunnen we dat als parlement doen? Door het instellen van een parlementaire onderzoekscommissie, die geen enkele vraag, hoe kritisch of pijnlijk ook, uit de weg wil gaan. We moeten leren, voor onszelf, maar ook voor de generaties na ons.

De heer Peeters heeft al een aantal onderzoeksmogelijkheden aangegeven. Ik voeg er nog een paar aan toe. Wat communicatie betreft, is er in dit dossier geblunderd, geblunderd en nog eens geblunderd. Waarom is BAM er niet in geslaagd een maatschappelijk draagvlak te creëren voor dit volgens haar zo belangrijke project voor Antwerpen? Waarom is BAM, ondanks de miljoenen euro's die er in die instelling zijn gepompt, er niet in geslaagd de Antwerpenaar van haar gelijk te overtuigen? Dat zou een eerste onderzoeksopdracht kunnen zijn.

BAM heeft ook duidelijk een aantal risico's niet ingeschat. Het Rekenhof heeft in de loop van de voorbije jaren al aangegeven dat er ter zake problemen waren. De BAM beloofde wel steevast dat die zouden worden verholpen, maar we moeten toch eens ernstig de vraag durven stellen of dat ook daadwerkelijk is gebeurd. Werd het financiële risico voldoende ingeschat? Ik heb de indruk van niet. Werd het personeelsrisico voldoende ingeschat? Ik denk het niet. Vandaag laat men uitschijnen dat we de heer Vinck moeten sparen, omdat we hem op onze knieën naar die instelling hebben proberen te lokken. Ik wil niet de heer Vinck, maar al zijn voorgangers wel eens ter verantwoording roepen. Laten we immers eerlijk zijn: we hebben heel wat voorgangers van de heer Vinck de laan moeten uitsturen. En laten we de heer Vinck ook maar eens ter verantwoording roepen over de bonussen die hij heeft gemeend te mogen of moeten geven aan zijn ploeg. Werden de contractuele verbintenissen voldoende ingeschat? Ik weet het niet. Ik denk van niet. Als de kandidaat-bouwheer vandaag kan dreigen met een rechtszaak, dan heb ik de indruk dat BAM dit onderdeel minstens heeft onderschat.

Is het planologische aspect sluitend geweest? Ik denk het niet, geachte leden. BAM heeft op het einde van de rit moeten toegeven dat het aspect van het viaduct rond Merksem en Deurne niet sluitend was, dat dit moest worden verholpen.

Blijkbaar heeft het studiebureau SAM een aantal dingen over het hoofd gezien, minstens wat dat onderdeel betreft. We moeten het voorbereidende werk van dat soort studiebureaus ook eens onder ogen durven nemen. Zijn de gunningen en vergunningen goed onderzocht geweest? Ik denk het ook niet.

Een aantal concurrenten van Noriant hebben elementen om rechtszaken te beginnen, en zijn die hier en daar ook effectief begonnen. Ook de vergunningen zijn aan rechtszaken onderhevig, bewijze de toestanden rond het Pomphuis. De Europese regels en wetten zijn ook niet helemaal uitgeklaard. Derhalve denk ik dat we over genoeg elementen beschikken om heel dit verhaal aan een nader onderzoek te onderwerpen.

Dat onderzoek moet een sereen parlementair onderzoek worden door een serene parlementaire onderzoekscommissie. Die moet verder gaan dan de begeleidings- of opvolgingscommissie die we in het verleden hebben ingesteld, en die haar werk verder zal moeten zetten als BAM blijft bestaan. We moeten leren en we moeten uit onze lering conclusies kunnen en durven trekken.

Ik heb al begrepen dat sommige leden van uw meerderheid, mijnheer Van Rompuy, het recht van onderzoek hier niet ongelegen zijn. Dat is met recht en rede. Elke fractie van de kleine oppositie, want Open Vld spreekt zich vandaag niet uit, heeft een motie ingediend. Groen!, LDD en het Vlaams Belang doen dat elk vanuit hun eigen invalshoek en met hun eigen kleine en grote details. Mijn fractie zal al die moties mee goedkeuren, al was het maar omdat we over dit soort details niet moeten vallen. We hebben er alle baat bij om de onderzoekscommissie te krijgen die we verdienen. We moeten trachten te voorkomen dat zulke grote infrastructuurprojecten in de toekomst nog aanleiding kunnen geven tot debatten zoals we die jammer genoeg hebben gekend. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Dames en heren, de houding van LDD in het Oosterweeldossier is simpel en helder. We willen snel tot een efficiënte en maatschappelijk gedragen beslissing komen. In dat kader hebben we in de afgelopen week voorgesteld om het referendum politiek en moreel bindend te maken. In de tweede plaats hebben we voorgesteld om een nooddecreet uit te vaardigen. Alles is goed, zolang er maar beslist wordt en zolang we maar vooruit gaan. LDD houdt de blik op de toekomst en het is nu in ieder geval belangrijk om lessen te trekken uit het verleden, om niet dezelfde fouten te maken.

De geloofwaardigheid en autoriteit van BAM zijn na verschillende incidenten, en niet het minst na de volksraadpleging, tot bijna nul herleid. De voorbije jaren is gebleken dat BAM niet erg efficiënt beheerd werd. Er waren financiële twijfels over contracten. Er werd zeker niet bijzonder efficiënt gecommuniceerd. Er lag af en toe partijpolitiek getouwtrek aan de basis van beslissingen. Plannen en studies waren onvolkomen enzovoort. Kortom, BAM bakte het de laatste jaren nogal bruin. Het heeft naar onze mening niet veel zin om daar in detail op in te gaan.

Ook al is de diagnose al door de vorige spreker gesteld, en zijn de bevindingen over de partijgrenzen heen grotendeels gelijklopend, onze remedie verschilt enigszins van de andere. Mijnheer Penris, vorige week riep u in de actualiteitsmotie al op tot het opdoeken van BAM. Dat was uw zesde punt. LDD stelt op dit moment enkel voor om een onderzoek naar het functioneren van BAM in te voeren. We gaan niet vooruitlopen op de mogelijke uitkomsten van een dergelijke onderzoekscommissie. Dat kan leiden tot het opdoeken van de BAM, maar ook tot het verbeteren van de werking van de BAM. We willen in ieder geval dat onderzoek alle kansen geven. Wat de LDD-fractie dus vraagt, ligt een beetje in het verlengde van de verklaringen van de heer Martens van een tijdje geleden, namelijk dat we ons eens goed moeten bezinnen over de rol van BAM in de toekomst. Die bezinning is voor ons nu aan de orde.

Er zijn fouten gemaakt en de onduidelijkheid over de werking van BAM is nog altijd groot. De heer Janssens heeft gezegd dat het niet altijd transparant was. De heer Peumans, de voorzitter, zei – ik citeer: “Ja, de BAM heeft fouten gemaakt, grote fouten, maar laat ons eerlijk kijken naar wie daar verantwoordelijk voor is.” Ik neem dan ook aan dat de collega’s van de N-VA er logischerwijs geen probleem mee zullen hebben om uit te zoeken hoe we deze fouten in de toekomst kunnen vermijden.

Er is nood aan een onderzoekscommissie en uiteraard moeten we hiervoor in het parlement een meerderheid zien te halen. Ik heb natuurlijk dit weekend met veel aandacht de weblog van de heer Van Rompuy gelezen, de Vlaamse Van Rompuy, die – ik citeer “niet uitsluit dat er in het Vlaams Parlement een onderzoekscommissie komt naar de BAM op voorwaarde dat de commissie niet gebruikt wordt voor partijpolitieke afrekeningen, maar mee nadenkt over de toekomstige aanpak van grote infrastructuurwerken”.

Mijnheer Van Rompuy, ik kan uw bekommernis begrijpen, want natuurlijk hebben veel politieke partijen in dit dossier boter op het hoofd en zijn ze al dan niet terecht bang voor partijpolitieke en persoonlijke afrekeningen in een gemediatiseerde onderzoekscommissie.

Maar angst is een slechte politieke raadgever en bovendien heeft het parlement ook niet zo heel veel mogelijkheden om ervoor te zorgen dat de fouten van BAM zich niet nog een keer herhalen.

We blijven dus toch van mening dat een parlementaire onderzoekscommissie absoluut noodzakelijk is om de krijtlijnen uit te zetten van een nieuw Vlaams beleid met betrekking tot grootschalige infrastructuurwerken, en daar gaat het, ook voor ons, in deze commissie om.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer de voorzitter, ik ben misschien de enige hier die nog de twee onderzoekscommissies in dit parlement heeft meegemaakt. De eerste was in 1993, zestien jaar geleden, over de Kempense Steenkoolmijnen (KS). In 2000 zat ik op de beschuldigdenbank bij de onderzoekscommissie over de scheepskredieten. Die commissies, en zeker de KS-commissie, zijn toen tot stand gekomen in consensus tussen meerderheid en oppositie. We hebben heel duidelijk gezegd wat de doelstellingen waren en uit die commissies zijn ook beleidsvoorstellen gekomen die sturend waren voor de problematiek. Zo heeft de KS-commissie geleid tot het uiteenrafelen van de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen (GIMV), tot het economisch instrumentarium, tot de oprichting van Gimvindus, van de Limburgse Reconversie Maatschappij (LRM), van de Limburgse Investeringsmaatschappij (LIM) enzovoort, en tot het opdoeken van de Sociale Investeringsmaatschappij (SIM). De onderzoekscommissie naar de scheepskredieten verliep bij de aanvang misschien wat woeliger, maar heeft uiteindelijk ook geleid tot het opdoeken van Gimvindus en tot het einde van de overheidsinterventies in de nationale sectoren. Toenmalig minister Van Mechelen was daar toen de uitvoerder van.

Een onderzoekscommissie moet kunnen verlopen in consensus tussen meerderheid en oppositie. Als ik uw moties lees, de commotie die erbij wordt gemaakt en de intentieverklaringen die in de overwegingen staan, dan zie ik op dit ogenblik geen politiek draagvlak om de commissie sereen te laten verlopen. Het moet inderdaad de bedoeling zijn van een onderzoekscommissie om in de toekomst oplossingen mogelijk te maken, in de zin dat er een infrastructuurdecreet komt dat heel de procedure inzake ruimtelijke ordening en leefmilieu bevat, dat het mogelijk moet zijn om de grote infrastructuurwerken te realiseren in voorwaarde zoals het nu is dat men 8 à 9 jaar nodig heeft om tot besluitvorming te komen. Er moet ook budgettaire klaarheid komen, ook over de imputatie van infrastructuurwerken op de begroting. We hebben al dikwijls gediscussieerd over wat ESR-matig kan of niet, over wat er wel of niet in de begroting moet, over de constructie van de meerderheid binnen BAM – nu is het 100 percent overheid –, over de verantwoordelijkheid van de administratie die, omdat ze het zelf niet kan doen, delegeert naar een instelling met een eigen raad van beheer die een eigen leven gaat leiden. Al die dingen zijn zaken die enorm belangrijk zijn voor de toekomst.

Ik heb daarnet nog een communiqué van vier bladzijden gekregen van de heer Wim Van Hees en de mensen van ademloos, waarin zij zeggen wat er allemaal zou moeten gebeuren in de onderzoekscommissie. Ik heb altijd gezegd dat een onderzoekscommissie niet mag worden uitgesloten, maar het mag geen onderzoekscommissie worden die het referendum gaat overdoen, op een toon die geen enkele sereniteit creëert om de zaken op te lossen.

Het gaat niet alleen over BAM. Er is daarnet ook over de voetbalstadions en dergelijke meer gepraat. Er zijn zo veel aspecten aan, dat dat in een sereen klimaat moet kunnen gebeuren. En ik vrees, op basis van de drie voorliggende moties, die zomaar willen starten zonder te weten wat de context en de finaliteit is, voor een verlenging van de polarisatie.

Het principe van een onderzoekscommissie is belangrijk. Het verleden heeft uitgewezen dat een onderzoekscommissie soms kan leiden tot nieuwe paden, die anders niet mogelijk zouden zijn. Nu zie ik echter dat de actiegroepen van de onderzoekscommissie een forum willen maken om de discussie nog eens over te doen. Een onderzoekscommissie moet een antwoord bieden op de vraag hoe we een decretaal en budgettair draagvlak kunnen creëren om die grote

infrastructuurwerken in Vlaanderen tot een goed einde te brengen. Dat is de filosofie. In 1993 en 2000 bestond er een consensus tussen meerderheid en oppositie om dat te bereiken, maar nu zie ik dat niet.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Ik ben blij dat de heer Van Rompuy herhaalt dat een onderzoekscommissie voor hem niet uitgesloten is. Hij heeft gelijk dat een onderzoekscommissie op een serene manier moet kunnen werken. Als dat lukt, zijn er inderdaad mogelijkheden om tot een goed inzicht te komen.

Ik heb aan de fractievoorzitter van CD&V aangeboden om over onze tekst te praten. Ik ben daar nog altijd toe bereid. Het is belangrijk dat we als parlement gezamenlijk een basis leggen voor een onderzoekscommissie. Als men er zich vanuit de meerderheid toe verbindt om binnen een aantal weken tot een gezamenlijke tekst te komen, zijn wij bereid om onze motie terug te trekken, uiteraard op voorwaarde dat men het echt meent en wil komen tot een goede, gezamenlijke basis.

De heer Jan Penris: Mijnheer Van Rompuy, dit mag inderdaad niet de onderzoekscommissie van de afrekening worden. Dit moet de commissie van de lering worden, de commissie waarin we als parlement leren omgaan met grote infrastructuurwerken in Vlaanderen, want daar hebben we blijkbaar nog altijd een probleem mee. We hebben in dit huis nu cleavages die niets met meerderheid en oppositie te maken hebben. De meerderheid in dit huis is niet de meerderheid die in Antwerpen gewonnen heeft, en omgekeerd. De minderheid in dit huis is niet de minderheid die in Antwerpen verloren heeft. We hebben er allemaal belang bij – meerderheden en minderheden in Antwerpen en in het Vlaams Parlement – om te leren hoe we met dat soort dingen in de toekomst moeten omgaan.

Daarom vind ik uw voorstel interessant, mijnheer Watteeuw. Ik ga u volgen, al ga ik daar geen gewoonte van maken.

Ik wil onze motie ook even in de koelkast stoppen, als we in uw commissie, mijnheer de voorzitter, tot een tekst kunnen komen van meerderheid en oppositie – wie de meerderheid en de oppositie in dit verhaal ook zijn. Die tekst heeft maar één doel voor ogen: lering trekken uit het debacle om te vermijden dat we dit na het Deurganckdok en de Lange Wapper in de toekomst nog eens moeten meemaken.

Ik wil met niemand afrekenen, niet met de heer Vinck en ook niet met anderen die een duidelijke politieke kleur hebben. Ik wil dat Vlaanderen in de toekomst kan omgaan met grote infrastructuurwerken. Wij zullen in zo'n onderzoekscommissie een heel constructieve oppositie zijn. Als de politieke meerderheid in dit halfrond ons kan garanderen dat ze met ons mee willen gaan, houden wij onze motie in beraad en durf ik voor te stellen, mijnheer de voorzitter, dat u in uw commissie een nieuw voorstel doet dat door alle fracties, en ik herhaal 'alle fracties', en ik onderstreep 'alle fracties', wordt ondertekend.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: We zijn op een punt gekomen dat we heel voorzichtig moeten zijn. We hebben het over veel geld. Wij zijn het parlement dat verantwoordelijkheid moet afleggen over wat er met het belastinggeld gebeurt. Het is positief om samen te kijken wat er moet gebeuren en hoe we kunnen leren. Maar hebben we niet al genoeg geleerd over hoe het verkeerd loopt? Wij zeggen altijd: wat we zelf doen, doen we beter. De schattingen lopen uiteen over het geld voor BAM, maar iedereen is het erover eens dat het over minstens 45 miljoen euro gaat. Die zijn gependend aan de promotie en de uitvoering van een project dat het criterium van de volksraadpleging niet gehaald heeft.

We hebben het vandaag al verschillende keren gehad over de efficiëntie van de Vlaamse overheid. We hebben genoeg mensen in huis bij de administratie om die zaken in het vervolg zelf te doen en niet met tussenstructuren te werken die onttrokken zijn aan de democratische

controle. We moeten dringend analyseren wat er juist gebeurd is en gevolg geven aan het voorstel van fractieleider Vereeck.

De heer Lode Vereeck: Ik dank de heer Van Rompuy voor zijn heldere interventie. Ook wij, LDD, zijn er voorstander van om de opdracht van deze onderzoekscommissie heel helder te bepalen en zelfs de randvoorwaarden af te spreken om integraal tegemoet te komen aan de terechte bekommernissen van de heer Van Rompuy. Het heeft geen zin om ons bezig te houden met een zoveelste rondje BAM-bashing. Dat heeft geen enkele meerwaarde.

Ik betreur dat de geschreven motie onze intentie niet weergeeft om dat op een heel serene manier te doen. Dat is een gemiste kans. Het is niet de bedoeling van LDD om op zoek te gaan naar de scalp van een persoon. Het is wel de bedoeling om op een objectieve manier de nodige transparantie en openbaarheid te creëren.

De burger heeft het recht om te weten wat er de voorbije jaren met het belastinggeld gebeurd is. Als het BAM-verhaal ons één ding geleerd heeft, is het dat een dergelijk dossier met zo'n geweldige impact op de leefbaarheid en de toekomst van de burgers niet vanuit een ivoren toren kan worden beslist. Inspraak moet de plaats krijgen die het verdient vanaf de start van de besluitvorming en niet op het einde zoals nu. Dat is een evidente les die ons in de toekomst jaren discussie en vertraging kan besparen.

Volgens dezelfde logica is het evident dat we niet willen dat het onderzoek van wat er in de BAM-saga fout is gelopen en de lessen die we daaruit wensen te trekken, wordt gevoerd in de beslotenheid van een van die zeven werkgroepen van de DAM. De zevende werkgroep houdt zich daar immers mee bezig. Wij willen die transparantie, en een onderzoekscommissie biedt daartoe het perfecte kader.

In het verleden hebben ook andere collega's al opgeroepen om zo'n parlementaire controle toe te staan. De heer Peumans was er een van. Hij heeft gezegd dat sommige ministers het erg moeilijk hebben met het democratische principe dat ze door het parlement worden gecontroleerd. Dat is eigenlijk ongehoord. Ik denk dat we ons nu in een toestand bevinden dat wij onszelf volledig overbodig maken als we ons laten ringeloren door de regering en de zaak door die zevende commissie laten afhandelen. Ik hoop dus, mijnheer Peumans, dat u nog altijd achter uw woorden staat en u uw partij ervan overtuigt om die onderzoekscommissie op te richten: we hebben nood aan transparantie en openbaarheid van bestuur, waarin het parlement zijn rol moet spelen, niets meer en niets minder.

Hoop doet leven. We hebben zowel uit meerderheid als oppositie een aantal positieve zaken gehoord. Toch blijft het nog even afwachten, want ik heb mijn gewaardeerde collega, de heer De Wever, vorige week nog dit horen zeggen: "Ik denk niet dat er ooit een infrastructuurwerk van die orde is geweest dat op zo'n transparante manier door dit parlement kon worden gevolgd als de BAM." Dat is natuurlijk een beetje in tegenspraak met de uitspraken van de huidige voorzitter van het parlement.

Er zijn natuurlijk wel voortgangsrapporten afgeleverd. Maar precies uit die rapporten blijkt hoe weinig transparant de communicatie over maar ook de werking van de BAM zelf is geweest en hoe voortdurend is geprobeerd om het parlement een beetje tegen te werken. Het was zelfs zo erg dat in 2007 de toenmalige voorzitter van het parlement, mevrouw Vanderpoorten, en het Rekenhof hebben moeten interveniëren om de gevraagde informatie te krijgen. En er zijn verder nog de insinuaties in de pers, over ongeoorloofde vormen van druk. Ik heb ze opgelijst, maar ga er niet op in. Het belangrijkste is toch wel dat deze berichten bij de burgers grote twijfels oproepen. En het zijn de burgers die het belastinggeld aandragen waarmee dat allemaal wordt betaald.

Het zijn allemaal voldoende redenen om dat eens in alle sereniteit te onderzoeken. Zo kunnen we ook de mensen die soms worden genoemd, hun verdediging voeren. Ik rond af. Zoals Groen! en het VB vragen wij te stemmen voor transparantie en openbaarheid van bestuur, en dus voor een onderzoekscommissie over de werking van de BAM, en niet voor een

doofpotoperatie door alles in de zevende werkgroep van de DAM te steken. Ik heb goed geluisterd naar wat de heer Van Rompuy heeft gezegd. Voor ons moet die onderzoekscommissie een duidelijk omlinjende taak krijgen. Wij hebben ook die waslijst met vragen gekregen. We willen er geen poppenkast van maken. Maar volgens ons is het de enige garantie om de miskleunen uit het verleden in de toekomst niet te herhalen. Het grote doel moet zijn de krijtlijnen uit te zetten voor een nieuw Vlaams beleid op het vlak van infrastructuurwerken. Dat laatste is eigenlijk de belangrijkste opdracht.

LLD zou alle moties steunen. Maar ik ga toch even afwachten en aanhoren wat de reacties van de meerderheidspartijen zijn vooraleer we beslissen wat we met onze eigen motie zullen doen.

De heer Filip Watteuw: Ik zou graag het zoeken naar een gemeenschappelijke basis voor de oprichting van een onderzoekscommissie alle kansen willen geven. Kunnen we daarom de vergadering niet even schorsen? Zo kan de meerderheid overleggen en ons vragen om verduidelijking stellen. Als dat niet nodig is en ze ons voorstel aanvaardt, dan is dat des te beter.

De heer Ludwig Caluwé: Ik zal dadelijk onze visie hierover naar voren brengen. We hebben daar zopas al telefonisch over gesproken. Uit dat gesprek had ik begrepen dat er nog één meningsverschil bestond. We konden er niet uit afleiden dat we dat zouden kunnen overbruggen. Misschien zal dat dadelijk ook blijken uit het debat.

De heer Filip Watteuw: Mijnheer Caluwé, ik hoop dat u hiermee de onderzoekscommissie niet torpedeert.

De voorzitter: Het is best dat we de standpunten van alle partijen horen. Dan kunnen we dat misschien opnieuw overwegen. Een schorsing kan ik altijd inlassen.

De heer De Wever heeft het woord.

De volgorde is niet volgens de grootte van de fracties.

De heer Ludwig Caluwé: Sinds wanneer? Dat is altijd zo in plenaire vergaderingen.

De voorzitter: De vorige keer is dat ook niet gebeurd.

De volgorde van de sprekers is als volgt: 4 is N-VA, 5 is sp.a, 6 is CD&V en 7 is Open Vld. Ik zie niet in waarom N-VA nu niet het woord zou kunnen krijgen. Ik zie het probleem niet. Er is een ongeschreven regel waarvan kan worden afgeweken.

De heer Ludwig Caluwé: Mijnheer de voorzitter, ik begrijp dit niet. We hadden ook al wat vragen omdat u die handelwijze ook toepast als voorzitter van de commissie. Maar in de plenaire vergadering is het de gewoonte dat eerst de vraagstellers aan bod komen, degenen die een initiatief hebben genomen. Vervolgens krijgt de grootste fractie eerst het woord. Daar is bij mijn weten – ik zit hier ondertussen tien jaar – nog nooit van afgeweken.

Als er een verklaring van de regering is, krijgt de grootste oppositiefractie eerst het woord. Dat is een gewoonte, dat staat nergens geschreven. Vervolgens spreekt de grootste meerderheidsfractie. Ik zie echt niet in waarom we nu van die gewoonte zouden afwijken.
(Applaus bij CD&V)

De heer Bart De Wever: Mijnheer de minister, ik sta niet te springen op het prerogatief om als eerste van de meerderheid het woord te nemen. Misschien moeten we een onderzoekscommissie oprichten om na te gaan hoe het zover is kunnen komen. Als het de lieve vrede kan dienen, laat ik met veel plezier de CD&V-fractie voorgaan.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mijnheer de voorzitter, collega's, het is niet zo dat deze problematiek – BAM, Oosterweel – niet aan bod is gekomen in dit parlement in de voorbije weken. Volgens sommigen gebeurde dat zelfs tot vervelens toe, aldus de heer Penris. Voor

die uitspraak kreeg hij applaus. Ik heb dan ook de indruk dat dit gedragen is. Er is geen enkel project in Vlaanderen dat zo nauwgezet is gevolgd in het parlement door verschillende verdienstelijke collega's, en ook met succes. Dat heeft aanleiding gegeven tot een aantal correcties.

Soms was het moeilijk om een antwoord te krijgen, maar met sterk aandringen werden er dan toch antwoorden verkregen. We hebben dit tijdens deze legislatuur al doorgetrokken. Toen we tijdens de vakantie vergaderden, ging dat in belangrijke mate hierover.

Toen kwam de zogenaamde Arup-Sumstudie met het tunnelalternatief. Eerst werd het voorgesteld als het ei van Columbus, de deus ex machina. Vandaag is dat tot zijn normale proporties teruggebracht en herhalen de grote voorstanders dat niet met zoveel sterkte. Dat is in belangrijke mate het gevolg geweest van het onderzoek, de hoorzittingen en de scherpe vragen die daarover in de ad-hoccommissie, en vervolgens in de commissie Openbare Werken en ook andere commissies werden geformuleerd.

We moeten inderdaad een serieuze evaluatie maken van het instrument van de volksraadpleging. Naar aanleiding van de interpellatie van mevrouw Vogels in de commissie Binnenlands Bestuur is er daarover discussie geweest. Voor het eerst heeft een volksraadpleging plaatsgevonden, niet over een zaak waar de gemeente zelf over beslist maar over een initiatief van een andere overheid. Toen de gemeentelijke volksraadpleging in 1995 werd geïntroduceerd, sloot toenmalig minister Vande Lanotte uitdrukkelijk uit dat er over dergelijke aangelegenheden volksraadplegingen zouden kunnen plaatsvinden. Ook in het decreet staat dat er geen volksraadplegingen kunnen plaatsvinden over zaken die krachtens een wet of decreet worden toegewezen aan de gemeenten. Er heeft nu wel een dergelijke volksraadpleging plaatsgevonden. Heel die decreetgeving is daar echter niet op gebaseerd. Er moet met andere woorden een evaluatie plaatsvinden. Ik vraag me af of die evaluatie niet kan gebeuren op een normale manier, zonder dat daarvoor een onderzoekscommissie moet worden opgericht. Ik denk niet dat via gerechtelijke weg bepaalde documenten moeten worden opgevraagd. Die wetgeving kan op een normale manier worden geëvalueerd en bijgestuurd. De werkwijze van een onderzoekscommissie is daarvoor niet nodig.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer Caluwé, ik denk dat u het niet goed hebt begrepen. Er wordt hier geen onderzoekscommissie gevraagd naar het referendum, er wordt een onderzoekscommissie gevraagd naar de werking van de BAM en naar het uitbesteden van grote infrastructuurprojecten aan een verzelfstandigd agentschap. Ik denk dat u niet goed hebt geluisterd.

De heer Ludwig Caluwé: Dat staat uitdrukkelijk in de motie van uw fractie.

Mevrouw Mieke Vogels: In onze motie wordt de communicatie met de burgers in vraag gesteld. Die communicatie is immens belangrijk om een draagvlak te creëren. Het niet of slecht communiceren is doorgetrokken tijdens de periode van het referendum. Het instrument referendum willen wij echter absoluut niet onderzoeken via een onderzoekscommissie. Ik hoop dat dit duidelijk is.

De heer Ivan Sabbe: Ik heb het er een beetje moeilijk mee dat de heer Caluwé zo rond de pot draait. Tijdens de Commissie ad hoc in augustus was al duidelijk dat de schadeclaims van de aannemers, van Noriant, die in het contract zijn begroot op 800.000 euro maar die kunnen oplopen tot tientallen miljoenen euro, een serieus risico inhouden voor Vlaanderen en zijn belastingbetalers. De schadeclaims kunnen mogelijk 1 tot 2 percent van de Vlaamse jaarlijkse begroting bedragen. Het lijkt me dan ook noodzakelijk dat we hier onze verantwoordelijkheid nemen en onderzoeken wat er precies is gebeurd om de schade voor de Vlaamse belastingbetalers mogelijk te beperken.

De heer Ludwig Caluwé: We zijn in dit parlement volop bezig met de problematiek van de snelheid van vergunningen. De heer de Kort heeft daar vorige week in de commissie voor Openbare Werken een zeer indringende vraag over gesteld. Ik raad alle collega's aan om het verslag daarover te lezen. Alle fracties hebben toen een zinvolle uiteenzetting gehouden.

Het is de bedoeling van de regering om te komen tot een versnelling van de procedures. Daarvoor hadden we de voorbije periode niet nodig. Dat is als dusdanig ingeschreven in het regeerakkoord. Vorige week heeft de regering aangekondigd dat zij een aantal conclusies zal voorleggen over een aantal zaken waarover in de moties een onderzoek wordt gevraagd. Ik heb het dan over die zeven werkgroepen. Er is de problematiek van de snelheid van de vergunningen, de reorganisatie van de BAM, de problematiek van de financiering, het contract met Noriant, de communicatie, de problematiek van de leefbaarheid en de mogelijke aansluiting naar de Liefkenshoektunnel.

De heer Filip Watteuw: Mijnheer de voorzitter, het is onjuist wat de heer Caluwé zegt. Er staat inderdaad dat men gaat kijken hoe BAM kan worden gereorganiseerd, maar dan wel in functie van de huidige mobiliteitsprojecten. Wat wij en andere fracties in de moties vragen, gaat veel breder. Het gaat over hoe we op een goede manier kunnen werken, hoe we ervoor kunnen zorgen dat er een draagvlak is, hoe we ervoor kunnen zorgen dat zinvolle infrastructuurprojecten worden gerealiseerd. Dat is iets anders. Hier gaat het gewoon om de werkgroep van de regering, niet van het parlement, die zegt hoe we ervoor kunnen zorgen dat BAM wat wordt aangepast om verder te werken.

De heer Ludwig Caluwé: Daar zit natuurlijk een fundamenteel verschil. Vandaag zeggen we dat het nu niet het moment is om over te gaan tot de oprichting van een onderzoekscommissie. Daar is een sereen klimaat voor nodig. Ik apprecieer dat het klimaat daarnet bij de toelichtingen van de moties al een stuk serene was en is dan tijdens de afgelopen weken. Maar we hebben toch allemaal mails ontvangen van de verschillende actiegroepen. *(Opmerkingen van de heer Jan Penris)*

De voorzitter: Mijnheer Penris, laat de heer Caluwé eerst zijn zin afmaken.

De heer Ludwig Caluwé: Het debat bij de volksraadpleging was zeer emotioneel. Er is nood om het fijn stof eerst te laten neerdalen vooraleer we overgaan tot het oprichten van een onderzoekscommissie. Het klimaat moet niet alleen sereen zijn. Als men in de moties naar een aantal elementen vraagt, dan gaat het om aanbevelingen om het beleid aan te passen.

De heer Jan Penris: Mijnheer de voorzitter, nu is zijn zin natuurlijk al af. Men moet kunnen onderbreken op het moment dat de spreker een punt tracht te maken.

Mijnheer Caluwé, als u het hebt over die actiegroepen, dan kan ik u voor een deel volgen. Wij krijgen dikwijls – ook interessante – mails van die actiegroepen. Het is onze taak om daarmee rekening te houden of niet. Dat is uw verantwoordelijkheid en de mijne. Maar het debat wordt niet gevoerd tussen u en de actiegroepen of tussen de actiegroepen en BAM: het debat wordt gevoerd in dit parlement tussen politici. Die politici krijgen munitie vanuit verschillende instanties. U krijgt misschien, nee zeker!, munitie vanuit BAM. Wij krijgen misschien, nee zeker!, munitie vanuit de actiegroepen. Wij zijn de filters in het democratisch debat.

We hebben het debat ten gronde gevoerd op het moment van het referendum. Dat was heel basisdemocratisch. Dat heeft geleid tot een uitslag. Met die uitslag zullen we rekening houden. En nu moeten we met die uitslag verder. Dat is opnieuw onze verantwoordelijkheid als verkozenen des volks.

U moet niet bang zijn voor de argumenten die uw of onze ploegen aanreiken. U moet ook niet bang zijn voor het debat. Ik neem de verantwoordelijkheid op mij dat als het debat wordt gevoerd, het op een zeer serene manier zal gebeuren. Ik heb begrepen dat ook Groen! het debat op een zeer serene manier wil voeren. Ik weet niet wat LDD zal doen. Die partij maakt

van elke gelegenheid gebruik of misbruik, zeker als er camera's in de buurt zijn, om het debat te voeren zoals zij het gevoerd wil zien.

Ik heb veel respect en begrip voor de visie van de heer Van Rompuy. Als er een onderzoekscommissie wordt opgericht, dan moet ze sereen werken. De voorzitter weet dat als ik iets garandeer, hij ervan op aan kan dat dat ook gebeurt. Ik garandeer u dat mijn fractie het debat op een serene manier zal voeren. We zullen misschien wel vragen stellen – we zullen dat zelfs zeker doen – die van de actiegroepen komen. Maar u en uw mensen moeten net zo goed daar een sereen antwoord op kunnen geven.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de voorzitter, ik krijg stilaan het gevoel dat in het antwoord van de heer Caluwé de zaak wat geminimaliseerd wordt. Wat we met BAM hebben meegemaakt, is een compleet debacle. Het gaat waarschijnlijk om de grootste infrastructuurwerken van deze eeuw. We kunnen echt niet overgaan tot de orde van de dag met een werkgroep van de regering.

Ik heb mijn tussenkomst beperkt gehouden. Ik had tal van voorbeelden om aan te tonen wat daar allemaal is misgelopen. Maar om hier het serene debat te behouden, heb ik dat niet gedaan. Het gaat inderdaad om de vraag hoe wij grote infrastructuurwerken beleidsmatig gaan managen. We hebben het gevoel dat dat met de BAM en dergelijke structuren niet de goede manier is. Voor mij is het een vraag die analoog is – het zal u misschien verbazen, en ik zeg het in alle sereniteit – met de discussie, die we ook in het Vlaams Parlement hebben gevoerd, over Flanders House. De regering is daar ook met sui-generisinstututen en ad-hocoplossingen bezig een beleid te voeren op een manier waarop je niet goed een beleid kunt voeren. Het zit ingebakken in die structuren dat het misloopt. Voor mij gaat het meer over de manier waarop we ons beleid organiseren. Enerzijds beleidsmatig-organisatorisch, anderzijds ook wat de mobiliteit betreft.

Mijnheer Penris, ik wil het debat in alle sereniteit voeren, maar ik herhaal nogmaals dat u ons vorige week hebt opgeroepen om de BAM af te schaffen. Dat was punt 6 van uw actualiteitsmotie. Ik wil wel, maar ik wil eerst een rustig debat voeren. En dan zien we wel wat we met de BAM zullen doen.

De heer Ludwig Caluwé: Ik zei al dat ik apprecieerde dat het klimaat anders is. Er begint wat sereniteit te ontstaan. Maar ik kondig ook aan dat de regering werkt aan datgene wat we willen onderzoeken. Stel dat je consequent bent met u vraagt, dan kan de regering uiteraard niet werken aan besluiten die zij wil trekken. En dat vinden we nodig. Als je vandaag een commissie opricht, zet je de boel voor een bepaalde periode stil. Wij vinden dat wij de boel op dit moment niet kunnen stilzetten. Wij staan veel te stil in die file. Wij willen dat er voortgang wordt gemaakt. Wij willen dat er snel resultaten komen, dat er snel wordt gewerkt aan de vergunningen, dat er snel gewerkt wordt aan een reorganisatie van de BAM, dat er snel kan worden doorgedaan met de werken in Antwerpen om onze mobiliteit opnieuw op gang te brengen.

Dus willen wij eerst het resultaat zien van wat de regering aan het uitwerken is, uiteraard goed gecontroleerd door onze commissies in het parlement, zoals we dat in de voorbije periode uitstekend hebben gedaan. Eens we de resultaten daarvan hebben, kunnen we bekijken of een aantal aspecten eventueel verder moeten worden onderzocht. Dat willen we in de toekomst zeker niet uitsluiten. Wij denken dat het vandaag niet nodig is om tot die conclusie te komen. De motie van Groen! stelt 1 april 2010 voor. Ik heb ook wat ervaring met onderzoekscommissies. Als ik zie wat men allemaal wil onderzoeken, weet ik dat dat op 1 april 2010 niet zal afgerond zijn. Dan zal men voorstellen om er nog een half jaar bij te doen. Dat kunnen we ons niet permitteren. We kunnen ons niet permitteren om het regeringswerk met betrekking tot de mobiliteit in Antwerpen gedurende een heel jaar stil te zetten. Wij moeten daarmee doorgaan. Wij verwachten daar snel resultaten van. Dat willen wij en daarom zeggen wij op de moties die vandaag voorliggen: neen.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de voorzitter, beste collega's, wij zijn het er allemaal over eens dat een onderzoekscommissie een zeer zwaar parlementair controle-instrument is. Ik geef een aantal omschrijvingen van wanneer een onderzoekscommissie het levenslicht moet zien in het parlement: wanneer er aanwijzingen zijn van ernstige wantoestanden of van zaken die tegen de grens van het strafrecht aanschurken, eventueel zelfs als er duidelijke indiciën zijn van corruptie en dergelijke. Het gaat om zaken die bijzonder ernstig zijn. Een parlement dat een onderzoekscommissie wil instellen, moet daar bijzonder goed over nadenken, als het zichzelf tenminste respecteert.

Ik heb de voorbije jaren geleerd dat men in de politiek beter nooit nooit zegt. Momenteel lijkt een onderzoekscommissie mijn fractie in elk geval niet het juiste instrument om de blokkering op te heffen waarin we na de stemming over het referendum tien dagen geleden zijn beland.

Ik heb met aandacht naar de argumenten van de indieners van de drie moties geluisterd. Alle zaken die ze door middel van deze motie verder willen onderzoeken en alle pertinente vragen die ze willen stellen of die in het verleden al zijn gesteld, kunnen in feite het best in het kader van de voortgangsrapportages van de BAM aan bod komen. De werkzaamheden van de BAM worden immers in de commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken opgevolgd.

We mogen niet vergeten dat deze commissie in de loop van de vorige legislatuur grondig en diepgaand te werk is gegaan. Een aantal toenmalige hoofdrolspelers, zoals de huidige voorzitter van het Vlaams Parlement, de heer Daems, de heer Decaluwe, de heer Voorhamme, mevrouw De Ridder, de heer Penris en in een latere fase ook de heer Janssens, zijn op basis van hun werk in die commissie, in het bijzonder dan de heer Daems en onze huidige voorzitter, later tot de allerbeste volksvertegenwoordigers uitgeroepen.

De heer Daems is, op politiek vlak althans, jammer genoeg van ons heengegaan. De heer Peumans zit hier nog. Ik zou zelfs zeggen dat de stroper boswachter is geworden. Hij zit niet enkel op deze voorzittersstoel. Hij is tevens voorzitter van de commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken. Volgens mij is het zijn bedoeling de voortgangsrapportages over de werkzaamheden van de BAM voort te zetten.

Open Vld vraagt niet om de oprichting van een onderzoekscommissie. We willen evenmin zien gebeuren wat de heer Vereeck vreest. We vrezen trouwens zelf dat alles aan de zeven werkgroepen van de Vlaamse Regering zou worden overgelaten en daar ingesneeuwd zou geraken. We willen de middenweg bewandelen.

Op korte termijn zou er een nieuwe voortgangsrapportage moeten komen. Ik richt me hiervoor tot de voorzitter. Elke rapportage is in feite een dubbele rapportage geweest. De verantwoordelijken van de BAM hebben steeds verslag uitgebracht. Daarnaast is het steeds mogelijk geweest de politieke verantwoordelijkheid van de verschillende betrokken ministers in vraag te stellen. Het gaat om een gezamenlijk concept, met de uitvoerder en de politieke verantwoordelijke van een project.

We mogen ons eigen werk niet minimaliseren. Aangezien dit in de vorige legislatuur zo goed heeft gewerkt, moeten we op die weg verdergaan. Indien we nu een onderzoekscommissie zouden instellen om de vragen van de andere oppositiepartijen te beantwoorden, zouden we onszelf voor de commissiewerkzaamheden tijdens de vorige legislatuur in feite een onvoldoende geven. Ik vind dit voor een parlement van weinig zelfrespect getuigen.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer Gatz, ik was tijdens de vorige legislatuur nog geen lid van het Vlaams Parlement en ik heb die werkzaamheden dan ook niet zelf meegemaakt. Indien die twaalf voortgangsrapportages volgens u zo succesvol waren, kunt u dan verklaren waarom we maar staan waar we nu staan? De techniek van de voortgangsrapportages werkt duidelijk ook niet. Ik hecht hier geen geloof aan. Ik denk dat we dieper moeten graven.

De heer Sven Gatz: Ik ben het daar niet mee eens. Er zijn daar een massa vragen gesteld. Er is gedurende uren vergaderd. Er zijn ook bijzonder veel antwoorden gegeven. De vragen die nog niet zijn beantwoord, moeten opnieuw worden gesteld tot er antwoorden volgen. Aangezien de heer Vereeck er tijdens de vorige legislatuur niet bij was, neem ik het hem niet kwalijk. Wie nu doet alsof de voortgangsrapportages een lachertje waren, doet oneer aan het werk van onze collega's.

De heer Jan Penris: Ik ben het gedeeltelijk eens met de heer Gatz. De voortgangsrapportages hadden wel degelijk zin. Er zijn onmiddellijk een aantal kleine resultaten geweest. Ik denk onder meer aan de aanpak van de financiering van de sluizen, een onderwerp waarmee mevrouw De Ridder en ikzelf nog kleine puntjes hebben kunnen scoren, en over de plaatsing van het Peter Benoitmonument op het Operaplein. Dit zijn echter kleine details.

Er is natuurlijk een verschil tussen voortgang en een kantelmoment. De voortgangsrapportages hadden zin toen we in het voortbestaan van de BAM-constructie geloofden. Wij moesten dat bewaken. We hebben dit gedaan met de voor sommigen soms ontoereikende en frustrerende middelen die we tot onze beschikking hadden.

Maar nu is er een kantelmoment geweest. Er is een referendum geweest met een heel belangrijke uitslag. Het referendum heeft aangegeven dat 60 percent van de Antwerpenaren niet gelooft in de BAM. *(Opmerkingen van de heer Sven Gatz)*

We moeten nu niet doen alsof we terug kunnen overgaan tot de orde van de dag en voortgaan met de voortgangsrapportages. Als de BAM zou blijven bestaan, dan wil ik er graag en heel intensief aan meewerken, maar ik denk dat het verhaal nu iets intensiever moet worden. We moeten ons nu de vraag durven stellen of de BAM moet blijven bestaan. Kan de BAM nog wel voortbestaan? Hebben we geen fouten gemaakt in het verleden? Laat ons eerst eens een diepe analyse maken, en een diepe analyse is voor mij een onderzoekscommissie.

De heer Lode Vereeck: Ik heb nooit beweerd dat er niet hard werd gewerkt en dat er niet zinvol werd gewerkt, maar ik sluit me aan bij de vorige spreker. Dit is een heel andere constellatie. Het gaat niet over de voortgang van de BAM, maar over het feit of dit nog wel de juiste manier van werken is.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Ik heb met bijzondere aandacht naar de verschillende tussenkomsten geluisterd. Ik kan de heer Gatz volledig volgen.

LDD en de heer Vereeck vragen – terecht – waar we nu staan. De politiek is ook zwaar verantwoordelijk voor het punt waarop we nu staan. Als het draagvlak dat er 200 dagen geleden was, er nu nog zou zijn, dan was er een heel andere situatie.

Het is wat het is. Men kan de BAM veel verwijten. Er zijn scherpe vragen gesteld, onder andere in de voortgangsrapportage. Het ging soms met vallen en opstaan: documenten krijgen of niet krijgen enzovoort. Mevrouw Vanderpoorten heeft toen haar rol als voorzitter ook gespeeld. Het was een proces met beperkte successen. Ik denk dat een volgende voortgangsrapportage wel nuttig zou zijn want er is intussen toch wel wat gebeurd.

Als men nu een onderzoekscommissie zou installeren, dan staat dat wel haaks op de werkzaamheden van de Vlaamse Regering. Ik heb begrepen dat het de wil van deze regering is om op vrij korte termijn een oplossing te zoeken voor de Antwerpse mobiliteitsproblematiek. Dat is de ambitie van deze Vlaamse Regering, rekening houdend met alles wat er gebeurd is. Het is de grootste opdracht van de Vlaamse Regering om te vermijden dat er grote schadeclaims zullen zijn. Want als men zou eindigen met schadeclaims, dan zal het niet over 10 miljoen euro gaan, maar over enorme bedragen. Ik heb al cijfers van 436 miljoen euro gehoord.

Als dit zou gebeuren, dan is een onderzoekscommissie op haar plaats, maar ik denk dat we de regering alle kans moeten geven om op vrij korte termijn tot een oplossing te komen. Als we

nu een onderzoekscommissie installeren, dan weten de meeste collega's toch dat dit de sereniteit niet ten goede zal komen en dat het eerste slachtoffer de Antwerpse mobiliteit zal zijn.

Ik ben vragende partij om de onderzoekscommissie voorlopig niet te installeren en de regering nog alle kansen te geven om een oplossing te vinden. Als het eindigt in schadeclaims, dan is een onderzoekscommissie de enige uitweg.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Wij vragen geen onderzoekscommissie over de voortgangsrapportage. Zeker niet, maar ik heb de indruk dat het debat een beetje in die richting wordt afgeleid. Wij vragen ook geen onderzoekscommissie over de werking van de Vlaamse Regering. Wij vragen een onderzoekscommissie over de werking van de BAM. Daarover gaat het vandaag.

Ik vind het verrassend dat, als we een onderzoekscommissie over de BAM zouden goedkeuren, de Vlaamse Regering met haar hele leger ambtenaren, dan niet meer in staat zou zijn om een openbaar aanbestedingsproject te doen. Dat is zeer verrassend. Het is toch niet omdat men een onderzoekscommissie over de BAM installeert, dat Vlaanderen en zijn administratie niet meer in staat zou zijn om openbare werken uit te voeren, wetende dat door het referendum de kaarten herschud zijn. Bepaalde projecten zoals de ontsluiting van de Liefkenshoektunnel, kunnen op korte termijn perfect uitgevoerd worden door de Vlaamse administratie. We hebben de BAM daarvoor niet nodig.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Mijnheer de voorzitter, het debat spitst zich toe op het feit of er al dan niet een onderzoekscommissie moet komen, zoals door onze en andere fracties is voorgesteld. Door de uiteenzetting van de heer Van Rompuy zou het debat over iets anders moeten gaan, namelijk willen we gezamenlijk zoeken naar een basis voor een onderzoekscommissie? Men moet niet proberen om het voorstel van een onderzoekscommissie af te schieten, men moet gewoon antwoorden op de vraag: willen we vanuit verschillende partijen samen zoeken naar een basis waarop een onderzoekscommissie kan werken, ja of neen? Dat is een zeer eenvoudige vraag. Men moet dat doen binnen een redelijke termijn.

Toen ik daarnet de fractievoorzitter van CD&V hoorde, had ik de indruk dat hij dat niet wil, ondanks het feit dat een notoir lid van zijn fractie met heel wat ervaring in deze assemblee, zegt dat het heel interessant kan zijn. Ik vind dat een spijtige zaak.

De heer Carl Decaluwe: Als ik de heer Sabbe goed begrijp, is het heel eenvoudig. Als je 3 miljard inschrijft in de reguliere begroting, kunnen we verder werken. Zo simpel is het natuurlijk niet omdat dat geld er niet is.

Mijnheer Watteeuw, onze fractieleider en de heer Van Rompuy spreken elkaar niet tegen. Geef vandaag de Vlaamse Regering de tijd om een oplossing te zoeken. We hebben vorige week het debat gevoerd. Het is de bedoeling om effectief tot een oplossing te komen. Het zou goed zijn mocht men een oplossing vinden om onder meer schadeclaims te ontwijken, want daar gaat het over, collega's. Men zit met een 'best and final offer', men zit met een bouwconsortium Noriant dat honderden ingenieurs aan het werk heeft om te zoeken naar oplossingen. U denkt toch niet dat als we zeggen dat alles moet worden weggegooid en we opnieuw gaan beginnen, die schadeclaims er niet zullen komen?

Het is belangrijk dat we lessen kunnen trekken uit een aantal zaken, maar geef de regering nu nog een kans om te komen tot een oplossing in samenspraak met het stadsbestuur van Antwerpen en met iedereen. Als men daar niet in slaagt, met schadeclaims tot gevolg, dan zal men niet anders kunnen dan eindigen in een dergelijke onderzoekscommissie, anders zou het te gemakkelijk zijn om minister en regering te spelen en 100 miljoen euro aan studies te geven zonder resultaat. Vandaag kan dat resultaat er nog altijd komen.

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marcus Vanden Bussche: Ik val bijna van mijn stoel als ik al die bedragen hoor. Ik heb twee vaststellingen. De voortgangsrapportage en de voortgang van het project zijn omgekeerd evenredig. Er is sprake van 45 miljoen euro dat eventjes in het water is gevallen. Ik vraag me af of dat op zich al niet voldoende is om een onderzoekscommissie in te stellen. U hebt het over de voortgangsrapportage en het feit dat velen het allemaal hebben gevolgd, maar toch lijkt het mij voor nieuwelingen ongelooflijk dat er 45 miljoen weg is en dat er nog altijd niets gebeurd is.

Ik hoor CD&V zeggen dat 45 miljoen euro geen reden is om een onderzoekscommissie in te stellen, het moet minstens gaan over 400 tot 436 miljoen euro, dan zullen we er wel eens naar kijken. Als die schadeclaims van 400 tot 436 miljoen euro, die ons boven het hoofd hangen, er werkelijk zouden komen, dan is het noodzakelijk dat er een onderzoekscommissie voor zou worden opgericht. Minister Bourgeois heeft 2 miljoen euro veil voor het kustactieplan, daar zijn we daar allemaal heel blij mee. Wat kan er dan niet gebeuren met 400 tot 436 miljoen euro?

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Ik wil nog iets tot het debat bijdragen waar nog niemand over heeft gepraat, namelijk de effectieve toekenning van bonussen aan drie toplui op het einde van het jaar. Collega's van de meerderheid, ik heb dat in de krant mogen lezen. Na het reclamebeleid van de BAM door de heer Slangen, dat uit de hand is gelopen, krijgen we nu dat de heer Vinck zelf, zonder langs de raad van bestuur te passeren, een toekenning geeft van 4,7 percent bonussen voor drie toplui.

Ik kan me echt niet voorstellen wat die toplui zo succesvol hebben gedaan opdat ze recht zouden hebben op een bonus. De regeringscommissarissen zijn er zelfs niet in geslaagd om de voorzitter van de BAM op andere gedachten te brengen. Dat op zich bewijst al hoe goed de BAM vandaag functioneert.

De heer Ludwig Caluwé: Mijnheer Reekmans, dit parlement staat niet stil. Er zijn vragen over die bonussen gesteld. De heer Decaluwe heeft er ingediend. Waarschijnlijk hebben ook andere leden er ingediend. Als ik het goed begrijp, staan die op 12 november op de agenda en worden ze beantwoord.

De heer Sven Gatz: Er worden twee dingen vermengd in de discussie tot nu toe. Er is enerzijds de oplossing ten gronde voor de mobiliteitsproblematiek in Antwerpen. We hopen dat de Vlaamse Regering op basis van de werkzaamheden in de werkgroepen vrij snel tot resultaten kan komen. Dat blijft nog altijd het allerbelangrijkste antwoord dat politiek moet worden gegeven. Er is anderzijds de werking van de BAM: de verantwoordelijkheid en de organisatie van deze instelling, en een aantal vragen die zijn gesteld door onder meer de heren Reekmans en Vanden Bussche. Wat dat laatste aspect betreft, is het natuurlijk noodzakelijk dat de Vlaamse Regering ons op korte termijn vertelt wat ze met de BAM van plan is. Daarom herhaal ik mijn voorstel. De regering is verplicht een aantal zaken te herbekijken, alleen al omwille van de budgetneutraliteit. Dat is de aanleiding om te bekijken wat er precies moet worden gedaan met de BAM. Zal ze het bedrag dat de BAM oorspronkelijk op haar begroting had en heeft, consolideren in de begroting, of niet? Volgens mij kan en moet de regering daarover ook op korte termijn uitleg komen geven in het parlement.

Mijnheer de voorzitter, ik zie geen tegenspraak in ons standpunt. In de huidige omstandigheden zeggen we neen aan een onderzoekscommissie. Anderzijds vinden we het totaal onverantwoord om de zeven werkgroepen van de regering nu een beetje te laten sudderen. We willen de weg bewandelen waarbij de regering op korte termijn in de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken tekst en uitleg komt geven – al dan niet in samenhang met de BAM, dat laat ik aan haar over, daar kan ik geen uitspraken over doen. –

over hoe het nu in de toekomst precies moet met de verantwoordelijkheid van de BAM en welke richting we voort uit moeten. Als er vragen zijn over het verleden, kunnen die uiteraard ook worden gesteld. (*Applaus*)

De voorzitter: Bij de regeling van de werkzaamheden hebben we twee dingen afgesproken. We hebben afgesproken dat de voortgangsrapportage van de BAM wordt voortgezet, en dat we in overleg met de regering zullen bekijken hoe we de terugkoppeling van de DAM-werkgroepen zullen doen. Dat was onder meer een vraag van de heer Van Mechelen. De commissie heeft tijdens die regeling van de werkzaamheden heel duidelijk gezegd dat we de beide heel duidelijk gescheiden willen houden. Hoe dat nu precies in zijn werk zal gaan, zullen we voort bekijken, in overleg met de regering, waarna opnieuw kan worden gerapporteerd aan de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken.

De heer Vanvelthoven heeft het woord.

De heer Peter Vanvelthoven: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, een van de indieners van een motie heeft daarnet gezegd dat het parlement ter zake zijn rol moet kunnen spelen. Dat is natuurlijk niet de vraag. Dat spreekt vanzelf. Het parlement moet zijn rol kunnen spelen. De vraag die vandaag voorligt, is volgens mij: kan het parlement vandaag zijn rol spelen? Ik denk dat het parlement vandaag inderdaad zijn rol kan spelen. Mijnheer Vereeck, ik was in de vorige legislatuur ook niet aanwezig, maar ik hoor dat bij die voortgangsrapportage zeer grondig en zeer kritisch vragen kunnen worden gesteld, zowel aan de verantwoordelijken van de BAM als aan diegenen die politiek verantwoordelijk zijn. Die vragen kunnen worden gesteld, en er komt een antwoord op. Komt er geen antwoord op, dan oefent dit parlement druk uit om dat antwoord toch te krijgen. Het Rekenhof, als ons eigen hulpmiddel, volgt die zaken grondig. Het Rekenhof grijpt in als er documenten moeten worden opgevraagd die we in eerste instantie niet krijgen. Dan denk ik dat we hier een bijzonder middel hebben geschapen in dit dossier. Dat middel is al uitzonderlijk. Ik loop ook al even mee in de politiek. Ik heb dat eerlijk gezegd nog niet veel meegemaakt. Die mogelijkheid voor het parlement om dit te onderzoeken en om kritisch te bevragen, bestaat vandaag dus.

Daarnaast is er uiteraard nog de mogelijkheid tot interpellatie van de regering. U moet niet doen alsof dit parlement zonder onderzoekscommissie niets kan doen. Dat is een lachertje. De vraag is volgens mij: hebben we meer nodig dan de gebruikelijke middelen waarover een parlamentslid beschikt?

De heer Jan Penris: De vraag stellen is ze beantwoorden. Heeft dit parlement een bijkomend instrument nodig? Het antwoord is ja. De begeleidende commissie kon vragen stellen en wij konden antwoorden krijgen, maar we hebben dikwijls voor gesloten deuren gestaan. Een onderzoekscommissie staat nooit voor gesloten deuren, tenzij ze in de buurt van het strafonderzoek komt. We komen helemaal niet in die buurt. Voor mij moeten alle deuren wel opengaan. We hebben nu nood aan een sterker instrument dan dat uit het verleden, hoe goed die commissie ook haar werk heeft gedaan. We moeten durven zaken opvragen en ontvangen, we moeten durven zaken inzien die we in het verleden niet hebben kunnen opvragen en inzien. Daarvoor hebben we een onderzoekscommissie nodig. Wij vragen dat niet zomaar, hoor.

De heer Peter Vanvelthoven: Ik ben het ergens eens met de heer Penris. Als we documenten nodig hebben, als we voor gesloten deuren staan, dan moeten we als parlement op onze strepen staan. Maar een onderzoekscommissie is natuurlijk wel het uiterste middel van controle door het parlement. Een onderzoekscommissie is een onderzoeksrechter. Dat betekent dat dit parlement zich de macht van een onderzoeksrechter toe-eigent. Dat betekent dat we de noodzaak ondervinden om getuigen onder ede te horen, om huiszoekingen te bevelen en om getuigen met elkaar te confronteren. Ik ben er momenteel niet van overtuigd dat die noodzaak bestaat en dat we met de huidige middelen geen grondig onderzoek kunnen voeren. Ik pleit ervoor om vandaag geen onderzoekscommissie op te richten.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer Vanvelthoven, uw partij had grote vragen en uitte felle ergernis over het feit dat na tien jaar van studie een bouwaanvraag werd ingediend waarin – zoals achteraf bleek – geen oplossing stond voor een van de meest cruciale punten van het project, namelijk de aansluiting ter hoogte van het sportpaleis aan de Lange Wapperbrug. Ik vind dat een zo grove fout dat ik wil weten wat er echt gebeurd is en hoe dat komt. Ik denk, mijnheer Vanvelthoven, dat we dat echt niet te weten gaan komen door in een voortgangsrapportage nog eens de vragen te stellen waar we dan misschien antwoord op krijgen. Ik denk, samen met de heer Penris, dat dit parlement echt de waarheid moet achterhalen. Nog eens: we vragen dit vanuit een constructieve ingesteldheid. Laat ons dit geen twee keer doen. We hebben tien jaar gestudeerd en zo veel geld uitgegeven en er is nog geen oplossing. Vanuit een constructief idee denk ik echt wel dat we een onderzoekscommissie nodig hebben. Sta me toe te zeggen dat uw taal mij nu verbaast. Vóór het referendum was de ergernis in uw fractie over de onduidelijkheden toch wel heel groot.

De heer Ivan Sabbe: Ik ben ook verbaasd. Er zijn onderzoekscommissies geweest, zowel Vlaamse als federale, maar vooral federale. Vaak ging het daarbij om veel kleinere bedragen dan vandaag het geval is. Het ging om een fractie van deze bedragen. Wij hebben een verantwoordelijkheid tegenover de belastingbetaler. We moeten hem vrijwaren voor de gevolgen van de toestanden met en in de BAM, zeker betreffende de schadeclaims. We moeten anticiperen en uitzoeken wat we kunnen doen om dat te vermijden. Dat is noodzakelijk.

Ik heb hier de meerderheid horen spreken over evalueren te gepasten tijde en over iedereen zijn werk laten doen, maar louter informatief zou ik wel eens willen weten wanneer exact u denkt dat het noodzakelijk is om in te grijpen en welke timing er is. Ook de heer Gatz heeft het over evalueren en bekijken, maar ik kreeg graag ‘facts and figures’: wanneer zouden we dan overgaan tot een grondig onderzoek van wat zich daar heeft afgespeeld?

De heer Ludwig Caluwé: Ik kan de heer Sabbe eerlijk gezegd niet goed volgen. Ik zie echt niet goed in hoe een onderzoekscommissie schadeclaims zou kunnen vermijden. De beste manier om schadeclaims te krijgen, is nu een onderzoekscommissie oprichten en gedurende een jaar alles stilleggen, want dan zullen we inderdaad schadeclaims krijgen.

De heer Peter Vanvelthoven: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik denk dat onze eerste prioriteit vandaag het engagement van de regering moet zijn, en het staat iedereen vrij om de regering hierover te interpellieren. Vandaag een onderzoekscommissie oprichten, betekent inderdaad dat we interfereren in wat de regering probeert te doen, onder meer om inzake mogelijke schadeclaims de oplossingen te vinden die nodig zijn. Dat moet de prioriteit zijn, ook van dit parlement, als we het willen hebben over een goede aanpak van dit dossier met het oog op de toekomst.

De heer Dirk Peeters: Ik wil even ingaan op de schadeclaims die hier blijkbaar weer overal de kop opsteken. Ik kijk even terug op de vergaderingen van de ad-hoccommissie, waar ik aan Noriant en ook aan leden van de regering heb gevraagd vanwaar die kwakkels over schadeclaims – want dat zijn het – blijven komen. Er is geen antwoord op gekomen. In vroegere voortgangsrapportages ook niet. Nu zeggen dat een onderzoekscommissie schadeclaims in het leven zou roepen, dat is helemaal een bewijs uit het ongerijmde, dat kan niet.

Ik heb dezelfde vraag gesteld aan het Rekenhof, en de voorzitter heeft een kopie gekregen van het antwoord. Er zijn wat dat betreft geen afspraken tussen BAM en Noriant. Alles inzake de schadeclaims is een zaak voor de rechtbank. Ik vind het heel tendentius dat de heer Decaluwe daar nu al bedragen op plakt. Het lijkt wel of hij Noriant op ideeën wil brengen. Dit Vlaams Parlement moet ervoor zorgen dat de schadeclaims er niet komen en als ze toch komen, dat ze klein blijven. We moeten dat gerucht niet aanwakkeren.

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, ik denk dat ik redelijk goed geplaatst ben om te stellen dat de commissie Openbare Werken met betrekking tot de voortgangsrapportage haar opdracht uitstekend vervuld heeft. Mijnheer Vanvelthoven, ik vind toch wel dat het van enige decentie had getuigd indien de regering minstens de moeite had gedaan om tijdens dit debat in het parlement aanwezig te zijn. (*Applaus bij Open Vld, het Vlaams Belang, LDD en Groen!*)

De heer Peter Vanvelthoven: U hebt daar een punt. De beslissing om al dan niet een onderzoekscommissie op te richten is in principe een interne zaak van het parlement, maar ik denk dat het verstandig was geweest, gezien het feit dat de regering met de zeven werkgroepen het dossier naar zich toetrokken heeft, dat hier iemand van de regering was geweest.

Kort samengevat zijn wij van oordeel dat op dit ogenblik – maar dit sluit niets uit voor de toekomst – een onderzoekscommissie voorbarig is, dat in de commissie Openbare Werken werd beslist om de voortgangsrapportage voort te zetten en dat er een datum moet worden afgesproken zodat we ons parlementair controlerecht kunnen uitoefenen. Als op een bepaald ogenblik blijkt dat we vastzitten, dan zal de vraag naar een onderzoekscommissie ongetwijfeld terugkomen, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Van Mechelen, als u de aanwezigheid van een regeringslid aan het begin van het debat aan het parlement had voorgesteld, dan hadden wij natuurlijk aan het parlement kunnen vragen of er een vertegenwoordiger van de regering gevorderd diende te worden. Dat staat in het reglement. Ik heb die vraag echter niet gekregen.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de voorzitter, het is toch onze schuld niet dat de regering niet aanwezig is?

De voorzitter: Neen, dat zeg ik ook niet.

De heer Sven Gatz: Ik ben blij dat u dat niet zegt.

De voorzitter: Als de heer Van Mechelen die vraag in het begin had gesteld, dan had ik dat natuurlijk aan de plenaire vergadering voorgesteld.

■

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: Ik heb een mededeling voor de leden van het Uitgebreid Bureau. Wilt u zich na afloop van de plenaire vergadering nog even ter beschikking houden, want u wordt uitgenodigd voor een extra vergadering van het Uitgebreid Bureau. We moeten beslissen over de deelname van twee Vlaamse volksvertegenwoordigers aan de klimaatconferentie van de Verenigde Naties in Kopenhagen van 7 tot 18 december. U krijgt straks de nota die aan het Uitgebreid Bureau wordt voorgelegd.

■

MOTIE van de heer Dirk Peeters, mevrouw Mieke Vogels en de heren Filip Watteuw en Hermes Sanctorum tot uitoefening van het recht van onderzoek naar de werking van de nv van publiek recht BAM met betrekking tot de realisatie van het Masterplan Antwerpen en de daarin begrepen Oosterweelverbinding en de aansturing en opvolging ervan door de Vlaamse Regering
– 164 (2009-2010) – Nr. 1

MOTIE van de heren Filip Dewinter, Jan Penris en Wim Wienen tot uitoefening van het recht van onderzoek naar de werking van de nv van publiek recht BAM met betrekking tot de realisatie van het Masterplan Antwerpen in het algemeen en de daarin begrepen Oosterweelverbinding in het bijzonder en het toezicht en de aansturing ervan door de Vlaamse Regering
– 167 (2009-2010) – Nr. 1

MOTIE van de heren Lode Vereeck en Boudewijn Bouckaert, mevrouw Patricia De Waele, de heer Peter Reekmans, mevrouw Ulla Werbrouck en de heer Jurgen Verstrepen tot uitoefening van het recht van onderzoek met betrekking tot de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (BAM)
– 168 (2009-2010) – Nr. 1

Bespreking (*Voortzetting*)

De voorzitter: De heer De Wever heeft het woord.

De heer Bart De Wever: Mijnheer de voorzitter, collega's, er is al heel wat gezegd. Ik sluit me grotendeels aan bij de woorden van de meerderheid, maar ook van de Open Vld. Ik ga de argumenten niet meer herhalen. Ik wil wel ingaan op de paradox tussen enerzijds het niet verlenen van steun door mijn partij aan de vraag tot een onderzoekscommissie en anderzijds de citaten die hier gretig zijn voorgelezen, onder meer over de stroper die boswachter is geworden, en die de afgelopen jaren geregeld zijn ongenoegen heeft geuit over blokkages in de parlementaire controle, het niet krijgen van antwoorden en het niet ter beschikking stellen van documenten.

Dat is inderdaad een paradox, maar het is wel zo dat het niet aflatende werk van de afgelopen jaren heeft geloond. Men heeft al strijd moeten leveren in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie om het decreet op de grote infrastructuurwerken te laten toepassen. Het strekt de voorzitter van dit parlement tot eer dat hij die strijd is aangegaan. De heer Gatz heeft de andere collega's die die strijd hebben gesteund, al vermeld.

Het opstarten van de parlementaire controle is zeker niet zonder slag of stoot gebeurd, maar het is gelukt. Medio maart 2005 is de beslissing genomen dat er op structurele basis controles zouden komen en dat er op een vast tijdstip moest worden gerapporteerd. In het debat van vandaag lijkt het nu alsof het net door die voortgangsrapportages niet is kunnen doorgaan. Het tegendeel is natuurlijk waar. Het ene heeft met het andere niets te maken.

Die rapportages gebeurden enerzijds door de voogdijministers van BAM en anderzijds door de top van BAM zelf. De bedoeling was dat dit, naar Nederlands model, een klaar beeld zou geven van dit grote infrastructuurproject. Als het er vandaag niet gekomen is, heeft dat niets te maken met die rapportages, maar met het feit dat de grote politieke consensus rond het masterplan verloren is gegaan. Dat weten we allemaal. Daar hoeven we echt geen onderzoekscommissie voor te hebben. We hoeven de schuld ook niet bij onze ingenieurs te leggen. Ik zeg niet dat alles perfect was, verre van, maar de essentie ligt erin dat we het gaandeweg niet meer eens waren over wat er moest gebeuren.

Naast de controle via de voortgangsrapportages moet ook worden aangestipt dat de commissie ook het Rekenhof bijzonder intensief heeft ingeschakeld. Vanaf juni 2005 tot het einde van de vorige legislatuur zijn er op die manier twaalf rapportages georganiseerd, telkens volgens een vast stramien, dat trouwens is gesuggereerd door het Rekenhof zelf.

BAM leverde vooraf een rapport af, en ook het Rekenhof bezorgde vooraf zijn bevindingen aan het parlement. Tijdens de rapportage zelf kregen de leden van de commissie een presentatie van BAM en van het Rekenhof, een vragenronde en een discussie met BAM en met de aanwezige leden van de regering.

Als u de moeite doet om al die verslagen te lezen, het zogenaamde stuk 268 van de vorige legislatuur, dan zult u zien dat daar heel wat in zit, en vooral dat er ook heel wat bij zit. Er zijn heel wat bijlagen toegevoegd met informatie die in het begin misschien niet werd verstrekt. De deuren die gesloten bleven, zijn in de vorige legislatuur dus al ingebeukt.

Zij die willen onderzoeken, moeten mij eens zeggen welk document ze nu precies willen zien dat daar niet in terug te vinden is. Om welk document gaat het? Welk contract zou u willen zien? Ik neem aan dat u een welgevormd idee hebt over wat dat allemaal moet zijn, mijnheer Watteeuw. Ik heb hier gehoord dat er deuren gesloten gebleven zijn, dat er schimmige constructies zouden zijn. Ik lees dat allemaal niet in deze moties. Kijk eens naar stuk 268 en lees alle bijlagen. U zult misschien schrikken van wat er in de vorige legislatuur allemaal uit de brand is geslept door het nuttige werk van de collega's, ook uit de Groen!-fractie. De heer Rudi Daems verdient daar alle lof en eer voor.

Dat heeft volharding gevraagd en veel frustratie meegebracht. Die frustratie is geuit en dat kan hier inderdaad worden geciteerd. Maar de bijlagen werden dikker en dikker. U kunt daarin de verschillende deelcontracten vinden van TV SAM, van Deloitte en van Stibbe. Het was in het begin heel moeilijk om voor het communicatieluis het contract te krijgen. Toen bleek dat er geen was. Daarom was het waarschijnlijk zo moeilijk.

Het is ook niet dat dat allemaal zonder gevolg is gebleven. De man die was geëngageerd als onderaannemer van TV SAM voor de communicatie en op wie heel veel kritiek kwam, heeft er als gevolg van de parlementaire controle op gegeven moment de brui aan gegeven. Ik wil de polemieken niet heropstarten. Ik wil enkel aantonen dat het geen steriele oefening was. Er zijn weldegelijk dingen boven gespit. Ongeveer alles is boven gespit en er zijn ook gevolgen aan gegeven.

Er zijn door de voortgangsrapportage ook serieuze wijzigingen gekomen in het masterplan. Er zijn verbeteringen aangebracht in de plannen, al was het plan op het einde niet af. Dat geef ik grif toe, maar dat heeft niets te maken met malversaties, criminele intenties, gesjoemel of schimmige constructies. Alles behalve dat.

De rapportages hebben de commissie een globaal plaatje gegeven van het masterplan en een stand van zaken op alle terreinen: de wegeninfrastructuur, openbaar vervoer, de waterwegen en ga maar door. Buiten dat werd er ook een actualisering van de timing en de planning gegeven en van de financiering van het masterplan in al zijn facetten. Ook de financiële manager was steeds aanwezig om tekst en uitleg te geven bij alle ontwikkelingen. Dat waren de vaste onderdelen van die rapportage, inclusief een overzicht van de gemaakte kosten.

Er wordt hier gevraagd waar al dat geld naartoe is. Wel, u kunt dat lezen tot in het kleinste detail. U kunt zeggen dat die euro's niet goed zijn besteed, en dat het geen goed bestuur was. Daar zouden we het misschien nog eens over kunnen hebben, maar daarvoor heb je geen onderzoekscommissie nodig. Daarvoor is dat instrument zeker niet in het leven geroepen.

Ook via het Rekenhof waren en zijn er nog altijd heel veel mogelijkheden. Wie er graag op de koffie gaat, kan dat doen. Er zijn collega's die dat gedaan hebben in de vorige legislatuur om ook daar heel wat stukken in te zien. Er is de briefwisseling tussen de Europese instanties en de Vlaamse Regering. Er is de Horvatstudie, die weldegelijk op een gegeven moment een tunnelalternatief heeft onderzocht. Wat ermee gebeurd is, is een andere vraag, maar zeg niet dat het nooit bekeken is. U kunt het er allemaal inkijken. Het is opgevraagd en voor een groot deel zelfs overgemaakt aan de commissieleden.

Het Rekenhof heeft trouwens over de jaren heen de methodiek van de rapportage verfijnd en elke keer aanbevelingen geformuleerd ten behoeve van het parlement, voor wie ze nog wil lezen. Op tijd en stond werden die aanbevelingen ook bijgesteld en verder opgelijst. Ook het ontwerp van kaderovereenkomst tussen BAM en de Vlaamse Regering is zeer uitvoerig doorgelicht tot in de kleinste details en besproken in die commissie.

De moeilijkheden bij de knoop aan het Sportpaleis zijn in de commissie jaren geleden al aangekaart en aangetoond. U kunt zeggen dat BAM dat nooit heeft willen erkennen. Ook de Vlaamse Regering is daarvoor veel te lang blind gebleven. Uiteindelijk is dit een fout. Maar hebben we een onderzoekscommissie nodig om het daarover eens te worden? De bouwheer erkent het zelf. Ik vraag me af of je werkelijk gerechtelijke bevoegdheid nodig hebt om die dingen vast te stellen.

Ook de sage van de Kwaliteitskamer en de toewijzing aan slechts één team dat in de running bleef, met name Noriant, is uitgebreid onderzocht. Het Rekenhof heeft naar aanleiding van een actualiteitsdebat in de plenaire vergadering de taak gekregen om een procesaudit over die besluitvorming te maken, over de toewijzing van het project van de Lange Wapper. Tijdens de zevende voortgangsrapportage is dit een zeer zwaar en heikel discussiepunt geweest. Dat is allemaal bekeken en tegen de lamp gehouden.

Deze gestructureerde rapportages zijn belangrijk geweest. Voor wie de moeite wil doen om het te lezen, hebben ze heel veel vragen beantwoord. Ze hebben alle stukken boven gespit. Anders moet u maar zeggen welk stuk u graag wilt zien. Ze hebben ook nogal wat weerklank gekregen in de pers. Ze hebben wellicht bijgedragen tot het grote maatschappelijke debat dat we gekend hebben en de grote betrokkenheid in het parlement, die er zeker niet altijd is geweest bij iedereen.

Ik denk dus dat diegene die vandaag beweert – en dat is ook gebeurd – dat het parlement het dossier niet heeft opgevolgd of dat er belangrijke aspecten verborgen zijn gebleven, al dan niet met kwade intenties, zich deerlijk vergist. Er was en is pakken informatie beschikbaar, met inbegrip van de notulen van de raad van bestuur van de BAM, alle deelcontracten met TV SAM, alle erelonen. Wie over dat laatste vragen heeft, kan terecht op het Rekenhof, ze liggen daar ter inzage. Veel collega's hebben die allemaal doorgenomen.

Als fracties vandaag pleiten voor een onderzoekscommissie, dan vergeten ze dat er één dossier is waarin dit parlement in de vorige legislatuur zijn tanden heeft gezet, en dat dossier is dat van het Antwerpse Masterplan. De Commissie voor Openbare Werken heeft onlangs beslist om op de ingeslagen weg voort te gaan en de structurele rapportages te blijven opvolgen. De voorzitter van die commissie ken ik goed en ik denk dat hij dat dossier bijzonder kritisch zal blijven opvolgen. Ik kan dus zoals anderen hier zeggen dat een onderzoekscommissie ten minste zeer voorbarig is.

De oppositie toonde goede wil. Maar het maakt me toch wat achterdochtig als de oppositie voorstelt om te schorsen omdat de meerderheid moet overleggen. Als het er zo dik opligt, dan word ik achterdochtig. Ik zal me voorzichtig uitdrukken. Wij vrezen of zijn bezorgd dat een onderzoekscommissie zal leiden tot een grote afrekening: dat ze de BAM zal neersabelen en het politiek falen ten dele op de BAM zal afwentelen. Ik heb het daar op menselijk vlak moeilijk mee.

Ik lees de moties. Ze zijn serener dan wat ik had verwacht en ze zijn veel serener dan wat sommige indieners al in de media hebben verklaard. Er zijn al beschuldigingen waarin wordt gesteld dat men tot op en over de rand van strafrechtelijke feiten zou zijn gegaan. Ik laat ze graag voor rekening van diegenen die dat hebben gezegd. Ik heb alleszins tevreden dat ik dat niet in die moties lees. Maar dat heeft me zeker niet gerustgesteld om me te laten zeggen dat we met een grote consensus alles aan een onderzoekscommissie moeten voorleggen.

Zo'n onderzoekscommissie is niet nodig. En ze zou tot een ontsporing leiden, tot een politieke kloppartij die de oppositie interessant vindt en – men kan de oppositie dat niet

verwijten – die men na de volksraadpleging nog wat wil voortzetten. Hoe men dan in zo'n klimaat levensbelangrijke beslissingen moet nemen over de Antwerpse mobiliteit, is een raadsel. Ik denk dat onze verantwoordelijkheden ter zake iets groter zijn dan het spelen van een groot politiek spel.

Dat neemt niet weg dat wat ons betreft alle mogelijke vragen die nog overblijven, gesteld mogen worden. Als u alle documenten hebt doorgenomen, zijn we wellicht Kerstmis voorbij. Als u dan nog vragen hebt, zullen wij u niet tegenhouden. En als u werkelijk zaken bovenhaalt zoals verborgen documenten of gerede verdenkingen van zaken die echt niet door de beugel kunnen, dan kunnen we uiteraard nog bekijken of er een zwaarder parlementair middel nodig is dan wat we tot vandaag hebben gebruikt.

De heer Marcus Vanden Bussche: Ik heb de heer De Wever goed beluisterd. Het is duidelijk dat 45 miljoen euro in het water is gevallen. Misschien kunt u de nieuwe parlementsleden eens uitleggen hoe dat is gebeurd. Hij verwijst naar die dikke rapporten, in de hoop dat we die toch niet zullen lezen. Misschien zou het getuigen van goed bestuur als u de jongere collega's zou willen inlichten.

De heer Bart De Wever: Ik heb daar geen enkele moeite mee.

De heer Filip Watteuw: Onze fractie heeft geen zware verklaringen afgelegd. We hebben niet gesproken over schimmige constructies.

De heer Bart De Wever: Ik heb het over de vrouw die vlak achter u zit.

De heer Filip Watteuw: Ik denk dat u haar verkeerd hebt begrepen.

De heer Bart De Wever: Dat gebeurt wel meer. Een misverstand is snel gebeurd.

De heer Filip Watteuw: De vraag is wiens verantwoordelijkheid dat is. Wij hebben niet gezegd dat er strafrechtelijke feiten zijn gepleegd. Men kan evenwel niet ontkennen dat het hele BAM-verhaal een fiasco is. Dat hebben we gesteld. Er zijn veel zaken misgelopen, en ik denk dat het belangrijk is dat het parlement eens onderzoekt wat er is gebeurd. Onze motie bevat een aantal punten waarover naar ons gevoel onderzoek nodig is. Die motie doet meer dan vragen oproepen en interpellieren. Blijkbaar wil men dat niet. De regering start werkgroepen op, maar het parlement neemt jammer genoeg zijn verantwoordelijkheden niet op.

De heer Bart De Wever: Daar ben ik het helemaal niet mee eens. Het parlement heeft tot in het uiterste zijn verantwoordelijkheid genomen, soms – wat zeg ik, voortdurend – tegen de regering in. Men heeft alle deuren ingebeukt, alle stukken liggen bloot, alle vragen kunnen worden gesteld. Een onderzoekscommissie dient niet om parlementair werk te doen, maar om zware vermoedens van malversaties te onderzoeken.

De heer Filip Watteuw: Wij waren bereid om een basis te zoeken waarop we konden samenwerken. U wilt dat blijkbaar niet.

De heer Ivan Sabbe: Mijnheer De Wever, ik denk dat er absoluut iets moet gebeuren. Voor het Vlaams Huis in New York ging het over een paar honderdduizend euro. Men heeft onmiddellijk maatregelen getroffen en de directeur verwijderd. Men heeft alles gedaan wat moest om de scheefgetrokken situatie recht te trekken. Het ging niet eens over 1 miljoen euro.

We weten allemaal dat de financiële consequenties hier veel groter zijn. Ik vraag me dan af wat men gaat doen. Men zegt: laat de Vlaamse Regering doen en ze zal doen wat ze moet doen. Maar wat gaat ze doen? Wat zal de stok achter de deur zijn als er geen onderzoekscommissie komt? Hoe zal men zorgen dat het huiswerk, dat nul op tien was, wordt gecorrigeerd, dat het in handen wordt genomen en dat daadkrachtige maatregelen worden genomen?

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Hier worden allerlei zaken in het halfroond gegooid: dat er malversaties zouden zijn geweest, dat er aanwijzingen in die zin zouden zijn. Ik denk dat die er momenteel niet zijn, dat er geen reden is om daarover een onderzoekscommissie op te richten.

Er is ook de opmerking van de heer Vanden Bussche dat er 45 miljoen euro is besteed en dat hij daar meer informatie over wil. Die informatie is beschikbaar, daar moeten we geen onderzoekscommissie voor oprichten. De manier waarop we al bijna twee uur bezig zijn, dat is terugblikken. Het parlement zou beter vooruitblikken. De problemen in Antwerpen en in de ruime omgeving blijven onopgelost.

Ik vraag aan de Vlaamse Regering om werk te maken van Duurzame Antwerpse Mobiliteit, van de plannen die er nu zijn. Het parlement moet proberen de huidige problemen op te lossen.

De heer Jan Penris: Ik geef de heer Dehandschutter volledig gelijk. We moeten inderdaad vooruitkijken, zeker in een dossier als dit, als we het goede voornemen hebben gemaakt om de fouten uit het verleden niet meer te maken. Laten we eerlijk zijn, in dit dossier zijn fouten gemaakt. Ik heb het niet over malversaties of strafrechtelijk vervolgbare daden. Ik spreek over domigheden, het niet inschatten van sommige risico's.

Ik wil daar als volksvertegenwoordiger lering uit trekken. Het beste instrument dat mij daarvoor ter beschikking staat, is dat van de parlementaire onderzoekscommissie. Anderen delen die mening niet. De breuk tussen gelovers en niet-gelovers in deze zaak loopt over degenen die wel in de raad van bestuur hebben gezeten en degenen die daar niet, of niet meer, in zitten. Dat maakt vandaag heel veel duidelijk. Jammer genoeg. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Peter Reekmans: Mijnheer Dehandschutter, ik hoor dat er zich geen feiten hebben voorgedaan. Hoe verklaart u dat twee regeringscommissarissen er niet in slagen onterechte bonussen tegen te houden? En dat pas na subtiele druk van de regering de bonussen iets naar omlaag zijn gehaald? Een BAM-constructie die er niet in slaagt het werk dat ze moest doen af te maken, gaat drie toplui belonen. Ik heb nog in geen enkel Vlaams bedrijf gezien dat toplui worden beloond om geen resultaat te boeken. Dat wordt hier onder de mat geveegd.

Ik pas voor de nieuwe cultuur die we in dit parlement toelaten. Ik wil niet dat agentschappen die worden gefinancierd met Vlaams belastingsgeld, zomaar bonussen kunnen uitdelen zonder de raad van bestuur zelfs maar te raadplegen. Dan durft men zeggen dat alle vragen zijn beantwoord, dat er geen onderzoekscommissie nodig is. Als we vermoedens hebben, moeten we ze maar uiten. En dan kunnen we vragen stellen.

Mijnheer Decaluwe, u zou dat geld terugvorderen. Welk initiatief hebt u al genomen om die bonussen terug te vorderen? Ik heb nog niets gezien.

De heer Carl Decaluwe: Ik heb een vraag om uitleg gesteld over dit probleem. Ik wacht op de discussie in de commissie na het herfstreces.

De heer Bart De Wever: Mijnheer Reekmans, het is goed dat u zich daarover opwindt, zoals over andere zaken.

De heer Peter Reekmans: Over verspilling van belastingsgeld wind ik me inderdaad op.

De heer Bart De Wever: Niets belet u om daar als parlementslid uw tanden in te zetten. Er is niets abnormaals gebeurd, er is niets strafrechtelijk fout gebeurd. Men kan zich wel afvragen of het een goede beslissing is om die bonussen uit te keren. U beschikt als parlementslid over alle instrumenten om dat na te gaan of om dat terug te vorderen. U zegt dat er al leden van de meerderheid zijn die uitspraken in die zin hebben gedaan. Dat is het parlementair werk dat hier al jaren over de BAM is gebeurd. Ik zoek nog altijd naar de eerste reden om te zeggen dat we een stap verder moeten gaan en een strafrechtelijke arbitrage naar ons moeten toe

trekken. Ik hoor dat niet. Ik neem ter harte wat de heer Penris, die het dossier heel goed kent, heeft gezegd. Alleen volg ik hem op dat laatste punt niet.

Ik zie niet wat die onderzoekscommissie ons inzake parlementaire bevoegdheden kan toevoegen, bovenop de bevoegdheden die we al hebben en die we hebben gebruikt in dit dossier.

Mijnheer Vanden Bussche, als u zegt dat u geen zin hebt om al die dikke rapporten te lezen, dan wil ik die gerust samenvatten. Vijftien minuten zullen echter niet volstaan. Er is geen geheim. Het is heel transparant waar het geld van de BAM vandaan komt en waar het naartoe gaat. Dat geld is gegaan naar studiewerk en naar werken die in uitvoering zijn. Het masterplan bestaat immers niet alleen uit de Lange Wapper maar uit een geheel van zestien projecten die financieel en verkeerstechnisch een geheel vormen. Een deel daarvan is in uitvoering.

Ik geef toe dat er hallucinante bedragen zijn uitgegeven. Het gaat echter ook over een hallucinant bouwwerk. Een dergelijke constructie, een dergelijk bouwwerk is de afgelopen tien jaar in Europa niet gerealiseerd. De vraag is nu of het in Antwerpen gerealiseerd zal worden. Dat zal de besluitvorming binnen de Vlaamse Regering tijdens de komende maanden uitmaken.

De bedragen van het studiewerk zijn, berekend in percentages ten opzichte van de totaalkost van het project, helemaal niet abnormaal. Zij staan in zeer normale verhouding tot de totale kost. Wanneer we de bedragen nominaal zien, zijn die natuurlijk gigantisch.

Indien het zo zou uitdraaien dat er uiteindelijk niets wordt gerealiseerd of dat het masterplan in elkaar stort, dan kunnen we enkel vaststellen dat Vlaanderen op dat punt heel slecht is bestuurd. We hebben echter geen onderzoekscommissie nodig om dat vast te stellen of om de politieke schuld te verdelen. Wanneer we die daar toch voor oprichten, dan zal die commissie een instrument zijn van de politieke kloppartij waar sommigen heel veel zin in hebben. Ik kan dat begrijpen van een oppositielid maar hul u dan niet in schaapsvacht.

Mijnheer Watteeuw, dat onderzoek is hier de afgelopen jaren echt wel gevoerd, onder anderen door de heer Daems, die daarvoor alle lof verdient en vandaag spijtig genoeg niet meer in dit parlement zetelt. Hij zou dat grotendeels kunnen bevestigen. *(Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels)*

Dat moet u hem zeker vragen en doe hem dan ook mijn hartelijkste groeten. Zeg ook dat ik hem heb geloofd en geprezen dat het niet mooi meer was.

Ik denk dat alle mogelijke vragen die er nog zijn, gesteld moeten worden. We hebben daar ook de instrumenten voor. Ik verdedig geen zaken die onverdedigbaar zijn. Ik zeg alleen dat we alle mogelijkheden en instrumenten waarover we beschikken, moeten gebruiken. Er is meer dan genoeg materiaal verzameld om conclusies te trekken. Daar heb ik echt geen onderzoekscommissie voor nodig.

Het moment dat het dossier zijn beslag kent, is het moment waarop men eens in de achteruitkijkspiegel moet kijken en conclusies moet trekken over de wijze waarop wij grote infrastructuurwerken in Vlaanderen nog kunnen realiseren. Ik ben daar heel bezorgd over. De vraag is ook of we dat überhaupt nog kunnen en hoe we dat dan best kunnen doen. Ik zie de meerwaarde van een onderzoekscommissie vandaag niet in. *(Applaus bij N-VA)*

De voorzitter: De bespreking is gesloten.

■

MOTIE van de heer Dirk Peeters, mevrouw Mieke Vogels en de heren Filip Watteeuw en Hermes Sanctorum tot uitoefening van het recht van onderzoek naar de werking van de nv van publiek recht BAM met betrekking tot de realisatie van het Masterplan Antwerpen en de daarin begrepen Oosterweelverbinding en de aansturing en opvolging ervan door de Vlaamse Regering
– 164 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie tot uitoefening van het recht van onderzoek.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
30 leden hebben ja geantwoord;
81 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

MOTIE van de heren Filip Dewinter, Jan Penris en Wim Wienen tot uitoefening van het recht van onderzoek naar de werking van de nv van publiek recht BAM met betrekking tot de realisatie van het Masterplan Antwerpen in het algemeen en de daarin begrepen Oosterweelverbinding in het bijzonder en het toezicht en de aansturing ervan door de Vlaamse Regering.
– 167 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie tot uitoefening van het recht van onderzoek.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
25 leden hebben ja geantwoord;
81 leden hebben neen geantwoord;
6 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

**MOTIE van de heren Lode Vereeck en Boudewijn Bouckaert, mevrouw Patricia De Waele, de heer Peter Reekmans, mevrouw Ulla Werbrouck en de heer Jurgen Verstrepen tot uitoefening van het recht van onderzoek met betrekking tot de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (BAM)
– 168 (2009-2010) – Nr. 1**

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie tot uitoefening van het recht van onderzoek.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
25 leden hebben ja geantwoord;
81 leden hebben neen geantwoord;
6 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

**MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Patricia De Waele en de heer Peter Reekmans tot besluit van de op 15 oktober 2009 door de heer Peter Reekmans in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over onregelmatigheden bij de erkende kredietmaatschappijen
– 176 (2009-2010) – Nr. 1**

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Collega's, ik wil toch even uw aandacht vragen voor de voorliggende motie. Mijnheer De Wever, ik vind me op als belastingsgeld verspild wordt, enorm zelfs. Ik hoop dat ik dat blijf doen zolang ik in het parlement mag zitten. Ik hoop dat de jaren dat ik hier zit me niet laks en onverschillig maken voor die problemen.

Ik hoor de collega van sp.a daarnet graag vertellen dat dit parlement op zijn strepen moet staan als de deur dicht is en we documenten willen. Het verbaast me dan ook zeer dat het een sp.a-minister was die in de media de vlucht vooruit nam. Het is blijkbaar de nieuwe mode geworden dat de ministers de beleidsnota's eerst in de media brengen vooraleer ermee naar de commissies te komen. Parlementsleden mogen zelfs nog geen vragen indienen omdat ze betrekking zouden kunnen hebben op de beleidsnota's die onderweg zijn.

Bij de installatie van de commissie Wonen werd gevraagd om de inspectieverslagen met betrekking tot 30 van de 39 geïnspecteerde instellingen ter beschikking te stellen. Tijdens mijn interpellatie in de commissie heb ik de plaatsvervangende minister Lieten de vraag gesteld om die verslagen ook effectief ter beschikking te stellen.

Waar beriep de minister zich oorspronkelijk op om die verslagen niet ter beschikking te stellen? Zij deed dat om redenen die betrekking hadden op de privacy en om financiële redenen. Als deze verslagen naar boven zouden komen, zou de Vlaamse Regering blijkbaar kunnen worden vervolgd en daar financieel de dupe van kunnen worden.

Als ik in de plenaire zitting hoor wat ik ook in de commissies heb gehoord, dat de heer Decaluwe zegt dat hij door zijn telefoontjes en zijn relaties al 20 van de 39 inspectieverslagen in zijn bezit heeft, dan vind ik dat dat kan tellen voor een eerste ondervoorzitter van dit parlement. Zeker als zijn collega's-parlementsleden in de commissie inzage hebben gevraagd in de inspectieverslagen, waarvan de minister zegt dat er in 30 van de 39 geïnspecteerde instellingen van de erkende kredietmaatschappijen (EKM's) zware inbreuken gebeurd zijn.

Dan zie ik de motie van de meerderheid voorliggen, die eigenlijk stelt dat de sector zelf de inbreuken met de minister moet aanpakken en vaststellen. Collega's van de meerderheid die die motie hebben ingediend, we zullen misschien eens beginnen met te onderzoeken wat er verkeerd is gelopen want buiten wat er in de krant stond, weet niemand, buiten bepaalde bevoorrechte collega's, die blijkbaar goede contacten hebben en een handig telefoonboekje, wat in die inspectieverslagen staat. Dan pas kun je volgens mij hervormen.

Ik heb mij dan ook in een brief aan de voorzitter beroepen op artikel 87quater, want dit reglement is in april 2009 aangepast, waardoor de Vlaamse Regering, gelet op de geheimhoudingsplicht, gemakkelijker stukken aan het Vlaams Parlement zou kunnen overmaken. In de motie van mevrouw De Waele en mezelf wordt ook gesuggereerd om de namen door te geven. Niets belet de minister nog om die inspectieverslagen ter beschikking te stellen, zodat dit parlement eindelijk weet wat in 30 van de 39 EKM's gebeurt. Als de woorden die de minister-president graag gebruikt – je moet niet geloven wat in de krant staat – waar zijn, wel, dat de regering de commissieleden dan ook toelaat om het zelf te gaan onderzoeken zodat ze het niet uit de krant moeten vernemen.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

51 leden hebben ja geantwoord;

64 leden hebben neen geantwoord;

1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik heb mij onthouden omdat ik een stemafpraak heb met de heer Durnez.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Michèle Hostekint en Veerle Heeren, de heer Marc Hendrickx, mevrouw Liesbeth Homans en de heer Bart Martens tot besluit van de op 15 oktober 2009 door de heer Peter Reekmans in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over onregelmatigheden bij de erkende kredietmaatschappijen – 166 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

63 leden hebben ja geantwoord;

53 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Peter Reekmans en Hermes Sanctorum tot besluit van de op 15 oktober 2009 door de heer Peter Reekmans in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het beleid van netbeheerders inzake distributienettarieven – 177 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Mijnheer de voorzitter, ik weet dat het laat is en dat de aandacht aan het verslappen is, maar ik zou toch even willen toelichten waarover deze motie gaat.

De transparantie in de distributie van elektriciteit en gas is zoek. Daarvan de getuigen de onverklaarbare verschillen in de distributienettarieven tussen de energie-intercommunales.

Het wordt natuurlijk nog complexer met een speler als Electrabel, die niet enkel als leverancier en producent optreedt. Electrabel is als aandeelhouder van de gemengde intercommunales ook bij de distributie betrokken. Dit betekent dat Electrabel een zeer dubieuze rol kan spelen. Ik ben niet de enige die dit denkt. Zo lang Electrabel een rol in de distributie kan spelen, kunnen de groene-energieproducenten, bijvoorbeeld, natuurlijk een nadeel ondervinden.

Deze met redenen omklede motie vormt dan ook een oproep aan de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering moet actie ondernemen en een eengemaakt nutsbedrijf oprichten. Electrabel moet hieruit verdwijnen. Ik weet dat het voornemen bestaat om Electrabel tegen 2018 uit de intercommunales te halen. Dit kan echter veel vroeger. Dat zou trouwens tegen 2012 moeten gebeuren. Dan zullen de gemeentelijke afvaardigingen in de comités en in de raden van bestuur worden vernieuwd.

Dit zou ertoe kunnen leiden dat de Vlaamse Regering mee aan de onderhandelingstafel kan plaatsnemen. Gezien het gebrek aan betrokkenheid bij de onderhandelingen tussen de federale regering en Electrabel lijkt dit me een belangrijk aandachtspunt.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer de voorzitter, tijdens de verkiezingscampagne hebben we de N-VA horen verklaren voorstander te zijn van de oprichting van een Vlaams energiebedrijf. Dit is trouwens ook in het Vlaams regeerakkoord opgenomen. Sinds de verkiezingen hebben we hier echter niet veel meer over gehoord. Er is nog geen concrete invulling. *(Opmerkingen)*

Ik heb nog niet veel over initiatieven gehoord. We weten niet wat dat energiebedrijf zou moeten doen. Als oppositiepartij wil LDD helpen. Een gedeelte van dit energiebedrijf zou immers voor de distributie kunnen instaan.

Momenteel zijn er twee koepels, namelijk Infrac, dat al aan schaalvergroting doet, en Eandis, waar Electrabel in participeert. Dit laatste kan de leden van de N-VA niet slecht in de oren klinken.

In het federale parlement gaan stemmen op om Electrabel te laten betalen. Ik merk trouwens dat bepaalde partijen in het federale parlement en in het Vlaams Parlement een ander petje op hebben. In principe moet Electrabel pas in 2018 uit Eandis stappen. Zoals de heer Sanctorum al heeft verklaard, kunnen we dit versnellen. Misschien moeten we de federale regering vragen dit tijdens de onderhandelingen met Eandis ter sprake te brengen.

LDD is niet bereid voor die aandelen van Eandis te betalen. Indien dit echter deel van het onderhandelingspakket zou uitmaken, zouden we hier effectief een voordeel uit kunnen halen. Dit zou een schaalvergroting van Infrac en van Eandis niet in de weg staan.

Electrabel heeft niet enkel een monopolie op de productiekosten in dit land. De distributiekosten, die toch 30 percent van de elektriciteitsfactuur uitmaken, leveren Electrabel ernstige winsten op. We kunnen dit geld beter besteden om de bevolking een eengemaakt distributietarief te bieden.

De verschillen in de distributiekosten bedragen momenteel ongeveer 70 euro. Ik heb vandaag toevallig de goednieuwsshow van de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) gezien. Volgens de VREG is kiezen voordelig. Er zijn immers verschillen in de productiekosten. Uit vergelijkingen blijkt dat die verschillen op de productiekosten ongeveer 119 euro kunnen bedragen. Op de distributiekosten kunnen de verschillen 70 euro bedragen. Jammer genoeg kan de bevolking niet kiezen.

We roepen iedereen dan ook op om deze met redenen omklede motie goed te keuren en uit te voeren. We moeten een Vlaams distributienetwerkbeheerder oprichten. Die netwerkbeheerder moet een onderdeel van het tot op heden leeg gebleven Vlaams energiebedrijf worden.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik ben nieuw in dit parlement, maar ik ben erg teleurgesteld over de manier waarop men luistert naar collega's. *(Rumoer)*

Ofwel zit men in het Koffiehuis, ofwel bereidt men de gemeenteraad voor, ofwel zit men te praten wanneer collega's aan het woord zijn. Ik zeg dit niet omdat het een collega van mijn fractie is, want ik stel dat gebrek aan luisterbereidheid ook vast bij andere collega's. Ik betreur dit en ik vind het jammer.

De voorzitter: Mevrouw De Waele, ik onderschrijf uw analyse. Er zijn inderdaad een aantal leden die wel naar elkaar luisteren, maar er zijn inderdaad een aantal anderen die te pas en te onpas beginnen te praten wanneer iemand aan het woord is. Als voorzitter van dit parlement betreur ik dat ten zeerste.

Ik ken buitenlandse parlementen waar men zeer gedisciplineerd aan de plenaire zitting deelneemt. Als men wilt bellen, dan doet men dat buiten.

Ik doe nog eens een oproep dat wie vindt dat hij in het Koffiehuis moet zijn, daar ook naartoe gaat. Maar een aantal leden hebben een zeer goede voorbeeldfunctie.

Begin van de stemming.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

32 leden hebben ja geantwoord;

62 leden hebben neen geantwoord;

21 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jan Penris, mevrouw Marleen Van den Eynde en de heren Wim Wienen en Chris Janssens tot besluit van de op 15 oktober 2009 door de heer Peter Reekmans in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het beleid van netbeheerders inzake distributienettarieven – 165 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

25 leden hebben ja geantwoord;

89 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Matthias Diependaele, mevrouw Helga Stevens, de heren Koen Van den Heuvel, Jan Laurys en Bart Van Malderen en mevrouw Güler Turan tot besluit van de op 22 oktober 2009 door de heer Bart Van Malderen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de hervorming van de banenplannen door federaal minister van Werk Joëlle Milquet en de opvolging van het belangenconflict van het Vlaams Parlement tegen de afschaffing van doelgroepenmaatregelen – 206 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer de voorzitter, deze motie gaat over het banenplan van federaal minister Milquet dat ze heeft aangekondigd in het kader van de begrotingsbesprekingen op federaal niveau. Het banenplan is gericht op jongerenwerkloosheid. Ik ben ervan overtuigd dat niemand er iets tegen heeft dat jongerenwerkloosheid wordt aangepakt. Elke werkloze is er één te veel.

Het probleem met het aangekondigde banenplan van minister Milquet is dat de RSZ-verminderingen die op dit moment bestaan voor oudere werknemers, zouden worden afgeschaft of verminderd. Laat nu net de tewerkstelling van oudere werknemers in Vlaanderen hét probleem zijn.

Er is een studie van professor Sels die zegt dat oudere werknemers tot 11 percent duurder zouden worden. Men kan zich voorstellen dat dit een ramp is voor de Vlaamse arbeidsmarkt.

Het gaat hier duidelijk over een verdoken transfer. Het klassieke verhaal is dat er één Belgische pil wordt gegeven voor twee verschillende ziektes, waar uiteindelijk niemand beter van wordt. Hier gaat het om één pil die wordt gegeven, waar Wallonië en Brussel wel beter van worden, maar waar Vlaanderen absoluut zieker van wordt.

Minister Milquet heeft hiermee overduidelijk bewezen dat de regionalisering van het arbeidsmarktbeleid of het doelgroepenbeleid – wat ook door de sociale partners werd gevraagd – meer dan nodig is.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, Vlaanderen heeft dringend nood aan een eigen arbeidsmarktbeleid. Ik trap natuurlijk een open deur in. Over de partijgrenzen heen groeit gelukkig al het besef dat dit meer dan ooit nodig is.

Het plan van federaal minister Milquet is echt nadelig voor een deel van de Vlaamse arbeidsmarkt en in het bijzonder voor de werklozen ouder dan 55 jaar. Zoals ook al werd gesteld door verschillende sprekers in de commissie Economie, is het plan van minister Milquet vooral gericht op jongeren en zal het wellicht door de afschaffing van bepaalde doelgroepmaatregelen vooral de Vlaamse arbeidsmarkt treffen.

De Waalse arbeidsmarkt is zoals zovelen weten heel verschillend van die in Vlaanderen. De Vlaamse arbeidsmarkt heeft vooral nood aan maatregelen specifiek voor Vlaanderen, maar het ziet er jammer genoeg niet naar uit dat het in het federale banenplan zal veranderen. Het staat immers in de sterren geschreven dat in het interministerieel overleg over deze problematiek men er niet in zal slagen om hiervoor een oplossing te vinden.

Mijnheer de voorzitter, ik ben ter zake wat ontgoocheld in minister Muylers. Tijdens het debat in de commissie heb ik er de aandacht op gevestigd, net zoals de heer Van Malderen trouwens, dat minister Milquet heel formeel heeft gezegd dat er een onderhoud is geweest tussen het kabinet-Muylers en haar kabinet om te overleggen over deze problematiek. Vanuit het kabinet van minister Muylers had men blijkbaar geen bezwaar tegen de genomen maatregelen. Ik weet wel dat minister Muylers in de commissie heeft geschermd met het feit dat slechts een adjunct-kabinetschef aanwezig was en dat hij niet over de nodige documenten beschikte. Maar uiteindelijk wist de minister wel – en zeker als N-VA-minister zou hij daar gevoelig voor moeten zijn geweest – dat er in het begin van dit jaar een gelijkaardig belangenconflict is ingediend en had hij zelfs zonder documenten heel duidelijk naar het kabinet van minister Milquet kunnen stappen en zeggen dat wat nu zou kunnen gebeuren, voor Vlaanderen onaanvaardbaar is. Toch is dat niet gebeurd. Het Vlaams Belang betreurt dat.

Het Vlaams Belang wil, zoals ook in de motie van de meerderheid is vervat, dat er in het aangekondigde ministerieel overleg wordt aangedrongen op het feit dat Vlaanderen recht heeft op een eigen arbeidsmarktbeleid. Het is jammer dat de meerderheid in haar motie niet aandringt om het arbeidsmarktbeleid te splitsen. Van de meeste meerderheidspartijen is dat

enigszins te verwachten maar de N-VA stelt me hierin toch teleur. Ze pleit daar immers sterk voor. Het verbaast me van een partij die de vorige legislatuur in deze vergadering een motie goedkeurde waarin stond: “Het Vlaams Parlement vraagt de Vlaamse Regering de nodige stappen te ondernemen met het oog op de overheveling van het volledige arbeidsmarktbeleid, de splitsing van de RVA inclusief.” Dat is klaar en duidelijk. Het is een mooi citaat. Het is jammer dat men zich nu niet zo ver wil engageren.

Waar is het assertieve Vlaamse beleid ter zake? De N-VA voelt zich blijkbaar goed in een sfeer van rustige vastheid. In plaats van het assertieve beleid neemt N-VA genoegen met het aandringen – dat is natuurlijk al iets – op concrete stappen met betrekking tot het overdragen van het doelgroepenbeleid naar de regio’s. Dat is opnieuw veel te weinig vragen om waarschijnlijk nog veel minder te verkrijgen.

Ik heb ook de indruk dat men niet echt op tafel durft te slaan. Misschien zal mijn collega me verbeteren, maar in de motie vraagt men dat het Vlaams Parlement het voornemen herbevestigt om alle tot haar beschikking staande parlementaire middelen uit te putten om te vermijden dat de belangen van de Vlaamse arbeidsmarkt zouden worden geschaad. Dat is mooi, maar ik heb de indruk dat men te voorzichtig is. Men durft blijkbaar niet te hard op tafel slaan. Ik meen te begrijpen – maar verbeter me als ik fout ben – dat men stelt dat men een belangenconflict wil invoeren als het zou doorgaan zoals voorzien. Ik neem aan dat er geen andere mogelijke middelen zijn.

Soms kan men op een veel kortere manier een veel duidelijkere stelling innemen. Dat doet het Vlaams Belang met de motie die hier voorligt. Enerzijds vragen wij, net zoals de meerderheid, om via het interministerieel overleg vooralsnog de federale collega’s te overtuigen. Indien dit niet lukt, kan het Vlaams Parlement anderzijds niet anders dan, net zoals in het begin van het jaar, een belangenconflict invoeren.

Collega’s, ik reken erop dat u de motie van het Vlaams Belang zult goedkeuren. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Matthias Diependaele: Ik heb twee kleine verduidelijkingen. Een belangenconflict kun je pas invoeren van zodra er een wetsontwerp is. Op dit moment heeft minister Milquet nog geen wetsontwerp ingediend en lijkt het me niet nuttig om daar nu al mee te gaan dreigen.

Het antwoord van minister Muylers was absoluut afdoende. Hij heeft er inderdaad naar verwezen dat er een malversatie was tussen het kabinet van minister Milquet en zijn kabinet, maar het eigenlijke overleg van minister Muylers met minister Milquet is pas afgelopen vrijdagmiddag gevoerd. Ik heb daar al een vraag om uitleg over ingediend.

De voorzitter: Mijnheer Tommelein, u was daarstraks verontschuldigd. We zijn blij dat u nu weer in ons midden bent maar elke fractie van de indieners heeft maximum 10 minuten de tijd om een uiteenzetting te houden.

De heer Bart Tommelein: Mijnheer de voorzitter, is het dan de bedoeling dat er een debat volgt tussen de stemverklaarders onderling?

De voorzitter: Ik kan niet op voorhand weten wat de inhoud is van wat de sprekers gaan zeggen.

De heer Bart Tommelein: We hebben één minuut om een vraag te stellen en tien minuten voor een stemverklaring.

De voorzitter: Dan moet u aan uw fractievoorzitter vragen dat het reglement wordt aangepast.

De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer de voorzitter, voor alle duidelijkheid, ook onze fractie onderschrijft deze motie. Ik wil echter nog enkele zaken verduidelijken. We moeten er ons voor hoeden alles op een hoopje te gooien.

Er zijn twee duidelijke facetten aan dit debat. Er is enerzijds de maatregel die een versterking is van de structurele kortingmaatregelen. Daarvoor worden een aantal kortingen voor doelgroepen afgeschaft. Daartegen hebben wij in het voorjaar van 2009 een belangenconflict ingeroepen. We moeten afwachten of we binnen enkele weken argumenten vinden om dat al dan niet te verlengen.

Er is anderzijds het nieuwe pakket maatregelen ter waarde van 300 miljoen euro, dat wordt voorgesteld door de federale minister. We hebben minister Muylers duidelijk gevraagd dat nieuwe pakket duidelijk op maat van Vlaanderen te laten schrijven. Eén facetje daarvan is de jongerenwerkloosheid, maar het pakket bevat ook een versterking met 150 miljoen euro van de Sociale Maribel. Het bevat ook een pakket opleiding. De federale minister blijft daar binnen haar bevoegdheden.

Het komt erop aan dat er een heel kordate Vlaamse aanpak is en dat minister Muylers er in dat ministerieel comité voor zou pleiten dat het nieuwe pakket aan maatregelen zo veel mogelijk op maat van Vlaanderen zou worden geschreven. In ons land hebben we immers twee verschillende arbeidsmarkten. Het is goed een arbeidsmarktbeleid op maat van Vlaanderen te onderschrijven. De Vlaamse Regering staat daar ook garant voor.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer de voorzitter, ik heb mijn interpellatieverzoek niet ingediend vanuit een drang naar een communautair opbod, zoals de heer Deckmyn dat hier bepleit, maar wel vanuit de bekommernis voor oudere werknemers en jonge werkzoekenden, die zich vandaag in een zeer precaire context bevinden.

In de commissie hebben we heel duidelijk gesteld dat het ons niet te doen is om het leveren van institutionele achterhoedegevechten, maar wel om ervoor te zorgen dat die oudere werknemers en die jonge werkzoekenden daadwerkelijk zo snel mogelijk aan een baan geraken. Daar zijn dus efficiënte en doelgerichte maatregelen voor nodig. Wat dat betreft, hebben we een probleem met de voorstellen van minister Milquet.

Mijnheer Deckmyn, van twee dingen een. Ofwel is het de bedoeling van uw motie een oplossing dichterbij te brengen, en dan denk ik dat die van de meerderheid breder en tegelijk ook specifiek is. Ofwel is het de bedoeling het conflict om het conflict te zoeken. In dat geval brengt u geen oplossing dichterbij en is uw motie pervers. Ik zie in beide gevallen geen enkele reden om ze te steunen.

De voorzitter: Mijnheer Tommelein, voor de duidelijkheid, op bladzijde 99 van het reglement dat door dit parlement is goedgekeurd, staat heel duidelijk over het voorleggen in de plenaire vergadering: “In voorkomend geval kan de plenaire vergadering de indiener en één spreker per fractie, met een respectievelijke maximumspreektijd van 10 minuten en 5 minuten, vooraf horen.” Dit is dus louter een toepassing van het reglement dat door dit parlement is goedgekeurd.

De heer Bart Tommelein: Mijnheer de voorzitter, ik heb u er een tijd geleden al op gewezen dat die stemverklaringen hier meer ruimte krijgen dan een gewone actuele vraag. U hebt toen geantwoord dat dit inderdaad een goede opmerking was en dat u die mee in overweging ging nemen in het Bureau. Nu moet u dus niet hypocriet doen en zeggen dat dit via de fractievoorzitter moet: ik heb het al aan u persoonlijk gezegd.

Als iemand een stemverklaring aflegt, heeft hij de tijd om die stemverklaring af te leggen, maar is het niet de bedoeling dat hij zijn niet-gebruikte tijd daarna nog gebruikt om te reageren op de stemverklaring van iemand anders. Dat is absoluut niet de bedoeling van dat

reglement. Leden hebben de tijd om een stemverklaring af te leggen, en als iemand anders een stemverklaring aflegt, moeten ze daar niet op reageren. Dat is daarnet wel gebeurd.

De voorzitter: Mijnheer Tommelein, ik hoop dat u het woord ‘hypocriet’ bij dezen wel terugneemt. Ik heb hier gewoon een verklaring afgelegd over wat in het reglement staat dat door dit parlement is goedgekeurd. Ik zou nu graag willen dat u uw verontschuldigingen aanbiedt en het woord ‘hypocriet’ terugneemt.

Ik zie dat u dit niet wilt doen: ik vind dat heel jammer en dan beschouw ik dat als een persoonlijk feit. U moet dit hier niet gebruiken tegen mij, want dit heeft niets met hypocrisie te maken. We zijn trouwens bezig met de evaluatie van het reglement. Alle partijen hebben trouwens al een voorstel ingediend. We zullen het reglement ter zake aanpassen.

Mevrouw Vanderpoorten was de vorige voorzitter van dit parlement. Na een evaluatie van het systeem van actuele vragen hebben we in het Uitgebreid Bureau eenparig beslist het bestaande systeem voort te zetten. Als ik nu iets zeg dat hypocriet is, dan had ik dat graag gehoord van een van de leden van het Uitgebreid Bureau.

Daarmee sluit ik de discussie af en gaan we over tot de stemming.

De heer Bart Tommelein: Ja, dat is het gemakkelijkste.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
112 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden. (*Applaus*)

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Deckmyn, Frank Creyelman en Chris Janssens tot besluit van de op 22 oktober 2009 door de heer Bart Van Malderen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de hervorming van de banenplannen door federaal minister van Werk Joëlle Milquet en de opvolging van het belangenconflict van het Vlaams Parlement tegen de afschaffing van doelgroepenmaatregelen – 182 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 9

Ziehier het resultaat:

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
24 leden hebben ja geantwoord;
89 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 18 november 2009 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 19.41 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Patricia De Waele, Bart De Wever, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, An Michiels, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marcus Vanden Bussche, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Luckas Van Der Taelen, Marc Van de Vijver, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Peter Vanvelthoven, Mercedes Van Volcem, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

Afwezig met kennisgeving

Erik Arckens, Gwenny De Vroe, Sophie De Wit: gezondheidsredenen;

Jurgen Verstrepen: familieverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Jan Durnez

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Bart Caron, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, An Michiels, Dirk Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Gerda Van Steenberge, Marcus Vanden Bussche, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Bart De Wever, Carl

Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Marcus Vanden Bussche, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Bart Caron, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Hermes Sanctorum, Mieke Vogels, Filip Watteuw

■

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens,

Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Marcus Vanden Bussche, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Bart Caron, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Hermes Sanctorum, Mieke Vogels, Filip Watteuw

■

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brussee, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, An Michiels, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Lukas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marcus Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet

Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDING:

Bart Caron

■

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brussee, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, An Michiels, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Bart Tommelein, Vera Van der Borcht, Luckas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroj, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marcus Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

■

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, An Michiels, Dirk Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Luckas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Marcus Vanden Bussche, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De

Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brusseel, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Marleen Vanderpoorten

■

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Marcus Vanden Bussche, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 8:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Patricia De Waele, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, An Michiels, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroj, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marcus Vanden Bussche, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 9:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Chris Janssens, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Marcus Vanden Bussche, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroj, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten,

Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Veli Yüksel

■